

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De translationibus. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

LEX I.

Eque pactio.

† Liberatio facta per pa-

tratiac. vni ex tutoribus vel curatoribus, nō prodest alteri, quominus conueniri possit pro mala administratione. h. d. Et reputatur valde difficilis propter gl. quæ primò præmittit vnum ad euentiam. vsq. sibi. [cū igitur] : postea determinat casum de quo quærebatur. Et pone casum q. isti tres tutores vel curatores dānificauerunt pupillum vel adultum in centum, qui postea maior factus liberavit duos gratis, & sic nihil habuit, vel non gratis cum transiit cum eis pro viginti, & à residuo eos liberauit. postea vult conuenire tertium, quem nō liberauit. vel in totum, vt in primo casu, vel quatenus sibi deficit. puta in lxxx. vt in secundo casu. queritur an possit & videbatur q. non: quia cū teneantur ex eadem administratione, licet quilibet in solidum, si administratio nō fuisset diuisa per testatorem, vel per iudicem, videbatur quod liberatio facta illis porrigeretur ad omnes alios, sicut interruptio præscriptionis facta contra vnum ex pluribus reis debendi extēditur ad alios. vt j. de duo. reis. l. si. Contrarium respondetur, præmittendo primò q. tale pactum vel transactio non prodest alteri quā eivē eis quibus est facta. & hæc sit regula generalis. quæ traditur in l. si vnus. §. ante omnia. ff. de pactis. Ex quo inferitur quod iste tertius poterit conueniri. sed in quantum? an in totum, an in residuo, an in virili, puta tertia parte? nō declaratur in textu. Sed glo. voluit declarare, quod tamen facere non potuit: nisi primò sciatur qualiter teneatur, an quilibet pro parte tantum. an autem quilibet in solidum. Item eo casu quo quilibet in solidum, si conueniatur vnus, an habeat beneficium ordinis seu excussionis, quod prius cōueniatur alter in solidum, vel diuisionis, quod prius cōueniatur alter pro parte, si est soluendo. Itē an eo casu quo nō est soluendo. & sic ille conuentus habeat necesse totum soluere, an habeat beneficium cessionis, quod nō teneatur soluere nisi primò cedatur sibi actio contra alterum: & sic non est cessā, an habeat vtilem actionem. nam ista quatuor beneficia locum habent inter plures tutores vel curatores. non tamen semper, sed aliquādo vnum. aliquando alterum. aliquando omnia. aliquando nullum, & super hoc declarando gl. insinuat. Et vult in effectu quod eo casu quo ille tertius non haberet aliquod de istis beneficijs, posset conueniri primo casu in totum: puta in centum. Secundo casu in eo quod restat, puta in octuaginta, quia quatenus recepit puta. xx. illa trāfactio prodest illi tertio. & nocet adulto quominus possit illū conuenire ne bis exeat per l. si ex duobus. ff. de tuto. & ra. di. Et hæc colligitur ex gl. ibi. [his ergo casibus &c.] Sed eo casu quo ille tertius haberet aliquod ex prædictis beneficijs, tunc licet mero iure talis transactio sibi nō prodest quominus possit cōueniri, prodest tamen in effectu. quia conuentus opponet de tali beneficio, & cum agens nō possit amplius illos duos cōuenire propter suā liberationē, nec cōtra eos act. cedere. repellitur ab agendo ope exceptionis per l. si pupillus. ff. de adm. tut. quæ videtur cōtraria huic l. per l. litchū. §. pe. vel §. si creditor. ff. de solu. vbi quī tenetur cedere, si suo facto cedere nō potest: repellitur ad agendo per exceptionē cedendarū. & ista sunt quæ voluit gl. à principio vsq. ad illū versū. [His ergo casibus.] per quæ breuibus verbis remanet declarata substantia. sed plura restant in singulis casibus videre. † Et primò qualiter plures tutores teneantur, pro parte, an in solidum, & hic distinguitur duos casus. licet gl. faciat plures. primus qñ administratio fuit diuisa per testatorem, vel per iudicē: puta q. vnus administraret bona intra ciuitatē, alter extra ciuitatē, tunc quilibet tenebitur pro sua mala administratione, & nō pro administratione alterius. vt j. de diu. tu. l. j. idē si vterq. malē administrauit, & trāfactio sit facta cū vno pro sua administratione, nō proderit alteri quominus possit pro sua cōueniri. & procederet ista l. sine scrupulo, & ita intelligi potest. dū dicit [cōmunitē]. nec isto casu trāctādū est de beneficijs de quibus j. vel aliquo ipsorū, sed solū eo casu quo tenentur in solidum, & sic alter pro altero. Secundus casus est qñ nō fuit diuisa per iudicē, vel per testatorem, & tunc tene in distincte q. quilibet eorū tenetur in solidum. & sic nō solū pro se, sed pro altero: siue omnes gesserunt, siue nullus gessit, siue vnus gessit, & alter nō. Item siue hoc fecerit dolose, siue nō dolo, sed culpa: vt mero iure quilibet in solidum teneatur ad damnum pupilli, vel adulti, vt

† Succedat. Adde Lat. do. Ro. in l. stipulatio hoc modo. ff. de ver. obli. Abb. in repe. c. ecclesia sancte Marie. de constit. Pet. de Anch. consil. c. lxxviii. incip. pro & contra. Car. consil. lxxviii. incip. in ciuitate trigenti.

nondum erat cōmissa. & quia pactū q. pro cōmittenda nō exheredetur, quia dat materiam delinquēdi. & dolus futurus remittit nō potest. vt in l. conuenire. ff. de pac. do. & in l. si vnus. §. illud nulla. ff. eo. titu. Et sic nota. † secundū Bal. non valere clausulam appositā in donatione, quod nō possit reuocari propter causam ingratitudinis futuri: licet cōiter in donatione apponatur. quod

tene mēti. Et istis diebus allegauit istud dictū in quodam cōsilio. Si verò illud ius successionis venit perdendū ex dispositione l. vel statuti, puta. † Dicit statutum q. existēte masculo filia dotata nō succedat ab intestato, filia cū dotatur pacificē cū patre quod sibi sit saluū ius successionis, an valeat pactū? videtur quod nō: quia hæreditas nō debet deferri per pactum, sed per l. vt in l. lege obuenire. ff. de ver. sig. & j. de pac. cōuen. l. hæreditas. In contrarium. nā iure veteri cū pater emancipabat filium, soluebatur ius agnationis. & per cōsequens ius legitimæ successionis. & tamen pater cū emancipabat, poterat pacificē quod tale ius remaneret sibi saluū, & valebit pactū: licet hodie sit saluum etia sine pacto. insinuat. de legi. agna. succel. §. si. Bar. tenet hanc partem eo casu quo pater testando poterat prouidere filia, nō obstante statuto quod loquitur ab intestato & sic nō excludit à successionē testamentaria. Sed si excluderetur ab illa: puta q. nō posset succedere ex testamento, vel ab intestato: tunc nō dicit non valere. Tu aduerte q. ista filia nō est exclusa patre viuēte. quia statutum eam excludit si decesserit pater cū filijs masculis. & potest esse q. ipse habeat masculos. decedat tamen sine eis. vnde exclusio venit sūda tēpore mortis, si tunc masculi extabant. Venit ergo hoc pactum ad conseruandum ius successionis à quo filia nondum est exclusa. Item ista exclusio nō fiebat per statutum fauore patris, sed masculorum cui fauori pater renuntiare nō poterat. vt in l. si vnus. §. ante omnia. ff. eo. Sed ipsi masculi sic: vt in l. præcedenti. Dic ergo in vtroq. casu. secundū Bal. q. aut masculi cōsentiant in hoc pacto, & valet vtroq. casu. Aut non consentiant, & tunc secus. Nec obstat ille §. si. quia nihil facit ad propositū: sibi enim pater promissione legis expressa potest sibi reseruare ius legitimæ successionis in bonis filij emancipati: non sic contrā poterat emancipatus reseruare sibi ius legitimæ successionis in bonis patris. quia iure hoc nō cauetur, vnde nō succedebat de iure veteri, nec de iure prætorio per bonorum poss. licet hodie succedat de iure ciuili per authen. de hæred. ab intesta. Cum ergo in casu proposito nō reperiatur lex vel statutum q. permittat filia reseruare sibi per pactum tale ius. imò in contrarium videtur casus. §. eo. l. pactum. non valebit reseruatō: quicquid Bar. dicat. Sed si masculi consentiant, ideo valet: quia videntur renuntiare statuto facto in eorum fauorem. Et hoc præsupposito talis filia non succedat patri ex pacto, sed de iure communi non remisso per statutum. Et sic non obstat ratio. §. in contrarium facta de l. lege obuenire. & de l. hæreditas. Si autem poneremus aliquā esse exclusam purē & simpliciter à successionē alicuius. Pone exemplum in l. j. de secun. nup. tunc nullo modo per pactum posset recuperare talem successionem. quia tunc hæreditas deferretur per pactum, & non per legem: quod esse non potest. vt in iuribus §. allega. † Pone exemplum. si statutum dicat quod ingressa vel ingrediens monasterium non succedat patri, vel q. sit exclusa ab hæreditate paterna, præsupposita validitate statuti. nā ista filia est exclusa ab hæreditate viuente patre: vnde per pactum non potest recuperare. Cætera vide hic per Bar.

De transactionibus.

Rubrica.

1. Qualiter plures tutores teneantur, pro parte, an in solidum.
2. In casu quo tenentur in solidum, si vnus tantum conueniatur: an habeat aliquod de quatuor beneficijs, quorum vnū vocatur beneficium ordinis vel excussionis, aliud diuisionis, aliud cessionis, & aliud utilis actionis.
3. Si facta est transactio cum vno ex ipsis tutoribus seu curato, in casibus de quibus hic, an prodest alteri. & etiam nocet pupillo vel adulto contra alterum.
4. Quare magis vnus ex tutoribus vel curatoribus habenti beneficium cessionis, si soluat, & actio non cedatur, aut utilis ex æquitate, & tamen non vnus ex fideiussores qui etiam habent beneficium cessionis.
5. Si fuit facta liberatio per acceptilationem præcedente aquilana stipulatione, quæ habet vim solutionis, an extendatur ad tertium.

in l. diuis. ff. de adm. tut. ¶ Secundò est videndum hoc casu quando tenentur in solidum, si vnus tantum conueniatur, an habeat aliquod de quatuor beneficijs que habent locum inter eos, quorum vnus vocatur beneficium ordinis vel excussionis. per quod potest petere vt alter prius in solidum conueniatur & excutatur, & demum eo reperto non soluendo deueniatur ad conueniendum. Aliud est beneficium diuisionis. an possit petere quod alter conueniatur pro parte, & eo reperto non soluendo deueniatur ad conueniendum in solidum: & non prius. Tertium est beneficium cessionis, si in dictis casibus alter non est soluendo: & sic conuentus neutrum prædictorum habeat, & necesse habeat soluere totum, an possit petere sibi cedi actiones contra alterum qui non est soluendo, qui poterit postea effici soluendo cum ille soluat pro illo. Quartum est beneficium vtiles actionis, si dicta cessio facta non fuit: de quibus beneficijs habetur in l. j. §. nunc tractemus. ff. de tu. & ra. di. Et super isto articulo distingue tres casus. Primus est, quando vnus gessit, alter non. Secundus est, quando omnes gesserunt, vel nullus gessit: quia isti duo æquiparantur. In primo casu aut conuenitur ille qui non gessit, & tunc habet tertium de istis beneficijs, scilicet ordinis. vt ille qui gessit primò conueniatur & excutatur. Item beneficium cessionis, si ille reperitur non soluendo. & sic iste qui non gessit habet necesse soluere pro illo. nam potest petere quod actio tuæ vel nego. gesto. quam habet agens, sibi cedatur contra illum gerentem. Tertium est beneficium vtiles actionis, si cessio facta non fuit. De beneficio autem diuisionis non est tractandum isto casu sed solum quando petitur quod alter conueniatur pro parte. Prædicta tamen vera: nisi ille qui gessit hoc fecerit de voluntate & mandato non gerentis. nam tunc etiam non gerens videtur gessisse per alium, & sic non haberet beneficium ordinis. Item tutores non solum. ff. de administratio. tut. & esset idem hoc casu quod dicam. j. quando omnes gesserunt. Item procedunt prædicta quando non gerens conuenitur pro malè gestis, vel pro neglectis dependentibus ab illis. vt in dicta l. tres tutores. j. item in eo. Si autem pro neglectis ab illis non dependentibus tunc non habet beneficium ordinis: vt gerens primò excutatur in solidum: quoniam in hoc sunt pares in negligendo. & erit idem quod infra dicam, quando nullus gessit. vt in l. tutores qui possit. j. in eum. ff. de adm. tut. Sed e conuerso si conueniatur gerens, nulli de prædictis beneficijs habet contra non gerentem, si conueniatur pro malè gestis, vel neglectis dependentibus ab illis: ergo si transactio vel pactum factum est cum gerente, & postea conueniatur non gerens, licet mero iure possit conueniri, tñ in casu quo ibi competunt dicta beneficia, vel statim beneficiū ordinis habet exceptionem in totum: quia actor non potest excutere gerentem qui primò erat conueniendus & excutendus. & hoc cōtinuatur factio agens, sed si transactio est facta cum non gerente, & postea conuenitur gerens, cum nulli de prædictis beneficijs habeat, non poterit se prædicta exceptione tueri: ideo conuenitur cum effectu vel in solidum, si nihil percepit pupillus, vel adultus: vel quatenus non percepit. vt in secundo casu quæ posui super litera. Si vnus oēs gesserunt, vel nullus gessit. primò est videndum an si vnus conueniatur in solidum, habeat beneficium diuisionis, vt alter conueniatur pro parte. Et hic fuerunt opiniones inter Azo. & Hugo. quia Azo dixit distinguendum an fuerint in dolo oēs. & tñ non habet beneficiū diuisionis. & ista partem tenent Doct. per l. plures. ff. de adm. tut. Hugo dicebat qd illa loquitur qñ non gesserunt. sed qñ gesserunt dolose. & hoc refert glos. licet non tenet in d. j. nunc tractemus. Sed pro opi. Azo videtur esse casus in l. in magistratibus. alia habet in l. magistratus. la. prima. ff. de ma. con. quæ per illū allegatur, & fortè verior est opi. Azo. per illam. Secundò est videndum eo casu quo alter sit non soluendo, & sic non conuentus habeat necesse totū soluere, an habeat beneficiū cessionis. & hic seruanda est distinctio Azo. Aut fuerit in communi dolo, & non habet: an in culpa tantum, & tñ secus. vt est casus in d. j. nunc tractemus. Sed quæ est ratio qd qñ sunt in dolo, nihilominus habet beneficium diuisionis, & tñ non habet beneficium cessionis: Dicunt vltimò. quia beneficium diuisionis tedit solū ad defensionem, ne conuentus soluat totum, sed postquam soluit, deficiente illo beneficio, ideo non potest petere sibi cedere: quia illud beneficium tedit ad offensionem alterius. Item aduertendum qd in casu qñ omnes gesserunt, aliquando locū habet beneficiū

ordinis: videlicet qñ damnum euenisset non cōmuni dolo, vel cōmuni culpa, vel dolo vnus tantum. nam tñ esset idem quod qñ vnus gessit, alter non per d. j. nunc tractemus. Item in alio casu qñ essent tutores disparis cōditionis: quia vnus testamētarius, alter datiuus datus loco alterius testamētarij prædefuncti. nam pro illo datiuo non tenetur testamētarius: nisi illo prius excusso & fideiussoribus eius, & in magistratu qui dedit. vt est casus singul. laris in l. Lucius. §. cum testamēto. ff. de adm. tut. ¶ Ex quibus apparet si facta est transactio cum vno in casibus prædictis, an possit alteri, & etiā nocet pupillo vel adulto contra alterum. nā quatenus ille alter quem nunc vult conuenire haberet beneficium cessionis vel diuisionis, poterit cum effectu conuenire: sed eo casu quo non haberet, vt si fuissent in communi dolo, & alter cum quo transactio est facta non est soluendo, & sic non habet iste tertius beneficium cessionis, tñ in nullo sibi prodest: & poterit conueniri vel in totum, vel in eo quod deficit. Et ex prædictis sunt omnia declarata melius quam declarat Bar. Et aduerte ad tria: ne gl. faciat te vacillare: primò quia tex. loquitur per vnum modū, & gl. per alium: tamē tēdūt ad eundem effectum: quia tex. dicit qd transactio facta cum duobus non prodest tertio. glo. dicit qd non nocet. intellige. si ipsi pupillo vel adulto quominus possit tertium conuenire. nam si non prodest tertio: ergo non nocet adulto, & sic idē est dicere. & vbi prodest tertio ope exceptionis, vt in casibus supra tactis, ibi nocet adulto. Item dum gl. dicit circa mediū ibi. [in tertio & quarto dicit idem ius &c.] Intellige hoc modo. nō qd sit idem ius quod in proximo præcedenti casu tacto per glos. sed vult dicere qd tertius & quartus casus parificantur, & quod ius est in vno, est etiā in altero, qd aut sit illud gl. postea in versi. [his ergo casibus.] declarat. ex quo apparet qd est ius diuersum ab illo quod est in proximo præcedenti casu. Tertio & vltimò inquā tūm dicit gl. selecto gerente vel electo vno &c.] Intellige de elec. quæ sit faciēdo pactū, vel transactiōe cum vno. nā ille videtur per hoc eligi. ¶ In vltima aut. q. glo. querit. quare magis vni ex tutoribus vel curatoribus habenti beneficiū cessionis si soluat, & actio non cedatur, datur utilis ex æquitate, & tñ non vni ex fideiussoribus, qui etiā habet beneficium cessionis: & si totū soluat, potest petere qd cedatur sibi actio non solum contra principalem: sed etiā contra fideiussores, & tamen cessio non est facta, non habet vtilem actionem contra fideiussores. vt l. fideiussor. ff. de fideiussor. & ratione diuersitatis gloss. assignat hic aliquas rationes, quæ reprobantur per Doct. & dicunt quod vera ratio ponitur per gloss. in Lex factio. ff. de nego. gesto. in fi. ma. gloss. quia vnus ex tutoribus soluendo totum, gerit negotium cōtutoris sicut suum: sed vnus de fideiussoribus soluendo, non gerit negotium confideiussoris: cum illud ad eos non pertineat sed gerit negotium principalis debitoris: & contra illum habet actionem mādātī, etiā actione non cessa. ideo etiā non datur utilis. quæ directā competit creditori. Et si dicatur. imò gerit negotium cōfideiussorum, quia sicut liberatur reus principalis, ita & alij confideiussores. Gloss. respondet quod istud non cōtingit officio gestionis, scilicet ex eo quod ille gerat negotiū illorum, sed cōtingit in consequentia sol. quia liberato principali in cōsequentiam liberatur fideiussores: cum exceptio quæ incipit principali competere, ad fideiussores translat. ea, vt in l. exceptiones. §. rei. ff. de excep. ¶ Vltimò quia ista l. loquitur quando liberatio fuit facta per pactum gratuitum & non gratuitum, de cuius pacti natura non est quod pactum vnus extendatur ad alterum, etiā si sint correi. vt l. iij. §. nunc de effectu. ff. de lib. leg. quia non habet vim solutionis. Queritur quid si fuit facta liberatio per acceptilā. præcedente aquiliana stipula. quæ habet vim solutionis, an extendatur ad istum tertium? videtur quod sic per illum §. nunc de effectu. Breuiter aduerte plenius quā dicat Bart. quod in casu istius l. Si administratio fuit diuisa per testatorem, vel iudicē, cum quilibet eorum teneatur de sua tantum administratione, talis acceptilatio habet vim solutionis solum in eo ad quod ipse tenetur: & ideo etiā tunc non proderit alteri: sed si non erat diuisa, & quilibet tenebatur in solidum mero iure, licet aliquando habeat aliquod de prædictis beneficijs, aliquādo nō. vt supra dixi. tñ si liberatio fuit facta vni per acceptilationem gratis factam, & ex liberalitate, non ex causa transactionis, tunc indistincte proderet alteri: quia haberet vim solutionis in tota quantitate ad quam ille mero iure tenetur, posito quod in effectu non teneretur propter dictum benefi-

Pauli de Castro Prima super Codice.

a **¶** Age. Adde istū textū in tra gl. q. imperatū relatū ad eū curiū cōmodo agitur, nō importat necessitatē: sed cōsiliū facit l. j. in fi. & ibi Bar. ff. mand.

b **¶** Scripturis. Adde quia tūc ex quo ipsi per acta hoc fit noto rīū, ipse supplet de facto etiā parte nō petente ita Ange. in l. si pars. ff. de inoff. test. per l. vbi. j. eo. & in l. si ff. de per. lit. Alex. de in sol. in l. eū qui ita. q. ita. ff. de ver. obli. & in l. iij. q. hoc autē ff. de dam. in fec. & ibi plenē de materia. Cur.

in ea. l. si de certa. & l. si causa cognita.

L E X II.

¶ **Vm te proponas** Propter litem etiā de facto motam, vel quae speratur moueri, potest fieri transactio. & debet obseruari. h. d. In text. ibi. [hereditate.] subaudi paterna, quae forte ex forma statuti ad te solum pertinebat ista sorore exclusa: sed illa praetendebat se debere succedere vnā tecum: sed certe nulla est dubitatio in iure. vnde videbatur q. transactio per te facta cum illa non valeret. quia transactio fit super lite. & lis est de aliquo dubio. & hic nulla erat dubitatio, potissimē si adhuc lis de facto non erat mota in iudicio. vt in l. j. ff. eod. Et his non obstat. determinatur contrarium q. sufficit quod lis sit de facto, licet non de iure quod speratur moueri: licet adhuc non sit mota. & ad hoc semper allegatur ista lex. per quam declaratur l. j. ff. eo. sed obstat. vnū contrarium difficile, quia secundum hoc lis quam mouebat soror, vel sperabatur moueri, erat manifestē calumniola. ergo vitiat transactio per l. in summa. in principi. ff. de condi. inde. Glof. hic super verbo [nulla.] soluit, q. istud procederet si ista soror fuisset actrix, & tu reus, quia possidebas. Nam dolus & calumnia actoris in litigando vitiant transactionē. Sed si illa soror erat rea, quia possidebat, & tu actor, tūc dolus & calumnia rei non vitiant transactionem: quia potius toleratur reus malitiosē se defendendo, quam actor calumniosē molestando. & ista est cōmunis opi. de qua no. j. eo. l. sub preteritu. la. j. & hoc quādo dolus fuit cōmissus in litigando. Si autem in transigendo, non distinguitur ex qua parte committatur secundū Iac. but. vt ibi not. sed Bal. tenet ibi contrarium. & ibi tangam.

- a** **¶** Quādo petitio est generalis, & transactio specialis, an prauidet in his, de quibus est transactio?
3 Petitio si est generalis, an sententia absolutoria pro sit absolute etiam in nō prosecutis?
4 In his quae constant iudici ut iudici, potest iudex de facto supplere.

L E X III.

¶ **Ge cum geminiano.** Si petatur pars pecuniae debita, & super illa transigatur, non extenditur transactio ad alteram partem. h. d. secundū vnum intellectū: qui tangitur in glo. super verbo [nominatim,] secundum quem hic tenebatur ad certam quantitatem: puta ducenta ex vna specie tantum administrationis. ¶ Secundum aliū intellectū dicit. q. quādo est petitio generalis, & transactio specialis, non prauidet nisi in his de quibus est transactum, & secundū istum intellectū tenebatur iste ad centū ex vna specie, puta ex mala administratione salis. & ad alia centum ex alia specie, vt ex mala administratione frumenti. Et iste aduersus generaliter petijt istum compelli ad reddendū rationem administrationis, & reliqua: quae petitio cōprehendebat vtrūq. debitum: postea in prosecutione nō fuit prosecutus nisi primū, & super illo transiegit, recipiendū partem de centum, & ipsum liberando simpliciter ab eo quo ipse tenebatur. vnde videbatur quod esset in liberatione ab alijs centū, propter generalem petitionē in qua cōprehendebantur, & propter simplicem transactionem vel liberationem, cum qua etiam poterant cōprehendi. Sed contrarium est verius: quia talis liberatio

restringitur ad prosecuta, non attenda generalitate petitionis. & hoc vult ista l. secundū aliam lectū. quam voluit glof. si. quae dicit finxit. Sed plenius dicit vt in l. si de certa. j. eo. ¶ In glo. si. in prin. ibi. [quod nō placet &c.] vult dicere. gl. q. in secunda lectū. illa generalis transactio reputatur specialis, quia restringitur ad prosecuta. & sic ipso iure non facit prauidet in alijs capitulis, in quibus nō est facta prosecutio, nec est necessaria replicatio. sed quando petitio esset generalis, & prosecutio specialis, & sententia generalis, quia nō fuisset transactio. sed lata sententia absolutoria simpliciter, tunc quia de natura sententiae est se referre ad petita. vt in l. si. de fideicō. lib. mero iure faceret prauidet in omnibus deductis, seu quae includuntur in generali petitione. sed de aequitate restringitur ad prosecuta. Ideo est opus replicatio. ne. quia mero iure talis sententia absolutoria prodest absoluto etiam in nō prosecutis. sed si opponatur exceptio rei iudic. replicabitur de prosecutione non facta in illo, & nisi replicaret, succederet actor & iste est casus in l. licet. j. de iud. Sed in casu legis nostrae visio instrumento transacti. si reus exciperet, licet actor non replicaret, quia constat iudici istā transactionē non extendi ultra nisi ad prosecuta, dabit sententiam pro actore: supplendo in his quae constant sibi vt iudici. & dicuntur constare vt iudici quādo constat ex scripturis productis vel attestatiōibus receptis, alijs non debet supplere de facto: vt hic. quod dicit vt j. vt quae desunt ad duo. par. l. vnica. & per Bal. in l. iij. q. hoc autem iudiciū. de dā. infec. & ita declarat gl. super verbo iudici. ¶ Nam ad hoc allegatur ista l. q. in his quae constant iudici, vt iudici potest iudex de facto supplere. nam dicit Imperator q. ita debeat agere, & aduersarius excipiet de transactione, oportet bit q. producat instrumentum, quo productio iudex videbit super quo transactio facta fuit. & licet videatur dicere q. hoc cōtingat eo quia actio intentata. f. nego. gest. erat bonae fidei. Doct. dicunt idem si erat stricti iuris, quia semper potest supplere de facto in his quae constant sibi vt iudici. Cetera circa distinctionem. glo. quae sequitur. dicit vt in l. sub preteritu. la. j. & l. si de certa. j. eo.

- 2** **¶** Quādo reus non obseruat transactionem, & actor sic qualiter succurratur actori?
3 Si actor fuit dolo inductus ad transigendum, an transactio sit nulla?
4 Vbi datur alia actio, non datur de dolo.
5 Quādo plus extenditur dispositio inter viuos, quā ultimū voluntas?
6 Dicitur nisi, quid importet?

L E X IIII.

¶ **Cuione.** Actor seu creditor dolo inductus ad transigendum per debitorem, ad actionem penitus extinctam redire non potest: sed ei per actionem doli succurritur ad interessē, nisi super illa actione etiam fuerit transactum. h. d. secundū lec. Az. o. quam gl. hic videtur tenere. & etiam Bal. & do. Raph. qui dicit q. non videt qualiter possit sustentari alia lect. sed secundum Pileum seu Pila. h. d. Si reus non obseruat transactionem actori qui etiam non plenē potest obseruare. facit tamen quicquid potest, ad actionē extinctā non datur regressus: nec potest agere vt impleatur transactio, si non interuenit stipulatio, sed simplex pactū. ideo in subsidium succurritur sibi per actionem de dolo ad interessē: nisi super ea sit transactum. h. d. in effectu. Et sic aduerte. quia in prima lect. reus volebat implere transactionem, sed actor nolebat recipere, nec etiam ipse volebat implere: sed eam rescindere, quia dolo fuerat inductus. In secunda verò lec. econuerio reus non seruabat transactionem, subaudi nec poterat compelli ad obseruandum: quia nō interuenerat stipulatio, sed simplex pactum. Item pactum illud non erat vestitum rei interuentu: quia actor nō plenē impleuerat, nec poterat implere ex persona sua: quia promiserat amplius a reo non petere, nec ipsum molestare super debito: & postea pro obseruatione huius liberauerat reū per acceptilationem: nam per hoc non videbatur perfectē impleuisse, cū illa verba intelligantur tam de iure quā de facto. vt no. s. ti. j. l. j. in fi. gl. mag. & tunc licet de iure nō possit, potest tamen de facto. nō tanquam nō plenē vel perfectē impleuerit. & licet fecerit quicquid potuerit, nō datur actio praeter. vt vt sibi impleatur. cum illa detur nisi ei qui perfectē impleuit. vt l. naturalis. s. j. & l. ob eam. ff. de praes. verb. & tunc datur vel vt sibi impleatur, vel ad interessē, quia non impletur: nam ex hoc illud pactum nudum quod se reus

se reus obligauit, vestitum est rei interuentu quo ad pariendam actionem ipsi actori, vt in l. iuriscitium. §. j. ff. de pac. In subsidium ergo deficiente alia actione huic actori, quæ datur iuris rigore, postquam fecit quicquid potuit, succurritur sibi de æquitate ad interesse contra reum non implentem. & iste est casus singularis huius l. secundum lect. Pla. seu Pilei. quæ glo. declarat in ver. [vel tertio.] Et puto eam esse verissimam, quam etiam sequitur Bar. Nam secundum primam lect. ista l. modicam dubitationem haberet. Sed d. Rapha. dicit quod ista lect. est periculosa, propter difficiles obiectiones quæ sunt contra eam: sed statim respondebo clarè. Et secundum istam lect. ista lex incipit tractare de vna materia quando reus non obseruat transactionem, & actor sic, qualiter succurritur actori de qua etiam tractatur in l. cum mota. j. eo. & in l. siue apud acta. quæ similiter sunt difficiles valde. In l. si pro fundo. quæ loquitur quando reus impleuit, sed non perfectè. de hoc etiam tractat l. cum proponas. s. tit. j. c. illa loquitur quando actio non erat extincta ipso iure, sed ista & etiam l. cum mota. loquuntur quando erat extincta. l. per acceptilationem, vt in hac l. vel per mortem actoris. vt in l. cum mota. Aliquando econuerso reus obseruat transactionem, sed actor venit contra, & tunc loquitur l. vbi pactum. & l. si quis maior. j. eo. quæ similiter sunt difficiles. & ista præbent magnam introductionem ad intellectum huius l. cum iua. gl. quæ reputatur valde subtilis. & dicit Bart. quod est in de medula iuris sicut aliqua quam ipse sciat. Contra lect. Plei. opp. quia si actor fuit inductus per dolum ad transigendum, videtur transactio nulla: quia facta super actione bonæ fidei. si veli neg. ge. nam sicut contractus vel quasi est bonæ fidei, ita & transactio. vt nota. j. sub prætextu. & doli dans causam contra doli bonæ fidei, red dicit ipsum ipso iure nullum. vt l. & eleganter. in princ. ff. de dolo. ergo & transactio quæ dicitur distractus. ergo actio prima non est ipso iure sublata: & potest iste actor ad eam redire cuius contrarium hic dicitur. Sol. aliud est distractio, aliud liberatio quæ fit pro executione transactionis: sicut aliud est venditio, aliud traditio: sed posito quod venditio sit nulla propter dolum dantem ei causam, traditio tamen non est nulla: quia l. facti est. & ex ea transfertur possessio. vnde dixit Bal. præcessit venditio vt infirma, secuta est traditio vt infirma per actionem de dolo. vt in d. l. & eleganter. Eodem modo hic transactio est nulla, sed liberatio facta per acceptilationem non est nulla, immo valeat, sed retractatur per actionem de dolo. quia assimilatur traditioni, cum trahat eam executionem. ita not. j. e. l. sub prætextu. la prima. Adhuc oppo. quod non agat act. de dolo, cum possit agere cond. ob causam, vt se reponat in pristinam obligationem. vt l. si quis accepto. ff. de cond. ob causam. Solu. non est verum: quia illa datur ex eo quod causa non impletur, sed hic non stat per eum quomodo impletur: sed per actorem qui dicit se deceptum. Contra lect. Plei. extra glo. oppo. primò. quod si reus non seruat transac. possit actor redire ad actionem primam. vt s. tit. j. l. cum proponas. Solu. alibi non erat extincta, quia non interuenerat acceptilatio: sed pactum hic secus. Sed contra. quod etiam si non erat extincta non possit ad eam redire: vt j. e. l. si pro fundo. Sol. in illa l. poterat agere præscript. verb. vt sibi impleveretur transactio. ideo ob id non permittitur sibi vt redeat ad actionem primam, & transactionem rescindat, posito quod reus non plenè adhuc impleuit ex parte sua. facit tamen quod potuit. Et hoc est singulare per l. siam si pro fundo. quod vbi potest agi ad obseruationem transactionis, non possit agi ad ipsam rescindendam, etiam causa non impleta. Sed iterum oppo. de l. cum mota. j. eod. vbi querela erat extincta sicut hic actio prima, & tamen non agitur de dolo, sed præ. vt impleatur transactio, etiam si non interuenit stipulatio. Solu. sibi actor impleuerat perfectè ex parte sua, & sic poterat agere vt sibi impleatur secundum vnam lect. hic autem non perfectè impleuerat: quia promiserat nunquam percedere non habet actionem vt sibi impleatur. Breuiter his non ob. gloss. reprobatur hanc lect. duplici ratione. prima: quia vbi datur actio, non datur de dolo vt l. j. §. si quis. ff. de dolo. Sed hoc post reus non implet si actor vult agere ad rescindendam transactionem, quia causa non impleta potest agere cond. ob causam, vt reus se reponat ad pristinam obligationem. vt in d. l. si quis accepto. ff. de cond. ob causam. Item alia ratione: quia iste contractus videtur fuisse contractus innominatus do vt des. vt remittere sit dare, ex quo oritur actio. præscript. verb. vel

vel ad interesse, quia non impletur, vel vt a implatur vt ff. de præscript. verb. l. natura lis. §. j. & l. ob eam. & sic debet cessare actio de dolo. cuius contrarium hic dicitur. Et per istud Azo ab ista lect. recessit. & posuit primam gl. tamen dicit posse hanc lect. iustificari. respondendo dictis obie. primò. quod licet possit agi vt se reponat in pristinam obligationem, tamen ad hoc agitur certi conditione generali, non cond. ob causam. & ita intelligatur. l. si quis accepto. cum qua generali concurrat actio de dolo, licet non concurrat cum speciali. Sed hoc reprobatur, quia l. si quis accepto. debet intelligi secundum materiam tit. & sic de cond. ob cau. cum qua actio de dolo non concurrat. vel dic secundum gl. quod licet loquatur in cond. ob causam, tamen non habet locum illa nisi quando debitum remissum erat liquidum: sed hic non potest agi conditio ob causam, vt se reponat in primam obligationem, merito datur actio de dolo: sed nec ista placet. quoniam illa l. etiam habet locum quando debitum non erat liquidum. vt patet ex ibi notatis, vt reponat se in eo statu in quo prius erat. Sed quidam hanc approbant dicentes quod quod debitum non erat liquidum, tunc remittere non est dare, sed facere contra, licet possit agi cond. ob causam: tamen iste contractus dicitur factio vt des. ex quo oritur actio de dolo secundum naturam contractus, quæ concurrat tunc cum dicta conditio ne. vt in l. naturalis. §. quod si faciã. ff. de præscript. verb. sed nec hoc placet: quia tunc est hoc verum quando ex eo quod factum est nihil adest aduersario. ita intelligitur ille §. sed quando adest, tunc oritur actio præscript. verb. sicut est do vt des. vt j. eod. l. cum mota. secundum communem intellectum, sed hic aderat liberatio. vnde gl. tertio pro sustentatione huius lect. dicit in effectu quod debent intelligi hæc lect. ad hoc vt possit procedere, quando actor non plenè impleuerit ex parte sua, quia promisit nunquam petere. quod intelligitur de iure & de facto. & sic non implet quousque viuit: quia licet deliberauit, & sic de iure non possit petere, potest tamen petere de facto. vt not. per gloss. infra. l. j. in fin. mag. glo. supra. tit. j. sicut ergo non potest agere præ. verb. vt sibi impleatur, postquam ipse non impleuit: ita nec potest agere cond. ob cau. vt se reponat in pristinam obligationem: quia illa cond. datur propter moram non implentis, sed hic reus non constituitur in mora si actor non impleuit. l. iul. §. offerri. ff. de act. emp. & Bart. sustinet hanc lect. per hanc rationem. Bal. contra: quia sufficit quod fecerit quicquid potuit, illum liberando per accepti. Sed hoc non est verum: quia qui duo promittit, non satisfacit si vnam tantum facit rem contra notata in d. l. j. in fin. magn. gl. sed do. Raph. fortius arguit contra Bar. quia non est verum quod conditio ob causam solum detur quando aduersarius est in mora implendi. hoc enim reprobatur gloss. in l. iij. §. ij. de cond. ob cau. & dicit quod sufficit causam non esse impletam. licet non sit in mora. vt si dedi tibi x. vt vadas pro me Romam: licet fueris impeditus, & sic non fuisti in mora, datur tibi cond. ob causam ad repetendum. vt ibi not. sed ego addo rationem fortem: quia si actor non impleuit ex parte sua, reus nihil dolo facit si non implet. quare ergo datur contra eum actio de dolo: propter hoc d. Raph. dicit quod non videt qualiter ista lectura non possit sustineri. Breuiter puto contrarium, quod non sit verum quod dicit Bart. vt requiratur mora. nam in hoc do. Raph. dicit melius: sed dico quod huic actori qui perfectè non impleuit, nec actio præscript. verb. nec conditio ob causam datur propter causam sibi non impletam: quoniam istæ actiones dantur secundum iuris rigorem. & sic ei qui perfectè impleuit. verum quia actor fecit quicquid potuit liberando, licet reum non constituerit in mora de rigore, tamen secus de æquitate: quia constituit in mora. & etiam dolo: quia deberet sibi sufficere quod taliter est liberatus quod de iure non potest conueniri. ideo de æquitate succurritur actori per actionem de dolo. & iste est verus casus huius l. ita sustentatus, vt fiat differentia inter rigorem & equitatem, quæ tollit omne contrarium. licet glo. istam finaliter non teneat, sed primam lect. Azo. quæ modicam dubitationem habet. Ex prædictis recollige hic de publici dolo. l. de illo qui fuit comissus in inducendo actorem ad transigendum, & sic à prin. vt in prin.

Contractus innominatus. Adde quod in contractu innominato est locus potestatis secundum gl. & Doct. in l. si cum fundum. ff. de pact. Fallit favore dotis. vt in l. si ergo. in §. ff. de iure dot. Baran. l. h. in §. si penultimam in ff. de dona. Balan. l. sicut. C. de act. & obl. & in l. mandatum. in ij. co. C. manda.

Pauli de Castro Prima super Codice.

- a** **¶** Dictionis nisi. Ad de Ange. in l. si cui. in §. qui iniuriarum. ff. si quis cau. & per Dy. in regula peccati. de regu. iur. libr. vi. per Alex. de imo. i. d. §. q. iniuriarum. & in suo cōs. xciij. col. h. circa mediū. in i. vol. & in cōs. xx. in fi. in iij. vol. & in cōs. clj. co. h. vers. nec obstat. in v. vol. Cur.
- b** **¶** Contractus innominatus. Adde qui sunt contractus innominati. dic. octo. de quib⁹ enumerat. Andr. in l. naturalis. ff. de præs. scrip. verb.
- c** **¶** Verbum suscipiens. Adde §. sic itaq. in insti. de act.

ma lec. de illo qui committitur post in nō ser uando transac. vt in secūda. Est dare tertiū doli scilicet commissum in administratione, si iste curator dānificauit aduēti in aliqbus per culpā, an per liberationem simpliciter postea factā inter viuos, censetur liberatus ab vtroq. De hoc tangit gl. fi. quæ semper allegatur, & tenet quod sic. licet sit secus in legato liberationis eidē facto. quia non cōprehendit illa in quibus fuit doli commissus: & in quibus ratione doli tenetur: sed solum illa in quibus tenetur ratione culpæ. l. si quis rationes. & l. Aurelio. §. Caius. ff. de libe. leg. & dic vt ibi plenissimē per Bar. de isto articulo. & ista gl. tanquā sing. semper allegatur, q. plus extendatur dispositio inter viuos quā vltima voluntas. Sed in cōtrariū facit. quia fauorabilior est vltima voluntas. vt in l. in testamentis. de reg. iur. sed dic quod in fauorē doli non est fauorabilior: cum fiat propter merita legatarij, & dolus non meretur. Sed qui liberat inter viuos, sibi imputet quare se non restrinxit.

- 6** **¶** De materia verō istius dictionis nisi. quæ aliquādo ponit, aliā quando priuat. de quo dic vt hic per Cy. vide per Bart. in l. si est. §. qui iniuriarum. ff. si quis cau. & in addi. Spec. in tit. de spon.

LEX V

¶ **U**m te. **¶** Valet transactio, licet scriptura non sit inde confecta. h. d. De hoc vt s. titu. i. l. pa. Etum q. bonafide. Hic nō sunt alia. venio ad subtilem. l. cum mota inofficiosi querela.

- 1** **¶** Verbum suscipiens. an etiam importet translationem dominiij
- 2** **¶** In his que non transmittuntur ad heredes, promissio de non agendo restringitur solum ad personam promittentis non autem heredem: nisi fuerit expresse dictum de heredibus.
- 4** **¶** Actiones non transitorie ad heredem sunt transitorie per litis contestationem: nisi à litis contestatione fuerit per consensum partium recessum.
- 5** **¶** Cum quis renuntiat propter aliquid sibi dandum, vel sciendum, an videatur renuntiatio condicionalis, vel modalis, si aliud non appareat
- 6** **¶** Contractus innominatus quando ex una parte venit datio, ex altera factum, an sit contractus facio ut des, an vero do ut facias, & quæ actio deuret
- 7** **¶** Contra reum non seruatiem transactionem, quando possit actor ad actionem primam redire

LEX VI

¶ **U**m mota. **¶** Ad querelam extinctā non datur regressus, licet reus transactionem seruaret: sed contra ipsum per actionem ex stipulatione si interuenit, vel præ. verb. si non interuenit, ad interest se succurritur actori qui ex parte sua impleuit. h. d. ista subtilis lex propter oppositiones quæ formantur contra eam. & primò determinat ealium propositū vsq. ibi. [verū.] sed contra actorem postea sibi consulit & prouidet. vsq. ibi. [aut enim.] postea suam prouisionem declarat. In text. ibi [cū diuersa parte.] id est cū hæc ede scripto à patre matris vestræ, quæ fuit in illo testamēto exheredata. In text. ibi. [partē bonorū.] Ino. hic iuncta gl. que dicit q. iste fuit contractus innominatus. do ut facias. §. q. istud verbū suscipiens. importat translationē dominiij. si ergo promittis mihi q. recipiā à te, vel suscipiā talem rē. videris promittere dare, & dominiū trāsferre. In contrariū videt text. in l. naturalis. §. j. de præscr. verb. q. importet potius factū quā dationē. Bart. ibi dicit q. si apponatur ad certā speciem, importat factū & simplicem traditionē. vt ibi. Si verò aliquid generi opponat. puta aliquid quotæ, vt q. suscipiā quartā partē bonorū, tūc importat dationē. vt hic. & vide per eū. ff. de ver. obli. l. si fundū præstari. In text. ibi [in id quod interest.] Cōtra istū tex. op. quia in obligationibus dandi nō succedit obligatio ad interesse. vt in l. vbi autē. in fi. de verb. obli. Sol. verū est nisi in contractibus innominatis. d. l. naturalis. §. j. & no. per Pet. & Cy. in l. j. de sen. quæ pro eo quod interest profe. & per Barto. in l. stipulationes nō diuiduntur. §. j. ver. Celsus. de ver. ob. & patet per istū tex. iuncto eo quod statim dixi. Item adhuc opp. q. imò debeat agi vt obseruetur trāfactio, & detur illa pars bonorū, postquam actor seruauit ex parte sua, vt in l. ob eā. ff. de præscr. verb. Sol. fateor q. hoc facere potest: nec hoc hic negatur, sed etiā agere pōt ad interesse si vult. In fin. tex.

sibi. [præscriptis verbis.] dic contra hoc opp. s. e. de l. actioe vbi agitur actione de dolo quando actio erat extincta. Sol. ibi. nō poterat agere actione præ. ver. quia nō impleuerat ex parte sua, hic sic. ideo cessat de dolo. & hic quia actor solū promissit renuntiare liti præsentī. & hoc fecit, & sic impleuit. sed si promissit negatiuē nunquā amplius agere, tūc videtur q. non potuerit implere. vt ibi not. sed dic adhuc hoc idem. quia verum est q. non potuit perfecte implere quousq. viuisset, sed moriēdo sequitur implemētum. quia verum est dicere q. nunquā amplius egit. Et si dicatur imò nō est secutū implementum, quia poterunt agere heredes eius. ¶ Respondeo q. in his quæ nō transmittuntur ad heredes est vt querela. promissio illa de non agendo querela restringitur solum ad personā promittentis, nō autem heredem: nisi fuerit expresse dictū de heredibus secundū Bal. quæ verba sunt subtilia. & vtroq. casu cum ex parte actoris fuerit transactio perfecte impleta, datur in præ. verb. directa. & quod dicitur [vtilis.] exponitur. id est, efficax: vt in gl. parua. & est datiuā, nō natiuā. vt l. i. rīgentiū. §. j. verb. & ideo puto. ff. de pact. & ideo tex. dum dicit [danda est.] debet exponi. l. cōpetit. nō autem datur à lege. Sed glo. ibi sentit contrariū. dū dicit à lege. quæ gl. cōtrariatur præcedenti gl. & sic videtur velle q. sit vtilis, nō directa: & datiuā, non natiuā: sed tūc oporteret dicere q. actrix nō impleuerit perfecte. sed si hoc est, non deberet dari vtilis præ. verb. sed de dolo. vt in l. actione dicit Bart. q. ibi nō datur de dolo: quia actio fuit extincta facta actoris acceptilantis: ideo magis potest impingere reo doli, quod transactio non seruatur. quia hic fuit extincta morte istius matris. unde non sicut heredes eius possunt impingere dolum alteri parti: ideo de æquitate subuenitur per vtilem act. præ. ver. & tunc dicit esse casum huius l. subtilem & singularem. sed tunc oporteret dicere quod ista mater promissit pro se, & heredes suos amplius non redire ad querelam: & hoc non est adhuc impletum: cum heredes eius possint agere adhuc de facto. sed hoc est diuinare. quia in tex. non dicitur. & ponendo q. promissit simpliciter, non censetur promississe nisi de se, cū querela non trāsmittatur ad heredes & si ita sit ex parte actricis, lectum est implementum postquam est mortua, & amplius agi nō potest, ergo deberet dari directa. Sol. dicit Bal. subtiliter si volumus impropriare hanc literā, dicit [vtilis.] & dū dicit [danda.] dic q. qñ ex parte actoris secutum est implementū, aut illud contingit facta actoris, vt quia solū promissit desistere à lite præsentī, & destitit. & tunc datur directa datiuā. vt dixi s. Aut contingit sine facto suo casu fortuito: vt quia promissit amplius non agere querelā, & postea mortua est. & sic amplius, agere non potest post mortē, & tunc non datur directa, sed vtilis & iste sit casus huius l. & sic in duobus casibus potest dari vtilis præ. ver. l. in casu dato à Barto. scilicet quando non est secutum implementum, tamē extincta est sine facto actoris, vel quando est secutum, non tamen facta actoris, sed casu. vt in casu dato à Bal. Sed extra istos casus daretur de dolo. vt in l. actiones. & ista sunt valde subtilia & speculatiua. Pro declaratione primæ gloss. oppo. contra text. qui præsumit quod sit extincta querela. nam aut dicimus quod sit extincta per renuntiationem matris, & falsum est per l. si insti tuta. ff. de inoffi. testamen. vbi mater posset ad eam redire, si non seruarentur sibi promissa. & not. in seq. glo. quæ incipit. [sed per matrem.] Aut dicimus quod fuerit extincta per mortem, & adhuc videtur falsum: quia ista querela fuit in iudicium deducta per matrem, & sic præparata, & per cōsequens transmittitur ad heredes. vt in l. posthumus. §. fina. cum l. sequen. ff. de inoffi. test. Glo. ista vult in effectu quod fuerit extincta per mortem. Et adhuc vltimum cōtrarium respondet. quod procederet si à lite nō fuisset recessum: sed postquam est recessum, sicut extinguitur lis & instantia: ita & effectus ille transmissionis ad heredes. ¶ Ex quo no. sing. secundū Barto. quod leges dicentes quod actiones ad heredem non transitorie per lit. contest. fiant transitorie: limitantur secundū istum tex. cum glo. nisi à lit. contest. fuerit per consensum partium recessum. quod tene menti. Sed contra extra gloss. quia licet instantia sit perempta, effectus tamē introductus per lit. contest. non permittitur. puta interruptio præscriptiois, & mala fides presumpta, & etiam ille de quo dixi, vt actio sit perpetua, & facta transmissibilis. vt not. in l. ij. de fruct. & lit. expen. & in l. cum lite mora. iudica. solui. Solut. verum est quando esset extincta lapsu temporis, vt triennij: secus si de cōsentu

sentu

in partem. Tene menti. quia hoc alibi non ita bene habetur. Bal. dicit se dubitare de hoc dicto, nam per renuntiationem matris nec querela est extincta ipso iure, nec etiam instantia super ea inchoata. ut patet ex illa l. si instituta. ubi potest redire tam ad querelam quam ad instantiam, si non servetur promissa: ergo non est sublatus effectus transmissionis causatus ab ea. nam illa instantia transmittitur, ergo & querela propter hoc ipse intelligit quod hic fuit renuntiationem expressam istius querelae & etiam instantiae. & ideo etiam ipsa mater non posset ad eam redire. sed in l. si instituta. non fuit renuntiationem liti vel instantiae, licet fuerit transactum: sed solum distulit non proseguendo. & tunc transmittitur ad haeredes. & puto quod bene dicat. & do. Raph. sibi appropriat non nominando Bal. & tenet idem per l. Papinianus. §. j. ff. inoff. testa. quod per solam renuntiationem liti sit extincta lis, & etiam querela ipso iure, sicut ex quoque actiones ex delicto. ut in vitima gl. huius l. hodie vero non dicit gl. quod transmittitur querela ad descendentes etiam non perparata. & sic corrigeretur ista lex. in quantum vult quod non fuerit transmissa ad istos descendentes. quia fuit recessum a lite. certum est Bal. si per recessum a lite fuit sublata querela, quia fuit renuntiatum liti, etiam causae non transmittitur etiam ad deicem. nam tunc transmittitur quando sibi non est renuntiatum. ut in l. si quis filium. j. de inoff. testa. sed si non fuit renuntiatum liti: sed solum distulit, tunc etiam olim tempore huius l. per mortem non contingitur iste effectus, postquam durat ista instantia, & transmittitur etiam ad extraneos haeredes. ista iunt valde ipeculativa. In gl. quae incipit. [sed per matrem posset.] Tu distingue ut §. dicitur aut transigit, sed non renuntiavit liti. & verum est hoc quod dicit gl. & ita loquitur. Illa si instituta. Aut renuntiavit liti. & tunc ipsa mater posset ut in si. huius l. per l. quas allegat. An autem cum quis renuntiat propter aliquid sibi dandum vel faciendum, videatur renuntiatio conditionalis vel modalis, si aliud non apparet. dicitur secundum doct. notabiliter quod potius modalis quam conditionalis per l. quod §. inter locatorem. ff. loca in quantum dicit dari ex conditione, quia modus non impedit substantiam dispositionis: ex quo sequitur quod si teneris mihi actione iniuriarum, quae tollitur ipso iure per pactum. ut in l. si tibi. §. quaedam. ff. de pac. & ego remitto eam, & tu promittis mihi dare decem, talis actio est sublata quia videtur eam remississe ut des. & iste modus non impedit remissionem. non aut si des. quia tunc impediret. ex quo sequitur quod licet non des, non possum ad illam actionem redire: quia ipso iure sublata: nec agere possum ut reponas te in pristinam obligationem: quia illa per pactum non restauratur. l. si vnus. §. sed si pactum conuenit. ff. de pac. & sic habes necesse recurrere ad actionem de dolo ut §. eo. adione. si non interuenit stipulatio, & ego non perfecte impleti quia promisi non agere. & vide quod not. gl. in c. causa inter se. de elect. quae vult in effectu quod quando remissio non repetit in se conditionem expressam vel tacitam, seu modum, ut est renuntiatio beneficii, quae debet fieri pure, licet aduersarius non seruet promissam, nunquam potest redire ad beneficium primum. & allegat istam l. In gl. si. xlii. licet ipsa praueuerit. Vult ergo ista gl. quod contra actus imminutus quando ex vna parte venit datio, ex altera veniunt facti. si queritur an sit contractus facio ut des, an vero do ut facias ut videmus an detur actio de dolo, quae datur quando est facio ut des, prae. ver. quae datur quando est. do ut facias. debemus inspicere modum ineundi seu contrahendi. quia si primum fuit conuenit de dolo, ut hic fuit. dicitur. [ita ut partem bonorum.] & postea de faciendo dicitur. & à lite discederet. dicatur do ut facias. & ideo datur actio praef. ver. licet fuerit prauectus in faciendo. ut hic fuit secundum gl. sed e contrario si dicere facio ut des, dare de dolo ut laetatur. §. quod si facia. de pre. ver. quam alle. gl. per contraria. Sed de dolo quod imo cognoscitur ex modo implendi. Bart. trussatur de istis duobus. & dicit non esse inspicendum modum ineundi vel implendi quod est vnus contractus. qui ex vna parte dicitur facio ut des, ex altera parte dicitur do ut facias. sicut contractus emptiois & venditionis est vnus, & tamen ex vna parte dicitur venditio, ex altera dicitur emptio. & idem in locatione & conductione. ex parte er go eius qui fecit contra non dantem datur actio de dolo. sed ex parte eius qui dedit contra non faciētem datur actio praef. ver. Sed secundu hoc ob. contrarium. quia hic ex parte matris quae fecit contra non dantem debet dari de dolo: & hic dicitur quod datur praef. ver. quoniam non interuenit stipulatio. Sed respondeo quod ille §. quod si facia. locum habet quoniam ex eo quod ego feci nihil tibi adest ut si fuit factum quod manumittere ierui

meum, & tu dares mihi. x. si manumissisti, & tamen non das. habeo actionem de dolo: quia nihil tibi adest. etiam ius patronatus. sed mihi quando verò tibi adest, ut erat hic: quia haeres scriptus ex renuntiatione matris consequatur bona quae poterat auferri, & tunc datur praef. ver. calus est hic. per quem limitat ille. §. b quod si facia. & hoc voluit gl. Bal. reprehendit Bart. sed indebitum. dicit enim quod Bart. de vno contractu facit duos, sed salva reuerentia sua, ut patet ex praedictis. ideo non est curandum de sua reprehensione. In gl. j. §. ii. j. l. cū pponas. illa l. obstat in duobus primò quia contra reum non seruatiem transactione actor potest ad actionem primam redire & hoc not. & quantum ad hoc gl. non dat solutionem. Sed tu solue. quod ibi actio prima non erat extincta ipso iure, quia per pactum tamen hic sic: sicut in l. actio. §. e. Et si dicatur poterit agere se reponat in pristina actionem. ut in l. si quis accepto tulerit. ff. de condit. ob. cau. Respondeo quod non est verum. quia loquitur in obligatione vel actione quae potest oriri ex conventionione partium. hic in querela quae non oritur ex conventionione sed ex legis dispositione: sicut & actiones oriētes ex delicto. ut in l. si vnus. §. pactus. ver. sed si pactum conventionione. ff. de pac. sed ob. illa. l. quae ibi contra reum non seruatiem non potest agi. per. ver. si non interuenit stipulatio ut impleat contra actum. & hic dicitur quod sic in si. gl. dicit esse speciale in filiis, ut postea non possunt redire ad querelam extinctam, ne perdat successione paternam vel auctam, habeat praef. ver. quare aut fuerit extincta gl. tangit duas opes. & vna est quod fuerit extincta per mortem, licet fuisset praeparata, quae desinit à praeparatione ut in gl. j. altera est quod fuit extincta sola renuntiatione matris, quia est odiosa: & assimilatur actionibus oriētibz ex delicto: quae solo pacto nudo tolluntur ipso iure. ut in l. si tibi. §. quaedam. ff. de pac. Doc. hoc vltimum reprehendunt. quia secundum hoc etiam ipsa mater si viueret, non posset ad eam redire. cuius contrarium dicit gl. praecedens. quae incipit [sed per matrem.] Ego. s. dixi quod illa lex si instituta. in qua illa gl. se fundat, non loquitur in renuntiante querelae sed solum in transigente & differente prosequi litem: sed si renuntiasset liti & causae, licet sub spe aliquid recipiendi, quia tamen renuntiatio est pura, licet modalis, non impediretur effectus renuntiationis. & sic esset extincta ipso iure. nec ipsa mater ad eam redire posset ut l. Papinianus. §. j. ff. inoff. testa. ff. l. nā & si parētibus. §. j. c. tit. Et sic ista gl. vlt. melius diceretur quantum ad solutionem contrarii de l. cū pponas. quod sit speciale in filiis. est refugium miserorum: imò etiam hic haeres ex nane istius matris possent agere. secundum doc. vera solutio est quod i. contraria actor non impleuit plenè transactionem, quia promissit non petere, & adhuc vivebat: & petere poterat: unde potest petere sibi impleat. sed hic impleuerat perfecte: quia promiserat solum à lite discedere, & hoc fecit: vel si promissit nunquam amplius agere, per eius mortem haec promissio est impleta in primo casu. quia implemētū peruenit facto suo, agitur praef. ver. directa secundo casu. quia contingit sine facto suo. l. per mortem, agitur praef. ver. utili. secundum diuersos intellectus. ut dixi. §. secundum Bal. Et ex his remanet ista lex cum suis gl. valde declarata. & omnia sunt valde ipeculativa.

Compromissum de iure & de facto quod sit quaedam transactio. Procurator quando possit transigere

Transactionis. Procurator constitutus ad agendum transigere non potest. h. d. Et eodem modo nec compromittere. cum compromissum de iure & de facto sit quaedam transactio. ut in auth. si verò. j. de iudi. iuncto. c. per tuas. de arbit. & no. in c. qui ad agendum. de procu. li. vj. Item in procuratore constituto ad exigendum. ut j. de noua. l. non abstulit. In gl. si ibi [vel si liberam.] declara hoc quando habet liberam administrationem cum nium bonorum, vel habet liberam administrationem in lite. & causa illa in qua transegit, secus si in lite tantum: quia non posset transigere de causa principali sed solum super instantia. ut not.

Modalis. Circa hoc vide quod no. Bart. & ibi Imo. expressi in l. a testatore. ff. de condi. & demon. & quod dicit Franc. de are. in suo cons. cl. in prin. Cur.

Transactio. Adde gl. in §. j. in aut. ut dist. au. l. al. in l. j. ff. col. ver. iij. principia liter no. ff. de transac. Bar. in l. mandato generali. ff. de procu.

Vel si liberam. Ad hanc l. vide Petr. de Ancha. in c. qui ad agendum. de procu. lib. vj. & ibi an ista l. habeat locum, quādo transactio non esset proficua domino. pro quo facit quod no. Bal. in rubr. ff. de exercit. ubi in mandato quantumcumque generali veniunt ea quae mandanti proficua sunt. Et etiam adde quod ista lex non videtur habere locum in rebus minimis. iuxta ea quae ponit Innocentius in c. iua nos. de arbit. & Ange. in l. mandato generali. ff. de procu. & hic adde quae habes hic ad Alex. notata per me. Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

a Vel dubitat. Adde circa hoc Bal. in l. si. col. h. ver. & est notū dñ. j. de ed. di. Adria. tol. & in l. quisquis. j. quorū app. nō rect. & ibi habes q. licet nō acquiratur libellus, tamē summarie debet cōstare de possessione. Cur.

b Ex quo sequitur. Adde quā dicantur exceptiones litis finitae, & impeditiue litis ingressum & antea impeditiue cōpromissum, vide lare p. do Maria. foz. i suo cōst. xxxviij. col. in. cū duab. seq. in verū. assumo nunc. St.

c Innominatus. Adde Bar. in l. iij. ff. de iur. iur. Bal. in rub. C. de rerū perm. & per Alex. de imo. in cōst. xl. in prin. in v. vol. Fran. Cur.

d Concordia fratrum. An cōcordia & pax differat vide per Bal. & Angel. in l. i. ff. de pact. Bald. in rub. de treg. & pax. Et quā dicantur plena cōcordia ad de gl. in c. licet de clef. Doc. in c. cū nobis olim eo. tit. in c. j. de post. prel. gl. & Doc. i. c. ad aures. q. met. cau. diffusū q. Fely. in c. nō potest. de re iud. co. vij. ver. verisimiliter dicit. & adde q. cōcordia dicitur à cordis cōiunctione. & est duplex. ita Bal. in suo tracta. schism. 2. quē ponit in rub. j. si quis ali. rest. prohi. eo. xij. ver. hoc itaq. pmissio. & ver. & est notandū. Cur.

e Ad viā suā. Adde text. in c. in ciuitate. de vsur. l. aso. diffusū in l. j. C. de sum. tri. nita.

per Bar. ff. de procu. l. mandato. & l. qui Roman. §. Callimachus. de ver. obl. & probatur in d. c. qui ad agendum.

f Transactio proprie fit, quando agitur ut reus det actori, & actor desistat à lite.

Sicut ex parte debitoris quando est dies & poena non habet locum purgatio moratoria ex parte actoris qui promissum dare.

Quid si non est dies & poena: sed dies tantum, vel poena tantum.

Ille qui est in possessione si ab aliquo turbatur, vel dubitat turbari, vel inquietari, potest implorare officium iudicis de plano absque libello, ut illum prohibeat, vel iuramentum fieri iuret.

Quid ad repellendum vim de futuro?

Quid in eo qui non possidet, sed detinet ut quia missus in tenutam bonorum, & dubitat turbari?

LEX IX.

Super possessiōe.

Potest fieri transactio sicut actor det aliquid reo, & reus cedat liti, & actor si non dederit j. certū tēpus, agere postea nullo modo possit. h. d. ratio dubitandi in primo dicto erat. quia proprie transactio fit quando agitur ut reus det actori. & actor desistat à lite. nā transactio dicitur recessus à lite. & ille dicitur recedere qui litē mouit. & ideo proprie loquendo actor dicitur transigere, nō reus. ut not. s. e. l. ij. hic autē fit cōuersio, quia actor dat reo, & reus cedit liti. nō autē proprie recedit. tamē adhuc ista l. vult q. dicatur transactio. Tene mēti. In secundo dicto ratio dubitandi erat. quia transactio nō dicitur nisi aliquo dato vel retēto. ut j. e. l. transactio nullo dato. sed hic fuit actum q. si actor nō dederit j. certū tempus, reus sit ppetuō securus. nec actor amplius agere possit. & tamen reus nihil dedit pro hac securitate. Sed certē sufficit q. fuerit cōuentū ut actor det. & reus cedat. sicut econuerso ut reus det, & actor à lite discedat. si ergo nō dat, nō propterea reicinditur transactio, sed implet. nā hic cōtingit culpa non dantis. In tex. ibi. [pati nō debere.] nō ex hoc text. q. sicut ex parte debitoris quando est dies & poena, non habet locū purgatio morae. ut in l. magnā. j. de cōtra. & cō. si. ita ex parte actoris. quia iste actor promissum dare. x. j. certū diē: & si nō daret, vltērius quēstionē nō faceret. nec distinguit an possit purgare morā incontinenti, vel nō. Sed cōtra. quia ex parte actoris qñ agitur de actiōe cōseruanda locū habet purgatio j. paucos dies. ut in l. si ita q. s. §. Scia. ff. de ver. obl. Sol. & tene mēti qñ nō est dies & poena, sed dies tantū, tūc habet locū distinctio an tractet de veteri actiōe cōseruanda. & pōt actor purgare morā j. paucos dies. ut ibi. aut de actiōe nouiter quārenda, & tūc secus. ut in l. Thais. §. intra. ff. de fideicō. lib. Si verō est dies & poena, nō adhibetur dicta distinctio: imō etiā si agitur de veteri cōseruanda, locū non habet purgatio. ut est cāus hic. & pluries ista l. ad hoc allegauit. In tex. ibi. [vim fieri prohibebit.] Not. & tene mēti q. ille qui est in possessione si ab aliquo turbatur, vel dubitat turbari vel inquietari, pōt implorare iudicis officium de pleno absque libello ut illū phibeat, vel vim fieri vetet. cōcor. l. h. ff. de offi. pro. ca. & in l. si seruus. i. h. j. quod cū eo. Sed cōtra. imō vī q. debeat dare libellū. & ordinariē procedere in interdīcto uti possidetis. Sol. ad prohibendū & ad impedīdū vim de prāsenti pōt uti viā supradicta summaria ne partes veniāt ad arma. ut l. acquissimū. ff. de vsur. sed ad repellendū vim de futuro, ut declaratur possessio, & q. nō possit de iure turbari, necesse est ordinariē agere. & ita loquitur cōtrarium. Circa quod vide quod no. Inn. in c. cū venissent. de insti. & in c. in pre-sentia. de prob. Quid autē si aliquis nō possidet, sed detinet. ut q. missus in tenutā bonorū, & dubitat turbari. vide quod no. ponit Bar. & plenē in l. j. §. necessarium. ff. si mu. ven. po. & etiā vide id

quod no. Bal. in l. si. j. de edic. diui adria. tol. in si. ij. col.

g Exceptio transactiōis potest opponi ad litem contestationem impediendam sicut exceptio rei iudicate.

h Transactio licet sit contractus innominatus, tamen in ea odio litis ne rescindatur, non habet locum poenitentia etiam re integra.

LEX X.

Ratris tui. Lex ista allegatur principaliter ad duo primō q. exceptio transactiōis dicitur exceptio litis finitae. ut colligitur ibi. [nullus enim & c.] Ex quo sequitur q. potest opponi ad litē cōte. impediendā. sic exceptio rei iud. & iur. iur. ut est casus in c. j. de li. con. lib. vj. & in l. eleganter. §. si post ff. de condi. inde. t. Se. cundō alleg. q. licet transactio sit contractus innominatus, tamē in ea odio litis ne rescindatur non habet locum poenitentia etiam re integra. quia iste frater volebat recedere à transactiōe per poenitentia. quia adhuc sibi non erat obseruata transactio. videbat q. pōt per l. si pecuniā. ff. de condi. ob. cau. sed illa l. intelligitur in alijs contractibus innominatis qui non fiunt ad litem finientiam. sed si transactio fuisset sibi seruata, non esset dubium quod ab ea non pōt recedere. sicut in alijs contractibus innominatis quia res non esset integra. Sed quid si non erat seruata, nec volebat seruare aduersarius, an possit adhuc recedere? dic q. si petat agere ad obseruantiam transactiōis, repellatur à veniendo contra odio litium per l. si pro fundo. j. e. Sed si nō poterat agere tunc non potest contrahere. ut l. cum proponas. §. ij. De praecedenti casu tamen est dubium. quia qui non seruat transactiōnem, videtur q. non possit obicere aduersario q. nō veniat contra: sed agat ad obseruantiam. quia q. ipse nō facit, non pōt impugnare aduersario. Et de hoc plenius dicā in l. si pro fundo. j. eo.

i Probabilis est conventio, per quam retinetur concordia fratrum, & tollitur vocem captandae mortis.

Quando ex aliqua conventionione vel actu potest quis recipere utilitatem sicut & damnum licet casualiter receperit, non est iusta causa petendi restitutionem in integrum, etiā si sit minor, tanquam fuerit laesus.

Quid in dote?

Qui emit ab aliquo Abbate fructus alicuius possessionis ad vitam suam dando puta. cc. si vixit tanto tempore quod fructus ascendunt ad valorem. cccc. an salua conscientia teneatur restituere, tanquam sit usurarius.

LEX XI.

De fideicommissio. Quando recipitur fideicommissum remittitur, neutra pars laedi videtur. h. d. & reputat Bar. hanc l. notabilem. quam inducit ad vnam q. s. in prima conventionione huius voluminis. No. probabilem esse conventionem per quam retinetur concordia fratrum, & tollitur votum captandae mortis. facit quod not. in l. cum pater. §. euietis. ff. de le. ij. Item no. in si. quod quando ex aliqua conventionione vel actu potest quis recipere utilitatem sicut & damnum, licet casualiter receperit, non est iusta causa petendi restitutionem in integrum, etiam si sit minor, tanquam fuerit laesus. quia hanc laesionem debet compensare cum utilitate quam poterat consequi: & sic propter dubium euentum reputatur damnum esse: licet secuto euentu cōsequatur damnum. Facit in ratione sui. l. si ea lege. j. de vsuris. hoc tamē in dote non procedit. quia non sufficit q. possit utilitatem consequi. nisi realiter fuit consecutus, ad hoc ut dicatur effecta dotis conditio melior: ut ff. de pac. do. l. Atticilinus. in fi. & ibi not. per Bar. expressē. Et ista l. potest induci ad illā q. quando quis emit ab aliquo abbate fructus alicuius possessionis ad vitam suam, dando ponamus. cc. & q. possit uti & frui tali possessione quousque vixerit, & contingat quod ipse vixerit tanto tempore quod fructus ascendunt ad valorem. cccc. vtrum salua conscientia teneatur restituere, tanquam sit usurarius? & facit iste text. q. non quia si fuisset mortuus eodem anno, tota quantitas remanisset penes monasterium, & sic ille quasi nihil vel parum habuisset: debet ergo monasterium compensare illud damnum cum hac utilitate, quam cōsequi poterat, & sic ratione dubij euentus videtur fuisse conventio licita. de hoc per Cyn. in d. l. si ea. per Inno. in c. in ciuitate de vsu. & c.

k Syndici constituti à toto populo seu adunantia generali, generaliter ad negotia ciuitatis, vel à concilio seu concilio oportuno representantibus totū populum, sunt legitimi administratores, sicut tutor & curator: & habent administrationē cū libertate.

l Populus seu adunantia, vel concilium, loco domini habentur. & possunt etiam debitorum liquidum donare.

Quid in prioribus, seu ancianis.

Donare

¹ Donum de alieno dicitur ambitio.
² Decretum etiam decurionum ambitiosa rescinduntur.
³ Negligentia administratoris seu prelati plus potest nocere domino seu civitati, vel ecclesie, quam ipsius contractus.
⁴ Prelatus vel curator habent liberam administrationem, etiam si eis non concedatur.
⁵ Tutor vel curator non possunt transigere super re immobili minoris, etiam si causa esset debitoris, etiam interueniat decretum iudicis.
⁶ Quid in patre legitimo administratore filij transigentet
⁷ Quid in episcopo
⁸ Administrator legitimus an possit remittere usuras
⁹ Tutor an possit facere pacem de offensa vel morte patris pupilli

L E X XII.

Præses. Administrator legitimus potest transigere de re dubia, sed debitum liquidum remittere non potest. h. d. Intelligitur primum dictum. quando expedit ei cuius negotia administrat, propter nimiam dubietatem, quia dubitat quod feratur sententia contra eum: secus si non expedit, quia facta forte diligenti inquisitione potuissent reperiri probationes. & hoc totum relinquitur arbitrio iudicis discernendum an bona fide se habuerint, vel non: sed quando debitum est liquidum, tunc clarum est quod non expedit: & talis remissio haberet vim dona. & sic non cadit sub legitima administratione. quia donare non est administrare, sed perdere. ideo semper intelligitur exceptuata de omni generali administratione. ut l. contra iur. in ff. de pac. facit l. ab agnato. ff. de cura. fu. & de dona. l. i. In tex. ibi. [administratores civitatis.] & dicitur ut sunt syndici constituti a toto populo, seu ab adunantia generali generaliter ad negotia civitatis, vel a concilio seu concilijs opportunis, quæ representant totum populum. ut not. in l. sed si ex dolo. s. j. ff. de dolo. & j. quæ sit lon. con. super rubricata. tales enim syndici sunt legitimi administratores, sicut tutor & curator. l. muneru. s. defensor. ff. de mu. & ho. iun. tra. l. j. s. quibus. & l. nulli. ff. quod cuius. vni. no. & sic habet administrationem cum libera. ut hic colligitur. alius etiam super re dubia non possunt transigere sine speciali mandato. ut in eo. l. transactio placitum. & ita voluit gl. in l. mandata. ff. de procu. Sed ipse populus seu adunantia vel etiam concilium loco domini habentur: & possunt etiam liquidum debitum donare, priores vero seu Anciani nec habentur loco dominorum, nec legitimorum administratorum. unde nec super re dubia possunt transigere sine speciali mandato. ut no. gl. in litem magistri. l. de pacis. & talibus assimilantur Venetis domini consiliarii domini ducis. & hoc de iure communis: salua ordinatione statutorum, quæ esset in contrarium. Similiter potestas civitatis, licet deficiente iure legitimo administratore possit agere pro civitate, ut no. gl. in l. nulli præ alle. non tamen posset transigere etiam super re dubia, quia non habet mandatum ad gerendum negotia, sed ad reddendum ius. Et in defectum ad agendum. & hoc voluit hic Cyn. qui allegat l. prohibere. s. planè. ff. quod vi aut clam. In tex. ibi. [ambitiosè.] i. per gratiam, quam voluerunt illi facere, ut acquirerent amicitiam tecum. & sic not. quod donare de alieno dicitur ambitio. & decreta etiam decurionum ambitiosa rescinduntur. ut in l. ambitiosa. ff. de decre. ab or. fa. In glo. ibi. [adversus.] dicitur quod non interuenit remissio, sed negligentia administratoris non exigens, quæ potest plus præiudicare domino seu civitati quàm ipsius contractus, seu remissio: sicut negligentia prelati plus potest nocere ecclesie quàm ipsius contractus. ut l. iubemus nullam. cum domino. iun. tra. l. iubemus la grande s. de sac. san. ec. Ad quod ff. de putat. l. i. s. si quis professus. In glo. ibi ut prelati, tutore, vel curatore. dicitur qui habent liberam administrationem, etiam si specialiter eis non concedatur. secus in administratoribus non legitimis, in quibus requiritur specialis concessio. ut l. quam Tiberonis. s. i. i. est causa. ff. de pecu. Dicit autem hic Bal. quod si tutor vel curator transigeret super re immobili, non sufficeret quod causa esset dubia: nisi etiam interueniret decretum iudicis. sine quo non possunt alienari immobilia minoris. & actio etiam personalis cõpetens pro tali reputatur res immobilis. ut not. j. si aduer. tran. l. j. l. i. in episcopo transigente. & etiam in patre legitimo administratore. in quibus non requiritur alterius decretum, sed sufficit quod res sit dubia. & dicitur Inno. hoc tenere in prelati. in c. de cõro. de transac. & Azo. in patre in summa. de bo. quæ lib. quod est in generali tenendum. Cum enim isti habeant vsum fructuum

plus iuris habent in administrando quàm tutor & curator, qui sunt nudificati & in constituendo procuratorem: quod facere possunt ante lit. conte. tanquam domini. ut no. in l. j. de bo. ma. & tamen tutor & curator non. ut in l. neq. j. de proc. In glo. ibi. [sed quid si non ambitiosè.] dicitur i. non cõtemplatiõe eius cui remittitur, ut velit sibi gratia facere: sed cõtemplatiõe eius cuius negotia administrat, ut non incidat in peccatum recipiendo vsuras. vel quia aliter expedit eis ut si remitteret iniuriam, ne incurreret inimicitiam, & aliquid deterius in futurum. gl. hic sentit quod sic posset fieri licet debitum esset liquidum. Pla. cõtra, & istam rationem videntur communiter tenere Doc. dicentes quod ambitiosè dicitur fieri quicquid sit cõtra iuris dispositionem. Iac. but. cuius opi. mihi placet distinguit modo quo s. dixi. quod aut remittit vsuram cõtemplatiõe duntaxat eius qui habet soluere. & procedat opinio Pla. quia tunc est ambitiosa. Aut hoc facit cõtemplatiõe eius cuius negotia administrat. & tunc procedat alia opi. & ex qualitate personarum & modo remittendi poterit hoc constare. facit quod no. Bal. & ibi etiam tetigit in l. pactu curatoris. s. tit. j. scilicet an possit tutor facere pacem de offensa vel morte patris pupilli. quia potest, si expedit pupillo. ut ibi no.

- ¹ Ad hoc ut competat actio directa quod metus causa, ex verbis & mente edicti prætoris positi in l. i. ff. quod met. cau. requiritur metus iustus, scilicet mortis, vel cruciatus corporis & quid de utilitate
- ² Quid ad hoc ut competat officium iudicis ad rescindendum
- ³ Ad hoc ut competat conditio ex lege, sufficit impulsio facti per iudicem, vel alium superiorem habentem potestatem vel iurisdictionem.
- ⁴ Metus vel dolo per quæ indicia probetur
- ⁵ Quando allegantur plura impertinentia, & postea unum pertinens, consuevimus uti istis verbis, quia consuetudinis primis dicimus alia ratio reformat pactum.
- ⁶ Quando plura allegantur, quorum quodlibet per se sufficit, si est verum, licet unum non probetur, sufficit quod probetur aliud.
- ⁷ Quando narrantur plura in libello, an requiratur omnium probatio
- ⁸ Licet appareat in primo contractu vel promissione interuenisse mutum, & aliquid aliud postea fiat pro executione vel confirmatione illius contractus ex intervallo, an præsumatur idem metus interuenisse

L E X XIII.

Interpositas. Transactio facta iusto metu, rata non habetur & inter dominum & servum non valet transactio. h. d. Not. meliorem text. quem habemus de hoc. quod ad hoc ut cõpetat actio directa quod metus causa ex verbis & mente edicti prætoris positi in l. j. ff. quod met. cau. requiritur metus iustus, scilicet mortis, vel cruciatus corporis, aliis illa actio directa non competit. quod non ita bene declaratur in illo tit. sed quantum ad hoc ut cõpetat utilis actio ex mente tantum, & tamen ex verbis, non requiritur tantus metus, sed sufficit ille de quo in l. isti quidem. in fi. eo. tit. ff. Item quantum ad hoc ut cõpetat officium iudicis ad rescindendam, adhuc non requiritur tantus metus: sed sufficit ille de quo habetur in tribus l. hic allegatis in glo. j. l. in l. i. s. si scenerator. ff. e. ti. & de var. cog. l. medicus. & qua. re. ac. non da. l. j. s. quæ oneranda, quæ leges ponit diuersos casus, & diuersos metus qui faciunt competere iud. offic. Item ad hoc ut cõpetat conditio ex lege sufficit impressio facta per iudicem vel alium superiorem habentem potestatem vel iurisdictionem. ut in l. si per impressionem. j. q. me. causa. & ista gl. semper alleg. nec habemus meliorem. In ver. [ad vim tamè.] j. No. quod metus vel dolo non probatur per extrinsecas indicia, sed oportet probari plenè, vel per indicia appropinquata. ut in l. dolum. j. de dolo. & quæ sint indicia extrinseca, & non appropinquata gl. hic super verbo [qualitas.] ponit tria: quã no. Adde quartum si diceret se pro modico remisisse magnam quantitatem, & quod non est verisimile quod hoc fecerit sponte. Nam hoc non sufficit ad probandum metum vel dolum. j. Itè no. hic illa verba per quæ semper allegatur. dum dicit. [alia ratio pactum reformat.] nam quãdo allegantur plura impertinentia, & postea vñ pertinens, cõsuevimus uti istis verbis. quia confutatis primis, dicimus alia ratio pactum reformat. j. & sic nota. quod quãdo plura allegantur, quorum quodlibet per se sufficit, si est verum licet vñ non probetur, sufficit quod probetur aliud, facit quod not. gl.

¹ Quod metus causa. Adde quod hoc fallit in matrimonio contracto per metum quia est ipso iure nullum. ut in l. Titia. in principi. ff. de ver. oblig. l. si mulier. in s. ff. dos. ff. quod me. cau. c. cum locu. de spon. gl. in c. h. de eo quod dux in ma. quam pol. per adul.

² Quando plura allegantur. Adde Barto. in l. diuus ff. de re iur. c. licet causam. de prob. doct. in c. examinata. de iudi.

Pauli de Castro Prima super Codice.

- a** **Intelligendū.** Adde lo. de imo. in l. quod tuisit. ad si. ff. de re iud. Bal. in c. presentata. in h. col. de testib. Alex. de imo. consil. xcv. incip. visis pro cōsiliis in j. col. an h. vo. & p. Ro. i. cōf. ccccx. circa si. p. Frā. de are. in suo cōsiliis. lxviij. & per Alexan. in consil. xxxiij. col. ij. ver. circa secundū. & ver. vñ per dictū in si. col. ad q. ostendendū. in j. vo. & per Fel. in c. inter monasteriū. col. xvj. extra de re iud. Fran. Cur.
- b** **De arbitramento.** De ista materia vide per Doc. in c. quinta uallis. de iureiur.

in c. ij. extra de rescript. ¶ & vide quod not. Cy. in l. cū te. j. de prob. qui dicit q. quando narrantur plura in libello, nō requirit probatio omnium. sed sufficit probare vnū de substantialibus. Sed Inno. in c. ex parte. de priuilegiis dicit q. quādocunq. aliquid narratur in libello per modum causae ad intentionē agentis, semper est necesse illud probare, tanquā substantiale: quod perpetuō tene mētē: quia potest de facto frequenter cōtingere. & melius intelliges in practica quā possit dari intelligendum verbis. ¶ No. etiā gl. super verbo qualitas. ¶ quia licet appareat in primo contractu vel promissione interuenisse merum & aliquid aliud postea fiat pro executione vel cōfirmatione illius cōtractus ex interuallo, non propter ea praesumitur idē merus interfuisse in hoc secūdo, quod apparet interuenisse in primo. sed est necesse probare q. interuenit, vel q. durabat eadem causa metus: alias per sequentē videtur metus praecedens purgatus. vt j. quod met. causa. l. ij. & ff. de condi. ob turp. cau. l. pe. Sed quando fieret incontinenti, praesumeretur fieri eodē metu durante. facit quod not. in l. per retentionem. j. de vsur. In vlt. gl. distingue. aut dominus paciscitur cū seruo suo super alio quā super libertate. & non valet. nec sibi obligatur. vt hic. Aut super libertate, & tunc aut erat res dubia, & valet. vt in l. fin. j. e. an esset seruus vel non. aut erat clarum q. erat seruus, & tunc aut paciscitur cū eo: & non valet. aut cum alio. & tunc secus. vt in ll. hic alle. in gloss.

a Si actor qui transiit & obtulit se restitutorum pecuniā quam receperat, & non vult restituere: tamen mouit litem de nouo, & reus sponte litigat, & vult re habere pecuniā, qua actione eam recuperabit?

b Si actor restituit pecuniā, & tunc agit, & reus excipit de transiitione, an actor habeat necesse replicare de recessu facto ab ea de communi consensu?

Si prima actio erat sublata ipso iure, & actor restituerat pecuniā, & vult agere contra reum, quomodo subuenitur sibi postquam recessum est a transiitione de communi consensu?

An possit recedi a prima sententia, & ferri secunda quae ualeat iure sententiae?

a An ualeat secundum arbitramentum contra primum, & an ualebit contra sententiam iudicis?

b Postquam recessum est a transiitione de communi consensu, an actor possit redire ad primam instantiam inchoatam, an autem habeat inchoare nouam?

LEX XIII.

- I diuersa.** ¶ A transiitione potest recedi de cōi consensu vtriusq. partis. h. d. Sed vnus tantū non. vt s. e. l. fratris. & ratio dubitandi in hac l. proueniebat ex illa l. fratris: quia odio litis per poenitē tiam non potest recedi a transiitione. sed respondeo vt dixi. ¶ Et pone hic casum q. reus dedit actori certam quantitātē, & actor promissit ipsum amplius non molestare, postea molestabat, & offerebat se restitutorū quod acceperat, reus in hoc cōsensit, dicens hic q. hoc pōt fieri. sed glo. videtur intelligere q. actor dedit reo, super verbo pecuniā. ¶ dum dicit ibi. [transiitionis nomine data.] Sed tunc non bene adaptarentur quaestiones sequentes, quae ponuntur in gl. & aduerte. quia tex. hic vult quādo cōsenserunt partes vt recederetur a transiitione. & in cōsensu perseuerauerunt. quia actor restituit pecuniā quā receperat. & reus sponte suscepit iudiciū quod actor mouerat, nō opponēdo exceptionem transiitionis. Sed quaestiones quae colliguntur ex gl. locū habent quādo nō perseuerauerunt in tali cōsensu, & tunc occurrūt quaestiones. Primō si actor obtulit se restitutorū pecuniā quam receperat, & nunc nō vult restituere. tamen mouit litē de nouo. & reus sponte litigat. & vult re habere pecuniā. qua actione ipse recuperat? Ista gl. vult q. per conditionem indebitū. Doc. volunt q. per cōditionē sine causa. quia nō fuit soluta vt debita: sed ob causam transiitionis, quae reducta est ad non causam propter recessum. vt in l. eleganter. §. si quis post. ff. de condi. inde. ¶ Alia q. currit econuerso. si actor restituit pecuniā, & nunc agit. & reus excipit. de transiitione. an actor habeat necesse replicare de recessu facto ab ea de communi consensu: an autē non habeat necesse, & sic ipso iure admittatur. & gl. se. tenet q. nō admittitur ipso iure: sed habet necesse replicare. & si hoc non faceret, succederet. vt in l. si vnus. §. pactus. ff. de pac. & ibi gl. quae incipit in

opponēdo. quia primo modo fuit de nō petēdo. & iste recessus habet vim pacti de petēdo. Itē occurrit aliud dubiū. prima actio erat sublata ipso iure, & actor restituerat pecuniā, & vult agere cōtra reum actione prima, quomodo subuenitur sibi postquā recessum est a transiitione de communi cōsensu? gl. tenet q. restituitur utilis actio. per ll. quae nihil faciunt. quia loquuntur in eo qui restitutus est in integrū, & sic datur sibi utilis rescissoria. nos loquimur in eo qui nō est restitutus. Doc. dicunt si est talis actio quae possit resuscitari ex cōuentione partium, poterit agi cōdi. sine causa, vt se reponat in pristina obligationem. Si nō potest resuscitari, potest procedere dictum gl. q. detur utilis per l. quā gl. allegat l. pupilli. §. j. ff. de solu. vbi est casus, & ibi tangitur p. Bart. Vltimō gl. format opi. in epam de l. j. quando prouo. nō est necesse. nam ista l. vult q. de cōi cōsensu partium possit recedi a transiitione. Lex cōtraria vult q. post latam sententiā quae transiit in rem iudicatam nō possit dari alia sententiā cōtraria illi. q. gl. intelligit etiam de cōsensu partium. sed quid ad propositum? nam dicitur ibi q. de consensu partium nō possit recedi a sententiā lata. si enim hoc diceret, cōtrariaretur huic. quia ista dicit q. bene pōt recedi a transiitione. & sententiā & transiitione aequiparantur quātum ad finē litis. nec est verū q. nō possit recedi a sententiā. imō potest sibi renūtiā re per eū pro quo lata est sententiā. vt no. in l. duobus. ff. de excep. rei iud. Breuiter intētiō gl. fuit ista q. hic pōt recedi a transiitione prima, & fieri scda transiitione, quae valebit iure transiitionis. sed ibi non potest fieri sententiā scda quae valeat iure sententiae. Quae est ratio diuersitatis? Rñdeo. quia transiitione est cōtractus, & innuitur consensui partium, & ab illo sumit robur: sed sententiā nō innuitur cōsensui partium, sed iuri publico. vnde partium cōsensus nō attenditur, vt faciat eam valere iure sententiae: si iure publico, nō potest valere. sed bene pōt facere vt valeat iure cōtractus. vt l. ij. cōmu. vtriusq. illud tamen est verum q. si sententiā scda ferretur ex eis dē actis: vt etiā si de cōsensu partium, nō valeat iure finis: sed iure pacti. & per hoc videtur recessum a prima iure renūtiatiōis: quod facere potuerūt. Sed si partes vno cōtextu repeterent oīa acta iecūdū ea quae no. in l. mutari. ff. de procu. tunc dico valeret iure sententiae. Si autem partes nō cōsentiūt q. recedat a prima, & feratur scda etiā ex processu diuerso agitato cōtra inuitum, & sic cōtraria prime, tūc iste est casus illius l. iecūdum verū intellēctū: qui vult q. nō valeat scda. sed q. stetur primae: quia nec ei videtur renūtiatum. ¶ Sed qualiter sit illud intelligendū? vide p. lo. an. qui melius distinguit quā aliquis in c. inter monasteriū. de re iudic. in nouella. Cetera hic vide per Bal. qui rāgit aliquas quaestiones de arbitramento, an valeat iecūdum cōtra primū, & an valeat cōtra sententiā iudicis. ¶ Quare hic Bart. & nō soluit, an in casu huius l. postquā est actū q. sit recessus a transiitione, possit actor redire ad primam instantiam inchoatam. An autē habeat inchoare nouā. & pro ista scda parte facit tex. dū dicit [causam ex integro.] In cōtrarium facit q. no. j. siue apud. in si. per eū dem. j. eo. De hoc vidi plures dubitari in examinis. quia ista l. cōsuevit dari in pūctis. veritas est vt distinguamus aut cū transiigerit actor renūtiāuit instantiae seu liti & causae, & tūc instantia est ipso iure finita per l. postquam liti. s. tit. j. Ideo habet inchoari de nouo super veteri actione, quae rō est extincta. aut fuit renūtiatum expresse instantiae seu liti: sed solum facta transiitione prout dixi. s. eo. in l. cum mora. in casu. l. si instituta. in prin. ff. de inoff. test. ista. & tūc aut actio fuit extincta ipso iure per acceptulā. & idē. q. a perempta act. cōtetur etiam perempta instantia super ea inchoata. vt in d. l. cū mora. aut actio fuit extincta ipso iure: & tūc aut reus iam seruauit pro parte sua transiitionem. & idē. vt in casu huius l. vbi reus iam soluerat actori. quia tūc instantia perimitur. aut nōdum impleuerat, & tūc censetur instantia perempta, postquam ei nō est expresse renūtiatum, & actio non est extincta. vnde sicut actor potest redire ad eandem instantiam contra reum non seruauentem, quando non est recessus a transiitione. vt l. siue apud. cum ibi no. in si. j. eo. est recessus de communi consensu. vt sic eadem ratio. & per hoc quod not. idē Bart. post Cy. in l. si maior. j. eo. & in l. si ex falsis. circa medium.

- a** Si transiitione fiat per acceptilationem praecedente Aquiliana stipulatione, & reus non obseruat transiitionem, qualiter prouidebitur actori, qui non potest ad actionem primam redire?
- b** Qualiter debeat consultor respondere rustico qui uadit ad eum pro consilio, & non portat instrumenta sua, sed simplici uerbo narrat casum, & quid si alius iurip

interfuit indifcretè interrogaret?
 Unde alio (etiam realis) poteft deduci in aquilianā ftipulationem, & que fit eius
 formatus.

LEX XV.

Responsum. ^{+ Si transactio fiat per acceptilationem precedentem aquilianam stipulationem, non potest actor ad pristinam actionem redire. & si reus non obseruet transactionem. h. d. i. l. actione. In tex. ibi [Inferre pacti.] & vult dicere. in hac supplicatione seu libello quem mihi porrexisti, inseras tenorem instrumenti transactionis quam fecisti cum aduersario tuo. ut possim comprehendere an fuerit facta per simplex pactum. tunc te non obseruante pactum potuit redire ad actionem priorem. & si excipias de transactione, replicabit de dolo: quia eam non obseruas. ut in l. cum proponas. s. ti. j. An interuenerit acceptatio precedente stipulatione aquiliana. & tunc omnis actio fuit sublata non solum personalis, imò & realis vel mixta. ut petitiō in re dicitur, vel rei vindicatio & tamen etiā te non seruante transactionem non potest ad pristinam actionem redire. & si contra fecerit, tanquam inepte agēs debet succumbere. quia nemo sine actione expeditur. ¶ Qualiter ergo sibi providebitur si nō obseruat? respondeo si ipse impleuit ex parte sua perfectē, agatur p̄ scripto. ut in l. p̄ impleas. vel ex stipulatione, si interuenit. ut s. e. l. cū mota. & etiam potest agere condictione ob causam ut se reponat in pristinam obligationem, si est talis quæ ex conuentione possit contrahi. ut in l. si quis accepto. de cōdi. ob causam. aliās secus. ut in actione reali, vel mixta, quæ non oriuntur ex cōuentione: sed ex re q̄ quis habet in re, q̄ sola cōuentione nō restituitur. ut dixi in l. cum mota. Sed si non impleuit perfectē ex parte sua. dicet̄ in l. actione. ¶ Et nō. hic contra rusticos qui veniunt ad cōsultorem prohibendo consilio, & non portant sua instrumenta, sed simpliciter verbo narrant casum, ut debeat eis responderi portis instrumenta, aliās nō possum cōprehendere veritatē: nec debent oburgari ex indiscreta consultatione: cū faciant ex rusticitate nō sic si alius iuris peritus indiscretē interrogaret. * nam dicunt Doc. q̄ bene pot̄ eis respōderi rusticaliter. Aut tenō intelligo, uel frustra est cōsultatio tua. ut ff. de testa. l. Domitius. & habet in l. q̄ de oriunt. ubi Iuriscō. obfurgauit quendam peritū patritiū, qui indiscretē interrogauit, dicens q̄ turpe erat patritio viro ignotare uera inter quæ quotidie verlabat. ¶ No. etiā in fi. q̄ quelibet uetus etiam realis potest deduci in aquilianam stipu. cuius formā vide p̄ Iuriscō. in l. i. & vno. §. j. ff. de acceptila.}

* Si iudex constiterit quod iudex cognoscat non obstare transactione, quod hoc non suffragari licet non obstat aliqua lege contrarium disponente.

1. Differentiationem causam, & licentiam.

4 *Annulatio est in iudicio factum post sententiam quae transiit in rem iudicatam.*

LEX XVI.

Aufas. † Per rescriptū principis nō rescindit̃ trāsl
actio. h. d. sicut nec sententia. vt j. senten. re.
nō poss. fi. Et pone hic casum q̃ trāslēgi tecum, postea
impetraui iudicem à te super debito super quo trāslēgi
nō facta mentione de transactione, certē si facio te citari corā iudice. & tu compares, & excipis de transactione facta, & fa-
cta et de eodem, iudex debet pronūciare rescriptū esse surrepti-
tium, quia de transactione fecissem mētionem, tale rescriptum
nō occurrisset. quia non est intentio principis lites sospitas per
transactionem vel sententiam rescuitare: & sic pronūciabit se nō
esse iudicem competētem. exceptio ergo transac. nō solum oppo-
nitur ad impediendū lit. cōtest. sed etiam ad infringēdum rescri-
ptum, & ad elidendū iuris. Hoc voluit expressē gl. in c. j. de lit. cō-
test. lib. vi. in fi. gl. magnæ: quæ ponit practicam illius. c. sed si age-
rem coram ordinario, nō posset opponi ad iurisdictionem impe-
diendam sed ad impediendam litis conte. & similiter posset op-
poni corā delegato, si excipiens nollet apponere ad rescriptum.
vt in d. c. secundum alium intellectum. † Sed quid si continetur
in rescripto q̃ iudex cognoscat nō obstante transac. Respondeo
ad huc nō sufficit. nisi dicatur nō obstante aliqua lege contrarij
disponente: quia præsuntur impetratum per obreptionem &
importunitatem: cum nō sit intentio principis rescuitare lites sūm-
mat, nec derogare conuentionibus paruium. vt c. ex multiplici. de
decimis. vnde hoc rescriptum habet clausulam derogatoriā hu-
ius. Est ergo necesse quod de hac l. saltem fiat mentio in genere.

put in simili. s. de sum. trini. l. ij. & in l. i. q. i. a
prin. testamēti de leg. iij. & tūc bene valebit
rescriptū. licet sit iniustū. Sed an sit necesse
facere spālem mētionē de hac l. gl. hic in fi.
sensit q. sic. de hoc no. in aut. hoc inter libe-
ros. j. de testa. Sed communiter tenetur cō- b
tra q. sufficiant verba generalia. i. nō obstā-
te quacūque lege cōtrarium disponente. de
hoc plenissimē per Jo. an. in c. j. de excei.
præl. li. vj. in nouella. vbi recitat plures opi.
3 † In gl. j. ibi. [sed post litem cōtest. incipit el-
se lis.] subaudi desinet vocari causa. sed ista
c opi. est falsa: quia etiā post lit. cōtest. dicitur
causa vt in iij. opin. hic recitata. sed nec illa
est vera, dum vult q. lis dicatur ante & post
quia est contra tex. in c. ex parte vestra. de
ver. sign. vbi lis dicitur solū post lit. cōtest.
Et sic ista q. non bene declaratur per gl. nec
per Doct. Tu ergo dic melius vt dixi in l.
postquam lit. s. tit. j. q. habemus tria voca- c
bula. i. instantiam. & ista importat dūtaxat
ordinem & strepitum iudicij. & incipit à
contestatione litis. vt in l. properādum. post
pri. j. de iudi. Item habemus causam. & ista
importat negotium principale. & similiter
incipit à contestatione. nec ante dicitur cau-
sa inchoata. vt l. fi. §. illud. j. de temp. app. & d
ibi nō. Item habemus litem. & istud voca-
bulum est generalius. quia comprehendit
tam instantiam quā negotium principa-
le. & similiter incipit à cōtestatione. vt d. c.
ex parte vestra. habemus & quartum voca-
bulum. i. controuersiam. & ista est ante lit.
contest. Postquam tamē partes comparue-
runt coram iudice, & aliquid egerunt. vt in
l. diuus. de pet. her. postea desinit vocari cō-
trouersia. habemus & quintum. i. iudiciū. q.
potest cōprehendere omnia ista. In ea gloi.
ibi. §. [si quis] dic & s. eod. l. ij. vbi est casus
q. sufficit timor litis futuræ vt possit trans-
igi. In ea gl. gl. ibi. [ea. l. §. si post.] hoc verū
nisi partes expressē renuncient sententiæ:
quod facere possunt. vt dixi in l. præceden-
ti. † Et eodem modo si queritur an valeat
4 compromissum factum post sententiā que
transiuit in rem iudi. nam si in eo dicatur nō
obstante sententiā valere: nō censetur ei renū-
tium. quod etiam volum. Gal. in l. præce-
denti si diuersa aliās non valet. vt in c. expo-
sita. extrā de arbi.

2. **C**asus in quibus potest quis exceptionem obijcere, & aduersarium repellere, & nihilominus repetere data: & etiam poenam.

3 An extra illos casus non possit peti res et poena!

4. In alternativa rerum debitoris electio est debitoris, sed in alternativa remedium vel securitatum pro debitis, si competant ex una dispositione, electio est illius cui competunt.

L E X X V I I .

Um proponas. [†]Potesť qđ datum est repe-
ti, & exceptio opponi, si in
transactiōe fuit appositā clausula rato manente pacto
aliās sola exceptio ponitur. h. d. secundum Bar. In tex.
ibi vel pacto stari, [vel data restitui.] dic qđ vtrunq; vel ponitur
pro &. ⁴Volebat enim vtrunq;. i. restitui tibi data illi, postquam
illam transactiōem impugnāt, veniendo contra quia non de-
bet consequi commodum ex eo quod impugnāt. in regula iuris.
& ipsam à lite repellere per exceptionem transac. & pacti & re-
spondetur quòd hoc facere potes si in casu quo veniat contra,
promisit tibi restituere data firma, & rata manente transactiōe.
Et si ista clausula non fuit appositā, potes duntaxat exce-
ptionem obijcere: sed data repetere non * potes. hoc vlti-
mum intellige, quando non potes * simul habere vtrunq;:

¶ Interrogaret. Et q̄
sit rescindendū expli
cite interroganti im
plicitē. vide Bal. in l.
precibus. in prin. j. de
impube. & alijs sub
sti. Fran. Cur.

¶ Non sufficit. Adde
q. imò videtur q. suf-
ficia. quia li princeps
dicit non obstaté tras-
actiõe, verisimiliter
sciet trasfacione esse
factã. & lógẽ magis
prouidet contra tras-
facione quãdo ita lo-
quitur, quãdo quãdo
in genere dicit non ob-
stare. l. causas vel li-
tes. per ea que dicit
Barto. in l. i. li quis
in prin. testamẽti. ff. de
leg. iij. & ita Franc. &
Alic Cur.

¶ Post litteram conte.
dicatur causa. Adde
auth. qui semel. & in
corpore vnde sumit.
C. quomodo & quā
do. in gloss. si in c. ex
parte. el. ij. de ver. sig.
doct. in de. ij. de his
cōte. gl. in c. sup. que
stioni. de offi. dele.

¶ *¶* Vel pro &. De hac
dictione vel quando
ponatur pro &. &
quando prodest in
contracibus & in vl
timis volunt. vide
in cle. fpe. de verb.
fig. & per Car. maxi
me in cle. plerifig. de
ele. per Ale. de lmo.
in confi. xxxij. col. j. &
col. f. & i colli. lxx.
col. ij. ver. hoc autem
& ibi quid in flaturis
in primo vol. Et
quando copula, &
ponatur pro vel. per
eundē Ale. in confi.
xl vñ. col. ij. ver. f. nā
natura. & in cōfi. xl
ix. col. iñ. in prin. in
i. vol. in confi. lv. col.
ij. ver. f. praxera dāto.
& in cōfi. cxv. in
iñ. col. in. ij. vol. &
de dictione vel. &
copula & per eundē
Alex. in cōfi. cxxvij.
col. ij. in prin. in. v. o.
& in confi. xij. col. f.
in iñ. volu. Franc.
Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Pacto. Adde de ista clausula. l. qui filius. ff. de transact. doc. in l. ita stipulatus. ff. de ver. ob. glo. & doc. in c. si de loca. Et etiam adde q. hanc clausula operat etiam vt pena cedat lucro creditoris. l. id quod. c. glo. ff. de sol. l. ite operatur quia stipulatio poenalis non nouat praecedentem. de quo per Bart. in l. insula. in ij. q. ff. de ver. ob. & per eundem in l. pactu. ff. tit. j. & adde q. si transactio interponitur super actione bona fidei. puto q. hanc clausula ratio manente pacto subintelligitur. ex quo in cōtractibus bona fidei subintelligitur per no. p. Bald. in l. pactu. col. iij. ff. tit. j. Et eo maxime. q. talis transactio hoc casu iudicatur bona fidei. l. sub praetextu. l. eod. & etiam adde q. hanc clausula aequiparat iuramento. Bart. in l. si quis maior. col. ij. in prin. ver. idē dīco. & ibi Bal. in vlt. col. l. eod. & Alex. in l. ita stipulatus. in ff. ff. de ver. obli. & de hac clausula vide etiam aliquid p. Abb. in c. cum inter R. de ele. & an transactio dicat cōtractus bona fidei. vide p. Alex. de imo. in cons. xlix. maxime col. vj. in iij. vol. Fran. Cur.

citāt Cy. & etiam Bar. eam tenet pro intellectu illius l. si quis rem. in l. si ita stipulatus. in xj. opp. vltimae partis. * de ver. obli. * sed Bal. in l. j. de his quae poe. not. in ff. vij. opposi. videtur reprobare hanc opi. in prin. casus. & vult q. etiam si agatur ex diuersis causis. non posse peti poenam & res. sed praecedens op. verior est & pulchrior. quia probatur in illa l. si quis rem. ¶ Extra istos casus non potest peti res & poena: sed si petitur. quid si desistat petitor distinguere. aut praecedens obligatio fuit nouata per stipulationem poenalem. quod quando sit dicitur in l. si ita stipulatus. de verbo. obli. & tunc non potest peti nisi poena: etiam si sit minor quam res. val. totale interesse. vt l. j. ff. de penu. lega. Aut non fuit nouata. & tunc aut praecedit conuentio liberatoria. quae non nouatur per stipulationem poenalem. & est in electione eius cui competat exceptio an obijciat exceptionem & tunc non petit poenam. vt hic in ff. nisi (vt dixi) in exceptione opposita succubere. aut petit poenam. & tunc excep. non potest obijcere. vt in l. rescriptu. §. si pacto. ff. de pac. Si vero praecedit cōuentio obligatoria. quia promissisti aliquid facere sub poena. & non facis. tunc quatenus est plus in vna quam in alia possum agere ex vtraque scilicet ex promissione prima ad rem vel interesse: quo consecuto ex stipulatione speciali. quatenus succedit interesse vt l. pedia. ff. de act. emp. & l. si quis a socio. ff. pro socio. Quatenus autem concurrunt agi non potest. nisi ex vna. & haec sunt quae tanguntur per Iaco. de Bel. in quadam sua disputatione quam posuit in l. si pacto. §. tit. j. de qua facit mentionem Io. an. in c. bonafides. de reg. iur. in mercu. & Cy. voluit hic tangere. sed imperfecte locutus est. ¶ In gloss. fin. ibi. [tu dic in electione repetentis] : sed contra. quod imò in electione illius a quo repetitur. l. plerumque. ff. de iure dotum. in fine. Solu. dicunt Docto. quod interdum mihi competit vnum remedium ad duo alternatiue. si promissisti mihi stichum aut pamphilum. & tunc electio pertinet ad te debitorem. vt ibi. Interdum competunt duo remedia alternatiue: puta exceptio. vel actio: & tunc electio pertinet ad me. vt in hac gloss. primum

sed si vis uti exceptione. illa debes esse contentus: & data non repetes: sed si exceptio nem non obijceres & velles repetere data. bene posses. vt in l. rescriptum. §. si pacto. ff. de pact. vbi est in electione tua. vt etiam vult hic gl. Item si opposuisses exceptionē. & in eo succubuisses. non potes redire ad repetitionem datoru. vt l. elegāter. §. pe. ff. de cōdi. inde. ¶ In gl. mag. ibi. [vt j. e. vbi & c.] & sic recolligo tres casus. in quibus potest quis exceptionē obijcere. & aduersariū repellere: & nihilominus repetere data. & etiam poenam. Primus est. quando apposita est clausula rato manente pacto. vt in ista l. Secundus est. quando non est apposita: tamen actio prima erat sublata ipso iure per acceptilationem. vt j. eo. l. vbi pactu. Secus quando non erat sublata ipso iure: tamen interuenerat iuramentum de non veniendo contra. vt j. eo. l. si quis maior. adde quartū casum in quo potest quis petere rē & poenam. s. quando poena fuit apposita loco particularis interesse. quod praesumitur quando non aequiualeat totali. vt in l. traiecitia. §. de illo. ff. de act. & ob. Item adde quintū. quando fuit apposita loco cōtempus. & petitur ex diuersa causa. vt si promissisti non venire contra laudū sub certa poena. sed ei parere. si non pares. ego possum petere poenam. & ultra hoc possum agere actione prima ad debitū. quia ago ex diuersis causis. s. ad poenam virtute cōpromissisti: & ad debitum primi virtute primae actionis. & iste est casus in l. si quis rē. ff. de arbi. sed si agere ex eadē causa. puta ago ex cōpromisso. vel ex laudo ad obseruantia eius. & ex eodē cōpromisso ago ad poenā. tunc non possum consequi vtrumque: si non fuit apposita clausula. & ista fuit opi. Pet. satis singularis. quā hic recitat Cy. & etiam Bar. eam tenet pro intellectu illius l. si quis rem.

dictum procedit in alternatiua rerum debitarum: sed in alternatiua remedium vel securitatum pro debitis. si competant ex vna dispositione. electio est illius cui cōpetunt vt si teneris mihi in cētū. postea promissisti vel soluere in tali termino. vel dare mihi pignora. vel representare te coram iudice detinendū in carceribus sub tali poena. omnia ista veniunt pro securitate debiti mei. Ideo adueniente termino non potes obijcere. ego nolo soluere. vel me representare. sed dare tibi pignora. imò est in electione mea q. illorum remedium velim. vt in l. quamuis. ff. de pig. ac. secundū Gul. ibidem. & facit l. causam. §. puellam. ff. de manumiss.

- 1 In criminalibus in quibus non ingeritur poena sanguinis. non licet transigere vel pacisci sine licentia iudicis. & impetratione abolitionis.
- 2 Que dicatur poena capitalis?
- 3 Quod in crimine adulterij non liceat transigere.
- 4 Si fiat transactio in criminalibus. quo ad quos effectus operetur talis. & quo ad quos non si fiat sine licentia iudicis?
- 5 Licet in crimine falsi non imponatur poena sanguinis. tamen ita uti operatur homo condemnatus de falso quod uix audeat comparere inter homines: ideo assimilatur poena mortis.
- 6 Reus uel accusatus transigendo uel paciscendo cum accusatore. an habeatur pro confessio? & an pro condemnatio?
- 7 Licet talis transigens habeatur pro confessio & conuictio. si tamen moriatur antequam condemnatur. poena non transit ad eius heredem.
- 8 In criminalibus confessus in iudicio habetur pro condemnato.
- 9 Statutum quod contumax uel inobediens habeatur pro confessio. & decedat antequam condemnatur. non potest heres eius condemnari uirtute talis confessionis.
- 10 An per transactionem uel pacem factam in criminalibus. processus irritetur & an nihilatur?
- 11 Si reus transigit. uel pactus est. an habeatur pro absoluto a crimine?

LEX XVIII.

Transigere. ¶ In criminalibus in quibus ingeritur poena sanguinis excepto adulterio. & etiam crimine falsi: licet talis poena non ingeratur. licitum est transigere & pacisci. Sed in crimine adulterij. & etiam alijs talem poenam non ingerentibus non licet transigere. h. d. in effectu. Et ponit duas regulas. vnam affirmatiuam. & aliam negatiuam. & quaelibet earum habet vnam exceptionem. & reputatur materia huius. l. difficilis. propter multas opi. quae hic fuerunt. & quas recitat Alber. melius quam alius. Et est materia vilis & quotidiana: quia frequenter contingit qd de maleficio sit pax inter offensum & offendentem. & quaeritur quid operatur ista pax. nam pax dicitur pactio. l. j. in prin. ff. de pac. De hoc tractat ista l. dum dicit [pacisci]. Sed si aliquid detur offenso per offendentem. dicitur transactio. Aduerte tamen diligenter q. ista loquitur de transac. vel pacto quae tendunt ad irritandum processum agitatum vel agitandū super crimine. & etiam loquitur quando fit inter accusatorem vel accusatum: qui accusator potest esse penitus extraneus. non offensus. unde cum illo non cadit pax. licet cadat transactio vel pactio. per quas recedit a lite prosequenda. & pax fit per offensum. siue ipse accuset. siue alius. & tendit etiam ad aliud. s. ad tollendum offensam in futurum. ne de offensa recepta faciat vindictam. Et circa hoc occurrunt plures q. quas posuit Gandinus in opere suo in tit. de transac. & pac. fac. in maleficijs. Et etiam aliquid tangit Io. an. in addi. Spe. in tit. de accu. in primo libro Spe. ¶ In text. ibi. [transigere vel pacisci] dic etiam sine licentia iudicis. quo casu regulariter non est licitū accusatori desistere ab accusatione. alijs incidit in Turpil. & punitur poena pecuniaria. & infamatur. & reus corrumpens accusatorem habetur pro confessio & pro conuictio vt l. si de prauari ca. Sed hoc casu quando poena sanguinis imponitur. paritur si bi. quia licitum est pro redimendo sanguinem suum accusatorem suū corrumpere. vt ab accusatione desistat. Si autem cum licentia iudicis. & impetrata abolitione desistat. nullū dubium est q. hoc est licitū. & nullam poenā patitur. vt in tit. de abo. nec tunc loquitur ista lex. ¶ In text. ibi. [de crimine capitali] dic hoc verbū sumi stri ctē. s. pro illo pro quo imponitur poena sanguinis. vel amputatio nis membri. vt colligit ibi. dū dicit [poenam sanguinis non ingerit]. Et sic patet iuncto illo tex. q. poena capitalis dicitur non solū qn amputatur caput. & sic tota vita perditur. sed etiam si membrū. & sic perditur vita illius membri. Potest autem esse capitale crimē in quo poena sanguinis non imponit. sed alia. s. pditionis status ciuilis. vt cum perditur libertas. vel ciuitas. vt si dānatur in metallū vel deportatur. & tunc non habet locū iste tex. Et hoc vult gl. secunda q. incipit. [puta q.] ¶ In text. ibi. [excepto adulterio.] difficile est reddere

addere rationem huius exceptionis, nisi persuasua. vt propter frequentiam delicti, vel fauore matrimonij: ne honor matrimonij laedatur. ista plus placet quam aliqua alia. licet Bal. alias potest. In tex. ibi. [prohibitum non est.] dic quantum ad tres effectus. primus est ne reus puniatur, & habeatur pro confesso & cōfessus, vel imponatur sibi poena pecuniaria, quia corrumpit iustitiam accusatorem. de qua in l. Imperatores. ff. de iure fisci. Item quantum ad accusatorem. quia euitat poenam prauaricatoris, vel calumniatoris: in quam incideret regulariter si accusationem prosequeretur, & crimen non probaret. Nam licitum fuit sibi transigere vel pacisci, ad illas poenas euitandas in causa in qua imponitur poena sanguinis. ita intelligitur hic. Item ad tertium quantum ad irritandum processum inchoatum: quoniam per hanc transactionem sit irritus, postquam lex eam approbat. & ideo nec ipse accusator potest amplius eundem processum prosequi: nec etiam aliquis alius priuatus. nec etiam iudex. sed si transactio non esset licita, posset ipse idem iudex illum processum prosequi: quia non fieret irritus. vt in casu sequenti. & probatur. in l. ij. de abol. l. Et istum intellectum habuit Bar. in ista l. & nullus alius quam cum ad illa irritatur processus. Sunt & alia in quibus nihil opera hinc illa transactio. primum quantum ad reum. quia per eam non aboletur crimen: nec reus a poena liberatur. imò licitum erit ipsam accusare de nouo, vel ex inquisitione contra eum procedere, si est tale crimen contra quod possit procedi per inquisitionem, vel de iure communi, vel ex forma statuti. Item quantum ad accusatorem: quia nihil prodest sibi ista prouisio. l. vt possit pacisci vel transigere, quantum ad hoc vt euitet poenam turpil. quae est pecuniaria propter delictum sine iudicis licentia. & quomodo efficiatur infamis. vt hic in gl. quae accipit. [accusato], licet euitet poenam calumniae vel prauaricationis, vt supra dixi. nec etiam prodest sibi permissio, quomodo ipse repellatur ab accusando de eodem crimine: etiam si velit nouum processum inchoare per l. qui destitit. ff. ad turpil. & hoc contingit quia est infamis propter delictum quam fecit sine abolitione. sed quidam dixerunt, quos refert Albe. quod imò accusator non incidit in turpil. nec patitur poenam delicti, postquam est casus in quo sibi fuit licitum transigere. nam si licitum fuit reo quod est clarum: ergo & ipsi accusatori. quia quod de vno correlatiuorum dicitur ergo & de alio dici videtur. vt l. ij. de indi. vid. in fi. Communiter tamen tenetur opi. gl. quae incipit. [accusato]. q. imò incidat. & quantum ad hoc non prodest permissio huius. l. & aduerte. quia ista prima pars non solum potest procedere in criminibus publicis, sed etiam in priuatis. sed imponetur poena sanguinis, vel mortis. & l. sanguine, vt in furto. vt si ex forma statuti fur debeat suspendi. eadem est ratio. quia debet attendi qualitas poenae non titulus criminis, an sit publicum, vel priuatum quo ad statum. vt l. ij. de poena. Item ista prima pars non habet locum de iure canonico. secundum quod ex nullo crimine imponitur poena sanguinis vel mortis. vt not. Inno. in c. crimina de collu. detegen. & de accus. cum oportet. In tex. ibi. [transigere non licet.] nec reo: qui debet innocentiam suam aliter ostendere quam corrumpendo accusatorem. ideo transigendo habetur pro confesso & cōfessus. vt si de prauari. & etiam aliter puniatur. vt l. Imperatores. ff. de iure fisci. l. eius qui delatorem. nec etiam accusatori. unde non euitabit poenam calumniae si apparet ipsum accusationem non probasse, & transiisse tempus probandi. nec irritatur processus. imò ipse idem iudex poterit ipsum prosequi. vt in d. l. q. de abol. Accusator tamen non admittitur ad prosequendum: non ex eo q. transactio valeat, sed ex eo quod suspectus est & infamis. quia destitit sine abolitione. vt l. qui destitit. In tex. ibi. ci. in falsi accusa. dicit Bar. q. ratio huius est. quia licet in crimine falsi non imponatur poena sanguinis. tamen ita vituperatur homo condemnatus de falsa, q. vis audet comparere inter homines quia non est crimen in mundo ita ignominiosum. ideo alsimilatur poenae mortis. istam rationem posuit Gandinus. licet Bar. de ipso Gan. non faciat mentionem in loco supra allegato in vna rubrica. Ista glo. format tria contraria vsq. aduersi. Item contra in eo. q. ad primam illam affirmatiuam. & aliud quartum ad eandem regulam format in ver. Item contra. ff. de pact. in illo autē ver. Item contra in eo quod. excipit vsque ad illum vers. si forte alia quatuor contraria contra exceptionem. & illud sufficit pro dissolutione gloss. Postposita recita. omnium glo. quas Doct.

ordinarie recitant, tria principaliter sunt viderenda. in quibus recolligetur substantia omnium. primum est. vt reus vel accusatus transigendo vel paciscendo cum accusatore, habeatur pro confesso. & super hoc dic q. aut paciscitur gratis. quia nulla data pecunia precibus induxit accusatorem ad desistendum. & tunc clarum est q. non habetur pro confesso. vt in l. in fisci causis. ff. de iure fisci. aut transigit data pecunia. & sic corrumpit quodammodo per simoniam. & tunc aut est tale crimen in quo licitum est transigere. vt in prin. huius. l. in fi. & non habetur pro confesso per istam l. secundum gl. q. sunt hic: aut est tale crimen in quo non est licitum transigere. & tunc habetur pro confesso. vt in d. l. in fisci. & in l. qm intelligitur. ff. de inf. fa. & pro conuictio. l. per testes. vt in l. fi. de praua. ff. l. eius qui delatorem. ff. de iure fisci. Ex quo sequitur q. cum habeatur pro confesso & cōfessus, non potest appellare. vt j. quo. app. non re. l. ij. Si autem queritur an habeatur pro cōdemnato. dic q. quantum ad hoc vt incurrat infamiam quae incurritur per sententiam, & non aliter. vt in casibus positus in l. ij. ff. de infamis. habetur pro condemnato. vt in d. l. quoniam intelligitur. eo. tit. iuncto precedenti. Sed si queritur an habeatur pro cōdemnato quantum ad imponendam poenam criminis, dicendum q. non. nam etiam ille qui verè cōfessus est non habetur pro cōdemnato in criminalibus. sed requiritur cōdemnatio: etiam si fuit cōfessus in iudicio. vt ff. de custo. re. l. si cōfessus. si fuit fidei cōfessus, ex ista fidei cōfessione quae resultat ex transactioe, potest cōdemnari. Et licet transactio fuerit facta extra iudiciū, fidei tamen cōfessio quae resultaret ex illa, habet vim cōfessionis factae in iudicio, vt sufficit ad cōdemnationem. vt l. eius qui delator. ff. de iur. fic. nā si haberet vim cōfessionis extraiudicialis non sufficeret ad cōdemnationem, sed ad torturam. vt l. capite quinto. ff. de adul. & ibi no. & hanc habetur per doc. in d. l. quoniam intelligitur. ff. de infami. In ciuilibus cōfessus in iudicio habetur pro cōdemnato. vt in d. l. j. de cōfess. sed extra iudiciū non. tamen illa sufficit ad cōdemnationem. Et no. diligenter. quia licet talis transigens habeatur pro cōfesso & cōuictio: si tamen moriatur antequam cōdemnetur, ista poena non transit ad heredem eius. imò per mortem crimine extinguitur. casus est singularis. in d. l. eius qui delator. q. fuit prima. l. quae daret honorem Bart. in ciuitate Perusij. vt ipse ibi refert. per quā patet q. si statutum diceret q. cōtumax vel inobediens habeatur pro cōfesso, siue decedat antequam cōdemnetur, non potest haeres eius cōdemnari virtute talis cōfessionis: imò per mortem extinguitur. q. perpetuo tene mentis. pro eo q. habetur. in l. ij. de iur. cal. & in c. j. de cōfess. li. vj. Secūdo articulus est. an per transactionem vel pacitionem factam in criminalibus processus irritetur & annihiletur. quantum ad istum articulum non est distinguendum inter transactionem & gratuitam pacitionem secundum Bar. hic. sed solum an crimine ingerat poenam sanguinis vel non. In primo casu quae licita est transactio & pacitio, dicit Bar. processum inchoatum totaliter extinguere: & sic nec iudex potest ipsum prosequi ex officio: nec idē accusator, nec alius. & hanc dicit esse intellectum huius. l. per neminem animaduersum. Ex quo sequitur q. accusator sentit utilitatem in hoc. quia euitat poenam calumniae, & similitudinis supplicij: quā pateretur si processus non esset irritatus. & cogeretur ipsum prosequi, & non probaret. per cōsequens istud q. dicitur. in prin. huius. l. locum habet non solum quo ad accusatum: sed etiam quo ad accusatorem. vt accusator euitet damnum tacitae cōfessionis ex permissione transactionis. & accusator poenam calumniae: & sic oritur exceptio dilatoria. dicit tamen gl. in l. accusationis. j. q. met. causa. quod hoc est verum si reus seruauit transactionem. sed si non seruauit, quia non soluit q. promissit accusatori, non tenetur seruare. Et illa glo. videtur manifeste probare opi. Barto. quod processus irritetur. vt ibi ipse nota. do. Rap. ha. tenet quod non irritetur processus. & ita dicit seruari. Et sic iudex poterit ipsam prosequi per l. ij. j. de abol. tum. quia non est alia quae lex quae hoc dicat quod irritetur. tum quia hoc non vtile: cum possit de nouo accusari per alium. vt hic in gloss. magna circa principium. Ad quid ergo est vtile illum processum irritari?

Non habet locum de iure canonico. Ad de gl. in c. si quis peruenit. s. prauaricator. ff. q. in. Pau. de Cast. cōl. c. ix. inci. notandum q. adulterium.

In ciuilibus. Adde gloss. in ver. ex cōfessione. in c. peruenit. de fideiuss. gl. j. in c. si. de cele. mis. car. zab. in c. ex literis in j. no. de diuor. Idem Car. in c. quoniam in j. nota. de prin. Rota de cōfessione. cccxxv. inci. fuit dubitatum. in no. uis. Bar. in l. de arate. in s. qui interrogat. ff. d. interrogat. sed in criminalibus requiritur sententia cōtra confessum. vt per Spe. in de cōfess. in s. ij. vtr. pe.

Si autem queritur an habeatur pro cōdemnato. dic q. quantum ad hoc vt incurrat infamiam quae incurritur per sententiam, & non aliter. vt in casibus positus in l. ij. ff. de infamis. habetur pro condemnato. vt in d. l. quoniam intelligitur. eo. tit. iuncto precedenti. Sed si queritur an habeatur pro cōdemnato quantum ad imponendam poenam criminis, dicendum q. non. nam etiam ille qui verè cōfessus est non habetur pro cōdemnato in criminalibus. sed requiritur cōdemnatio: etiam si fuit cōfessus in iudicio. vt ff. de custo. re. l. si cōfessus. si fuit fidei cōfessus, ex ista fidei cōfessione quae resultat ex transactioe, potest cōdemnari. Et licet transactio fuerit facta extra iudiciū, fidei tamen cōfessio quae resultaret ex illa, habet vim cōfessionis factae in iudicio, vt sufficit ad cōdemnationem. vt l. eius qui delator. ff. de iur. fic. nā si haberet vim cōfessionis extraiudicialis non sufficeret ad cōdemnationem, sed ad torturam. vt l. capite quinto. ff. de adul. & ibi no. & hanc habetur per doc. in d. l. quoniam intelligitur. ff. de infami.

In ciuilibus cōfessus in iudicio habetur pro cōdemnato. vt in d. l. j. de cōfess. sed extra iudiciū non. tamen illa sufficit ad cōdemnationem. Et no. diligenter. quia licet talis transigens habeatur pro cōfesso & cōuictio: si tamen moriatur antequam cōdemnetur, ista poena non transit ad heredem eius. imò per mortem crimine extinguitur. casus est singularis. in d. l. eius qui delator. q. fuit prima. l. quae daret honorem Bart. in ciuitate Perusij. vt ipse ibi refert. per quā patet q. si statutum diceret q. cōtumax vel inobediens habeatur pro cōfesso, siue decedat antequam cōdemnetur, non potest haeres eius cōdemnari virtute talis cōfessionis: imò per mortem extinguitur. q. perpetuo tene mentis.

pro eo q. habetur. in l. ij. de iur. cal. & in c. j. de cōfess. li. vj. Secūdo articulus est. an per transactionem vel pacitionem factam in criminalibus processus irritetur & annihiletur. quantum ad istum articulum non est distinguendum inter transactionem & gratuitam pacitionem secundum Bar. hic. sed solum an crimine ingerat poenam sanguinis vel non. In primo casu quae licita est transactio & pacitio, dicit Bar. processum inchoatum totaliter extinguere: & sic nec iudex potest ipsum prosequi ex officio: nec idē accusator, nec alius. & hanc dicit esse intellectum huius. l. per neminem animaduersum. Ex quo sequitur q. accusator sentit utilitatem in hoc. quia euitat poenam calumniae, & similitudinis supplicij: quā pateretur si processus non esset irritatus. & cogeretur ipsum prosequi, & non probaret. per cōsequens istud q. dicitur. in prin. huius. l. locum habet non solum quo ad accusatum: sed etiam quo ad accusatorem. vt accusator euitet damnum tacitae cōfessionis ex permissione transactionis. & accusator poenam calumniae: & sic oritur exceptio dilatoria. dicit tamen gl. in l. accusationis. j. q. met. causa. quod hoc est verum si reus seruauit transactionem. sed si non seruauit, quia non soluit q. promissit accusatori, non tenetur seruare. Et illa glo. videtur manifeste probare opi. Barto. quod processus irritetur. vt ibi ipse nota. do. Rap. ha. tenet quod non irritetur processus. & ita dicit seruari. Et sic iudex poterit ipsam prosequi per l. ij. j. de abol. tum. quia non est alia quae lex quae hoc dicat quod irritetur. tum quia hoc non vtile: cum possit de nouo accusari per alium. vt hic in gloss. magna circa principium. Ad quid ergo est vtile illum processum irritari?

Pauli de Castro Prima super Codice.

^a Sed transactio, Ad-
de de hoc & die vt p
Fede. de senis. in cōl.
cclxxxv. incip. Re-
cōr ecclesie sancte
Marie. i. h. dub. Cur.

Sed ab opi. Bart. non recederem per illā gl.
Si verò sit crimen super quo nō liceat trāsi-
gere, processus nō irritatur. & sic ipse idem
iudex poterit ipsum prosequi. sed an ipse
idem accusator, vel alius tertius? dic q sic:
postquam transactio non valet: quia non

præstat impedimentum quod de iure non sortitur effectum: &
isto modo potest intelligi. l. iij. §. pe. ff. de sepul. viō. & quod not.
gl. in l. i. iurigen. §. si paciscar. ff. de pact. facit. l. nō quemadmodū.
j. de agri. & censu. l. iij. x. & quod not. in l. iubemus. §. sanē. s. de sa.
san. eccle. vbi potest venire cōtra factum suum, quādo illud non
valet. & est à iure prohibitum. Hoc verū in accusatore, quando
nō incidisset in turpi. vel quia destitisset ante inscriptionem. vt l.
quæsitum. ff. ad Turpil. Si verò post. & sic incidit, tenet quia effe-
ctus est infamis, & nō admitteretur ipse ad prosequendum eum
dem processum: nō propter transactionē vel pactiōnē, cum non
valeant: sed propter infamiam quā incurrit. vt l. infamem. ff. de
pub. iud. Alius verò extraneus bene admitteretur. j. xxx. dies. l. li
bellorum. §. si. ff. de accus. ad accusandū verò de nouo vbi etiā
transactio fuit licita, admittitur extraneus sed non idem accusa-
¹¹ tor, si incidit in turpil. aliās ipse etiam admittitur. † Tertio & vlti-
mō vidēdum est an si reus transegit vel pactus est: habeatur pro
absoluto à crimine. & in hoc clarū est q vbi transactio nō est lici-
ta, nō habetur pro absoluto. sed quādo est licita, quidā dixerūt q
si accusator erat ille in quem fuit commissum crimen, habetur pro
absoluto: & sic transactio non solum sibi sed cuiuslibet alteri præ-
iudicat. Secus si ille nō erat offensus. & ita intelligatur principi. gl.
magnæ. Cōmuniter tenetur cōtrarium. quia etiā si ille erat offen-
sus, licet poterit remittere suam iniuriā, nō poterit remittere in-
iuriā factam reipublicæ: cum ex quolibet publico crimine du-
plex oriatur offensa. l. licitatio. §. quod illicitē. ff. de publicanis.
Quid autem si crimē erat priuatum, & agatur ex eo ad pœnam
extraordinariam corporalem, vel pecuniariā applicandam fisco.
iuxta nō. in l. si de priua. delict. Iac. but. tenuit q habeatur pro ab-
soluto. & q priuatus potest eam remittere. Barto. autem contrā.
quod dic vt hic plenē per eum.

- ² Sententia an possit rescindi per instrumenta de nouo reperta, & an requiratur res-
titutio in integrum? & nu. 4.
- ³ Replicatio est inuenta ad coadunandam actionem elisam, non autem ex toto sublatam,
sed quando est sublatā, non prodest replicatio.
Dolus debitoris dans causam liberationi, an reddat causam nullam ipso iure, seu libera-
tionem? & nu. 6. & 7.
- ⁴ In transactione rescindenda propter instrumenta de nouo reperta, an requiratur res-
titutio in integrum?
Quid in arbitramento?
- ⁵ Transactio quam partes faciunt per seipsas, non petitur reduci ad arbitrium boni viri.
Si pars abstulit probationes testium, corrumpens ipsos, vel minando eis quod non tes-
tificentur, quid propter eius dolum possit rescindi transactio.
- ⁶ Dolus, an reddat transactionem nullam ipso iure?

LEX XIX.

¹ **S**ub pretextu. † Transactio non remittitur
pretextu instrumentorum de
nouo repertorū, si fuit facta bona fide. Sed si reus per
dolum extorsit eam, tunc rescinditur vel per doli repli-
cationem, si actio nō erat ipso iure sublata: vel per doli actionē,
² si actio sublata erat. h. d. † In tex. ibi. iura nō patiuntur. sicut nec
sententia rescinditur per instrumenta de nouo reperta regulari-
ter. vt l. sub specie. j. de re iudi. nam in hoc sententia & transactio
æquiparantur. vt hic. & l. proxi. dicit tamē Raph. se vidisse quos-
dam tenentes q si reus absolutus sciebat se teneri, & sic erat in
mala fide, talis sententia potest rescindi per instrumenta de nouo
reperta. sed ipse tenebat & dicebat contrarium. propter authori-
tatem rei iud. & nihilominus lata fuit sententia contra opi. suam:
& malē. quia ipse putat eam esse veram sicut Deus est in celis.
Et ego puto & sum certus. nam ego vidi alios plus errantes. q
absolutio facta si actor non probauit, potest rescindi etiam per
instrumenta de nouo non reperta. & sic putat eam sententiam
esse interlocutoriam ab obseruatione iudicij. quod est falsissi-
mum. imō diffinitiuā. vt dicit gloss. in authenti. qui semel. j. quo-
modo & quando iudex. quæ incipit. scilicet citatio. ad fin. & est
tex. expressus. in l. argentarius. §. cum autem. ff. de eden. quod nō
rescinditur ex probationibus etiam de nouo superuenientibus.

sic parit exceptionem rei iud. In tex. ibi. [extorsisse.] die scilicet
per indirectum: quia actor videns se non posse probare, voluit
potius transigere, & modicum habere quā totum perdere: nō
autem extorsit directō suadendo sibi vel faciendo suaderi quod
transigeret, vtendo aliquo mendacio: tunc enim locum haberet.
lactione. s. eo. secundum primam lee. Azo. & in hoc differt ista
lab. illa. l. contingentia, non in decisione iuris. In text. ibi. [actio
superest.] vt quia liberauit illum per pactum. per quod actio nō
tollitur, sed eliditur. sed in casu sequenti liberauit per acceptila-
³ tionem. † No. ergo hic q replicatio est inuenta ad coadunandam
actionem elisam, non autem ex toto sublatā: sed quando est sub-
lata, non prodest replicatio. & ad hoc pluries allegauit legē istam.
Item patet ex ista. l. q dolus debitoris dans causam liberationi,
non reddit causam nullam ipso iure: imō valet. siue fiat per pa-
ctum, siue per acceptilationem mero iure: sed rescinditur ex
æquitate propter dolum. gl. tamen in l. de tutela. j. de integ. re-
sti. videtur facere differentiam: an sit facta per pactum, an per ac-
ceptilationem. vt primo casu reddatur nulla. secundo in illo quod
videtur contra tex. istum qui loquitur de vtroque casu. & tamē
hic patet quod liberatio facta per pactum non est nulla: quia di-
cit compere replicacionem. ergo pactum induxit exceptionē.
aliās non esset opus replicatione ergo pactum non est nullum,
quia non potuisset inducere exceptionem. Super prima gl. in fi.
dic. adde alium casum specialem in quo sententia rescindit per
instrumenta de nouo reperta. scilicet in l. admonendi. ff. de iure-
iur. quando est lata virtute iuramenti necessarij. Item alii in cau-
sis spiritualibus. vt not. Inn. in c. quia propter. de elec. l. itē in alio.
quando est lata ex probationibus priuilegiatis: quæ regulariter
non essent sufficientes, sed propter priuilegiū alicuius sunt suffi-
⁴ cientes. vt no. Inn. in c. tua nos. de coha. cle. & mu. † Et aduertē-
dum. quia in illis casibus rescinditur sententia mediante restitu-
tione in integ. vt in dictis iuribus: sed in transactione rescindēda
propter instrumenta de nouo reperta non est necessaria restitu-
tio: sed potest mero iure redire ad actionem primā vel ad actio-
nem de dolo. vt hic patet. & in hoc maioris authoritatis est len-
tentia quam transactio: quia difficilius rescinditur sententia. Sed
quid in arbitramento? videtur idem quod in transactione, cum
habeat vim transactionis. Bal. hic sing. sentit quod si petitum est
reduci ad arbitrium boni viri, in causa reductionis poterit pro-
duci instrumenta de nouo reperta: sicut possunt produci in cau-
sa appellationis. quinimō vltius dico. q etiam non de nouo re-
perta, sicut in causa appellationis non probatū probabo & c. vt in
l. per hanc. j. de temp. appel. Sed si non est petitū reduci, & sit trā-
actū tempus petendi, tunc secus. nisi in casibus specialibus pos-
⁵ tis hic in gl. & tunc mediante restitutione in inte. † Sed transactio
quam partes faciunt per seipsas, non petitur reduci ad arbitrium
boni viri. quod tene menti: quia non recolo aliās vidisse. plus di-
cit Bal. notabiliter q etiā si pars abstulit probationes testium. cor-
rumpendo ipsos, vel minando eis quod non testificetur, habeat
locum ista lex. & q. s. dixi vt propter dolum eius possit rescindi
transactio: quia instrumenta & testes æquiparantur. in exercen-
dis. j. de fi. instr. In gl. se. in fi. dic. vel secundum la. bu. & Bar. q du-
plex fuit dolus. vnus in subtrahendo instrumenta, & pro illo dat
actio furti & nō de dolo. Alius in extorquendo transac. & pro
illo datur actio de dolo, & non furti. sed etiā imō videt q nō fue-
rit nisi vnus. l. in subtrahendo instrumenta: ppter q actor inductus
est ad transigendū. non enim post transactionem dolose suauit li-
bi q transigeret, nā tunc doc. isti dicerent verū. quia vī verior so-
lutio, quā posuit hic Pe. dicens q ad idē petendū non pōt cōcur-
rere actio de dolo cum alia actione. sed hoc non ad idem: sed ad
diuersā quia actio furti datur ad pœnā. sed actio de dolo ad in-
teresset: licet Bart. ipsam reprobet. sed mihi magis placet. In gl.
fin. in prin. ibi. [licet sit secus in actore] die quia si actor est in do-
lo redditur transactio ipso iure nulla. l. in summa. §. j. ff. de condi.
indeb. vbi dicitur quod est imperfecta. quod verbum significat
substantiam. Si ergo vult ista gl. quod dolus rei non reddat trā-
actionem nullam ipso iure sed dolus actoris sic ipso iure per ip-
sam l. & per l. ij. s. eo. sed per dolum actoris sic. Ego miror de ista
l. ij. s. eo. quæ probat quod dolus rei non reddat transactionem
nullam ipso iure, nec in effectu: quia non facit eam rescindi. sed
iste tex. vult quod licet non reddat liberationem nullam ipso iure.
⁶ re. tamen reddit in effectu. dōc. ibi non declarant. † Tu aduerte
diligenter.

Interdum est simplex dolus rei sine admixtione alio
dolus delicti: quia scit se nullum habere ius, sic resistit actori calu-
mniae. Et tunc habet locum l. ij. §. e. vt tractatio sit nulla iure, non in ef-
fectu. Interdum non est simplex, sed cum admixtione delicti: vt quia sub-
iicit in iuramentum propter quod extorsit per indirectum tractationem: &
tunc licet non reddat nullam ipso iure, reddit tamen nullam in effectu:
quia est duplex dolus: vnus in litigando & resistendo per calumnia,
alio in extorquendo tractationem: sed in actore est hoc plus: quia
etiam si sit vnus dolus tamen calumniosus litigando, vt si sciat se nul-
lum ius habere, vel ex postfacto apparet euidenter, & tunc ipsa
tractatio redditur ipso iure nulla: vt d. l. in summa. §. j. & hoc in
dolo qui committit non tamen re ipsa, sed etiam a iure. sed si re ipsa tamen. vt
quia licet non foueret ius, tamen debebat fouere: tunc nec dolus rei, nec
dolus actoris reddit tractationem nullam, vel annullandam. de prio-
re clarior de se d. o. est casus. j. e. l. nec intentio. vbi creditores heredita-
rii nullum habebant ius agendi contra illi qui non erat heres: & tamen tracta-
tio cum illo facta valet. & non rescinditur: quia credebatur se habere ex
aliqua iusta causa. vbi non litigauerunt calumniosus: & ista non decla-
rant per doct. & sunt necessaria. & Iac. But. dicit (vt refert Bar.)
q. dolus actoris committit calumniosus litigando. & tunc est differ-
entia inter dolum actoris, qui reddit tractationem nullam ipso iure. l. in
summa. & dolum rei, qui non reddit nullam ipso iure, nec in effectu.
l. i. §. e. Interdum committit in extorquendo tractationem. Et tunc non
est differentia inter dolum actoris, & rei, sed aduerte. quia quidam per
peram intelligunt hoc modo quod committatur in extorquendo tracta-
tionem, sicut dolus rei non reddit eam nullam, ita nec dolus actoris.
Interdum est falsus: quia plus debet efficere dolus proximus,
qui est qui committitur in extorquendo tractationem, q. dolus re-
motus, qui est quando committitur in litigando per l. pe. ff. de co-
d. de iur. causam. voluit ergo dicere Iac. But. q. est qui committit
in extorquendo, sicut dolus actoris reddit eam vitiosam. ita & do-
lus rei per istam l. In hoc tamen differentia est. quod dolus acto-
ris reddit eam nullam ipso iure: siue sit commissus in litigando, si-
ue in extorquendo tractationem. sed dolus rei non reddit eam nul-
lam ipso iure. sed in effectu: vt hic q. in extorquendo. Pet. vero di-
cit q. neuius dolus reddit eam nullam ipso iure. cum sit contra-
dictio iuris: nec facit eam rescindi. nec illa l. in summa. pro-
bat contrarium, quae opi. mihi placet. licet Bar. ipsam reprobet.
Tunc autem collige ex omnibus quae supra dixi. Aut est dolus
commissus ipso iure, non animo. & tunc neuius dolus reddit
eam nullam, vel annullandam. Interdum consilio, quia scit se
non habere ius: & nihilominus litigat calumniosus. Et tunc si non
est admixtum delictum, distinguitur inter dolum rei, qui non red-
dit tractationem nullam, nec annullandam. l. ij. §. eod. & dolum
actoris, qui reddit eam nullam secundum opi. glo. & Doct. vel
dic non nullam sed annullandam secundum opi. Pet. quae magis
placet. Nec ob op. Barto. qui dicit quod si ibi non esset nulla, co-
peteret reo exceptio doli antequam solueret: quae est odiosa. Et
ideo si solueret, non repeteret. l. qui exceptionem. ff. de condi. in-
de. & tamen in l. in summa. dicitur contrarium quod repetit. Na-
nego quod ista exceptio doli sit odiosa, cum competat ex natura
li iurisdictione: vt idem Barto. not. in l. ij. quod me. caus. Et hoc tan-
quam op. & bene contra rationem Barto. Si vero sit commissum
in extorquendo tractationem. tunc dolus rei facit tractationem
rescinditur hac l. per rationem quam supra dixi. quia est do-
lus duplex. Sed dolus actoris redderet eam nullam ipso iure se-
cundum opinionem Pet. & vt supra dixi. quod facit eam rescin-
di potest tamen dici quod hic non loquitur de tractatione, sed
de liberatione quae facta est pro executione tractationis. Nam
tractatio est illa conuentio quam partes faciunt vt recedant a
lit. & actor promittit aliquid facere, & reus econuerso, illae pro-
missiones siue fiant per pactum, siue per stipulationem, sunt stri-
cti iuris: ideo non redduntur nullae ipso iure propter dolum:
sed ope exceptionis, vel replicationis. l. dolo. infra. de inut. stip.
si postea actor faciat quod promissit: quia liberet, illa liberatio
non redditur nulla ipso iure: sed in effectu. Et similiter si reus
traderet, quia transferret dominium, sed postea condiceret. vt
dicta lege. in summa. §. primo. & hic in se. ver. gloss. ibi. [sed cum
dolum, & cetera.] Et posito quod dolus redderet promissionem
nullam quae tendit ad obligandum, non sic reddit nullam li-
berationem fauore liberationis. lege, Arrianus. de actioni, &
oblig. ff.

2 Si in instrumento dicatur actum tali die, & probetur
quod fuit factum de nocte, an reddatur instrumentum
falsum?

Dies naturalis xxiiij. horarum more Romano incipit in
media nocte, & finitur in media nocte sequenti.

3 Sententia lata de nocte, an valeat?

LEX XX.

Non minore. † Valet
tractatio
etiam si fiat de nocte. hoc dicit. &
idem in quolibet contractu. † dic si
in instrumento dicatur actum tali die, & p-
betur quod fuit factum de nocte, an red-
datur instrumentum falsum? Dicit Innoc. q.
non: quia dies sumitur pro die naturali. xx.
iiij. horarum. † qui incipit more Romano in
media nocte praecedenti, & finitur in media
nocte sequenti. & si instrumentum diceret
actum quindecim dierum, talis mensis. &
probaretur q. fuit actum post mediam no-
cte diei artificialis quintodecimo, bñ esset
falsum: quia debuisset dicere sextadecima die, quae tunc erat ince-
pta. † Quid autem in sententia, an valeat lata de nocte? doct. vi-
dentur dicere q. non. Alij dicunt contra. vt not. in c. consuluit. de
offi. deleg. mihi videtur dicendum q. aut est lata a iudice ordina-
rio, qui habet certum locum pro tribunali, & certas horas in qui-
bus debet sedere, & tunc lata extra illam horam, siue de die, siue
de nocte, non valet. per auth. de iudi. §. sedebunt. Aut loquimur
in sententia iudicis delegati, qui non habet certam horam, vel termi-
num: sed pro libito voluntatis tam locum quam horam sibi de-
putat. & tunc valet etiam lata de nocte, dummodo intra terminum
suae iurisdictionis, & in loco honesto. & no. j. de sen. l. cum sententia.
in fi. gl. & idem in sententia arbitratorum vel arbitratorum.

LEX XXI.

Vm ea quae. † Plus valet quod agitur quam
quod simulatè concipitur. h. d. Et
nihil aliud & c. Dubium erat hic, quia ista x. promissa
per aduersarium istius scholaris, non fuerunt promissa
per stipulationem, sed pacto nudo. scholaris volebat petere, & di-
cebat q. actum fuit in instrumento q. esset emptio & venditio, ex
qua oritur actio etiam sine stipulatione. Certè probato q. reuera fuit
actum vt esset tractatio, licet simulatè conceptum q. esset ven-
ditio, non poterit ille scholaris petere illa x. voluit autem schola-
ris q. instrum. cantaret de venditione pro honore suo, qui propter
ignorantiam eius erat in casu perdendi litem. vnde translegit pro mo-
dico: & quia verecundebatur dicere quod translegerat, voluit in-
strumentum cantare de venditione.

2 Vnus casus in quo non repetitur solutum indebitum.

LEX XXIII.

Nec intentio. † Solutum ex causa valida tras-
actionis non reperitur: licet nul-
lum debitum praecesserit. h. d. in effectu. † Et est vnus
de casibus in quibus non repetitur indebitum solutum: quia
licet debitum super quo facta est tractatio, non praecesserit, ipsa
tamen tractatio facit esse debitum. quod ex causa permittitur: vt a li-
te recedatur. Nec re vera non est solutum indebitum. Et adde legē
in summa. §. j. ff. de codi. inde. Oppo. q. illa tractatio fuerit nulla:
quia si tu non eras heres Archimedoris, isti creditores eius contra
calumniosus litigarunt. & calumnia actoris commissa in litigando red-
dit tractationem nullam ipso iure vel saltem annullandam, vt pos-
sit repeti datum. vt in d. l. in summa. §. j. Solu. vt dixi in l. sub pra-
textu. licet doct. non tangat, ille tex. loquitur q. detegitur manife-
sta calumnia actoris, quia vt scies se nullum ius fouere, de facto litem
mouit & insistit. hic vero non fuerunt in manifesta calumnia: quia
crediderunt te heredem esse ex alia iusta causa. & sic non fuit dolus co-
missus consilio, sed re tamen: qui non habet vitare tractationem nec ipso
iure, nec in effectu: siue sit in actore: vt hic. siue in reo. vt in l. ij. §.
e. sed in vno intellectu. Sed si fuisset dolus, & a iure commissus distin-
gueretur inter reum & actorem: vt dixi in l. sub praetextu.

3 Si soluesti mihi centum tanquam debitor meus, postea agis contra me ad alia centum,
tanquam debitorem tuum ex alia causa, & ego dicam quod non est uerisimile quod
sim debitor tuus, quia si essem tu non soluisses mihi, sed compensasses, an hoc probet
me non esse debitorem?

† Pro die naturali.
xxiiij. horarum. Ad
de Ang. & Mod. in l.
fi. C. de his qui. vt in
di. Io. de Imo. ff. qua
etate. ff. de testa. Bal.
in c. ij. de ferijs. Et per
Bart. in l. ij. §. fin. ff. de
ver. sign. Et vtrū al-
bescente sero, de quo
loquitur tex. sing. in
l. Titius. §. Lucius. ff.
de li. & posthu. auri-
buatur diei v. nocti,
vide quod not. Bart.
in l. ij. ff. de manu. test.
per illi tex. dñ dicit,
vitiens moritur. Fa-
cit tex. in l. quoniam
indignum. j. de testa.
Curt.

† Quid autem in sen-
tentia. Adde Io. An.
in addi. Spec. in ti. de
sen. prola. in §. iuxta
in ver. quia tunc.

Pauli de Castro Prima super Codice.

LEX

XXIII.

Iquidem. [†]Solu. partis ex causa transactio-
facta inducit liberationem à toto. se-
cus in confessione partium facta à reo. hoc dicit. & po-
nit casum q. quendam mulier tenebatur tibi in centum,
mouisti sibi litem super tota quantitate, postea venisti ad trans-
actionem cum ea pro quinquaginta quæ ipsa tibi soluit, & tu cō-
promissisti eam amplius non molestare, tunc vis petere alia quin-
quaginta, dicēdo q. illa promissio tua debet restringi ad quanti-
tatem solutam. contrarium respōdetur hic, postquā de alijs quin-
quaginta mota erat lis. unde intelligitur tam de solutis quā de
non solutis, postquā de illis mota fuerat lis. Si verò nulla mo-
ta lite venit ad te, & soluit tibi quinquaginta, dicēs se tibi in plus
non teneri, tunc licet receperis, & nil dixeris, verba illius tibi nō
præiudicant quominus alia quinquaginta petere posses: quia nō
videris illi, illis verbis consensisse. Sed si verba essent à te prola-
ta, q. dixisses in scriptis vel sine scriptis ipsum tibi teneri i. quin-
quaginta, tunc bene præiudicares tibi. per ea quæ habentur, &
not. in l. rationes. infra, de probat. Et tene menti hunc secundum
casum: quia singularis. [†]Sed pone soluisi mihi centum tanquā
debitor meus, postea agis contra me ad alia cētum, tanquā de-
bitorem tuum ex alia causa, ego dico quod non est verisimile q.
sim debitor tuus: quia si essem, tu non soluisses mihi, sed compē-
sasses: an illa allegatio sit bona, vel probem me non esse debito-
rem? Dic quod non per l. cum dos. & ibi not. per Barto. ff. rerum
amotarum. Nam illa possunt simul stare, vt tu sis debitor meus
ex vna causa, & ego tuus ex altera. & q. noluisi, vel nō potuisti
vt exceptione compensationis: quia debitum meum erat liqui-
dum: tuum non facit l. qui inuicem. ff. de condi. inde.

LEX

XXV.

Imaiores. [†]Transactio vel liberatio nō rescin-
ditur ex defectu causæ in mente re-
tentæ & non expressæ. hoc dicit. Ad hoc j. de cōdi. ob
causam. l. si repetendi. ista l. sequentes nihil habebant
præter causam. vñq. ad l. siue apud acta.

1. Transactio licet fiat super lite que agitur coram iudice, ut ab ea discedatur non ta-
men est necesse quod fiat coram iudice.
2. Si interuenit stipulatio, licet actor non impleuerit perfectē, nec implere possit trans-
actionem, tamen ex tali stipulatione agere potest, & vnde oppositiones in nu. 4. si nō
interuenit stipulatio. c. nu. 5. c. 6.
3. Si dimitto penes te rem meam ex causa transactionis aliquo à te recepto: nō tamē trans-
fero in te dominium, & si non est mea, an possis eam vñcupare vel prescribere con-
tra verum dominum?
4. Cautio Mutua an etiam habeat locum in contractibus, sicut in ultimis voluntatibus?
5. Reus si impleuit transactioem ex parte sua, an possit restringere actorem ad causam
de non agendo in futura de iure vel de facto?
6. Actor an agere possit contra reum non seruantem transactioem, & qua actione?
7. Eo casu quo actor non potest agere prescriptis verbis ad obseruantiam transactioem,
an possit agere condictione ob causam ad ipsam rescindendam?
8. Actor in casu istius an possit redire ad primam instantiam, prosequendo illam in eo in
quo erat tempore facte transactioem?
9. Que remedia competant reo contra actorem uenientem contra transactioem.

LEX

XXVIII.

Iue apud acta. [†]Ex transactioe facta nudo
pacto actor qui non perfectē
impleuit, nec implere potuit, sed fecit quod i eo est, age-
re non potest: sed cōtra reum non seruantem transactio-
nem redire potest ad actionem primam, si non est extincta. hoc
dicit. secundū intellectum gloss. & Docto. Et est lex repetibilis:
quia habet materiam subtilem, de qua habetur in pluribus l. hu-
ius tit. Et sic loquitur ista lex solum in casu quando actio prima
non erat extincta. sed l. actione. s. eodem. secundū lecturam Pil.
loquitur quando erat extincta. Et cum ista concordat etiam l. cū
proponas. supra, titu. j. quæ loquitur qualiter prouidetur actori
contra reum nō seruantem transactioem. sed l. cum proponas.
supra, eodem titu. loquitur econuerso qualiter prouidetur reo cō-
tra actorem uenientem contra transactioem. Et hic Barto. plenē colli-
git materiam, ponendo omnia remedia quæ dantur vñq. [†]No.
in princip. quod licet transactio fiat super lite quæ agitur coram
iudice, vt ab ea discedatur: non tamen est necesse quod fiat
coram iudice: quia non est actus iudicialis: cum sit contra-
ctus. bene tamen aliquando ex ea oritur tacita confessio, quæ ha-

bet vim iudicialis confessionis, vt sufficiat ad condemnandum.
vt l. quoniam. ff. de infami. & vide quod no. Bald. in l. bonorum.
j. qui admi. ad bo. pos. possunt. [†]Item no. ibi. [nec huius rei cau-
sa &c.]. J. si interuenit stipulatio, licet actor non impleuerit per-
fectē, nec implere possit transactioem. quia promissio non petere secū-
dum quod gl. istam. l. intelligunt, nihilominus ex tali stipulatio-
ne agere potest: quia stipulatio est promissio de se vestita: & nō
indiget vestimento rei interuentus, sed si stipulatio non interue-
nisset, non posset pactum nudum vestiri rei interuentu, si actor
perfectē implere non potest. & sic est casus hic de eo quod not.
Bald. in l. cum proponas. s. tit. j. & ibi tetigi. & Cy. in l. j. s. de pca.
& est etiam hic gl. mag. circa medium ibi. dum dicit. [nec ob. q.
si stipulor &c.]. J. quæ ponit rationem. [†]Item no. dum dicit. ven-
dicatione pendente. Iste text. semper allegatur, q. si dimitto pe-
nes te rem meam ex causa transactioem aliquo à te recepto, non
properea transfero in te dominium: quia non est illa intentio
mea, sed solum à lite recedere. & hoc patet hic, dum dicit. q. ven-
dicatione pendet, quia si remanet penes me dominium, ergo rei ven-
dicatione. Ex his sequitur q. si res quam dimitto penes te non erat
mea, sed putabam ipsam esse meam illa dimissio vel transactio
non est sufficiens titulus, vt possis eam vñcupare vel prescribere
contra verum dominum: quia titulus qui non operatur transla-
tionem, qui habetur à vero domino, nec operatur vñcupandi
conditionem, si habetur à non domino, & de hoc est glo. in l. pe.
j. de vñcu. pro emp. per ista. l. & per l. si pro fundo. j. eod. Ex ista
glo. mag. colliguntur plures opi. contra istum tex. qui vult quod
si non interuenit stipulatio, non possit agi contra reū, vt impleat
transactioem. primò de l. iij. §. j. de condi. ob causam. vbi datur
condictio ob causam. & gl. dicit q. ibi loquit in reo. hic in actore.
sed male loquitur: quia quantum ad condi. ob causam non est
differentia inter reum & actorem, sicut enim competit reo ad re-
petendum quod dedit contra actorem non seruantem transac-
tionem: vt ibi. ita & actori, vt reus se reponat in pristinam obli-
gationem, quando prima erat extincta. vt l. si quis accepto. eod.
tit. & de condi. ob causam. ff. [†]Dic ergo q. illa l. loquit de actioe
orienda ex pacto nudo. illa ergo non oritur actori contra reum,
nec econtra. cum sit eadem ratio. l. autem in cōtrarium allegata
loquitur de condi. ob causam. quæ nō oritur ex pacto nudo, sed
extra id quod agitur. vt in l. si quis qui. ff. commo. Secunda op. est:
quia vel datur actio præ. ver. vt seruet transactio. l. ob eā. ff. de præ.
ver. Et gl. soluit duobus modis. primò q. illa non orit nisi ex tri-
bus speciebus cōtractuū innominatorū. s. do vt des, do vt facias.
facio vt facias, sed ex quarta specie. s. facio vt des, non oritur actio
præ. ver. l. naturalis. §. q. si facias. & hic fuit facio vt des: quia pro-
misit nunquā petere, vt ille sibi daret. x. & si dicat ex illo cōtra-
ctu, licet nō oriat præ. ver. orit de dolo. vt ibi. & hic nō dicitur q.
agat de dolo. sed actioe prima. Rñdē q. illud cōtingit per acci-
dēs, nō ex prima natura cōtractus. s. q. actio prima durabat, quæ
fecit cessare actionē de dolo, sed si non duraret prima, agere de
dolo: gl. tñ reprobatur ista solutio, q. imò ille cōtractus pōt dici
do vt des. cum remittere sit dare. l. si mulier. de cōdi. ob causam.
Ista reprehensio nō est bona. quia verū est hoc q. remittitur de-
bitum liquidū, sed q. nō est liquidū, tñ remittere non est dare:
sed facere ppter aliud. tñ dicta solutio nō est bona: quia non est
verū q. ex facio vt des nō oritur actio præ. ver. q. ex facio nihil
adeft aduersario, secus q. adeft saltē liberatio. l. cū mota. s. eo. tit.
ergo deberet hic dari actio præ. ver. q. aderat aduersario. Soluit
ergo gl. q. actio præ. ver. orit ei q. perfectē impleuit ex parte sua,
sed hic nec impleuit, nec implere pōt: q. pmissit factū negatiuū
habēs tractū in futurū. s. amplius nō petere, vel molestare, quod
implere non pōt quousq. viuit. unde de rigore huius nō pōt da-
ri actio præ. ver. directa: licet aliquādo detur vñq. ex æquitate in
casu. l. cū mota. s. eo. secundū vñq. intellectum, sed hic etiā utilis
nō datur q. cessat ratio de qua ibi. & ista so. tenēt oēs doc. sed ter-
tio cōtra istā op. q. pōt dari modus q. pfectē impleat. s. liberādo
reū p acceptilationē. nā etiā rei vñdicatione pōt reduci in aquila-
nam stipulationē. & postea per acceptilationē tolli ipso iure. vt
l. & vno. §. j. ff. de accepti. & si postea agere non poterit, quia sine
actione nemo experit. Quidā ista farent, si per acceptilationem
facta fuisset sed dicūt q. nō fuit facta: vel melius si fuisset facta,
quia pmissio sua de nō veniendo cōtra. debet intelligi nec de iu-
re, nec de facto. unde licet p acceptilationē abstulerit sibi poten-
tiam

um agendi de iure, non tamen abstulit, nec auferre potuit potē
 am de facto. & sic non dicitur impleuisse. Sed contra quartū,
 quia est dare alium modum ad hoc efficaciorē, ut caueat de non
 agendo amplius nec de iure nec de facto, quæ cautio loco imple
 menti habetur. l. iij. §. fi. de conditio. insti. & l. Mutianæ de condi.
 & demon. glo. facit quod si cautio ista foret interposita, possit
 agere. Et sic innuit quod cautio Mutiana locū habeat in cō
 tractibus. sicut in ultimis voluntatibus. contrarium tenet in l. j. su
 pra. de pac. in fi. glo. magnæ. & in l. iij. de cōdi. ob causam. Dic de
 hoc, ut not. in dicta l. Mutianæ. sed quantum ad propositum glo.
 loquitur inepit. quod cautio locum habet in conditionibus ne
 quis nos loquimur in modis negatiuis. unde potius diceretur
 cautio, quæ præstatur de modo implendo: ut in l. quibus diebus.
 §. fi. de condi. & demon. An ergo ista cautio de implendo modū
 habebitur pro implemēto in cōtractu transactionis, ut de actio
 ne habetur in ultimis voluntatibus? glo. tenet quod sic. Bald.
 idem dicens quod postquam aliter non potest impleri: debet cā
 sufficere. arg. l. statuli. ff. de statuli. Bart. dicit se nō reperire hic
 nisi in cōtractibus bonæ fidei: ut l. insulam. §. fi. ff. lo. Et idē ipse
 distinguit. quod aut transactio fuit facta super act. bonæ fidei. &
 tunc quia reputat bonæ fidei: ut nō. s. eo. l. sub prætutu. & j. de in
 integram resti. l. de tutela. quod tūc erit vera illa glo. sed si super
 actione stricti iuris, dicit contrarium. Breuiter mihi videtur op
 portum, quod nō habeatur pro implemēto, nam l. insulam. §. fi.
 loquitur in cōtractu nominato, ex quo oritur obligatio & actio
 tam, etiam ante secutum implementum: licet obstat exceptio
 quousq. impleat: ut in l. Iulianus. §. offerri. ff. de act. empt. si ergo
 nō potest impleri ex parte actoris, nisi prius impleatur ex parte
 rei, quia venit fiendū implemētum ex eo q. reus dabit: ut si locas
 mihi opus fiendum pro centū: q. de illis centum facere debeo tūc
 acquitas dicit q. agere possim antequam faciam. & q. cauendo
 de faciēdo debeat sufficere cum mihi nō obstat exceptio. & ita
 loquitur libon enim habeo actionem ex implemento, sed ex so
 lo cōsensu, sed nos loquimur in cōtractu innominato in quo an
 quam impleam nō est mihi orta obligatio, vel actio. quæ debet
 oriri ex implemēto: ut in l. iurilingentium. §. j. ff. de pac. nō sic er
 go dicitur acquitas q. cautio de implēdo faciat mihi oriri actionē,
 & obligationem: nec ita facilius sit sicut dicitur, q. actionem non
 datam possit exercere sine obstaculo exce. hoc enim facilius fit.
 & hec est veritas sicut Deus est in coelis. Et in ultimis voluntati
 bus est eadem ratio: quia ex legato facto sub modo, statim adita
 hereditate orta est obligatio, & actio ex testamento etiam ante
 modum implemētum: licet obstat exceptio, nisi caueatur de implē
 do: & ista nō tangūt Doct. nec ergo cautio Mutiana locū habet
 in casu nostro: quia nō est conditio: sed modus, nec etiam cautio
 de implēdo modum: quia illa non est sufficiens, nec inuenta est
 ut faciat oriri act. & oblig. sed bene est sufficiens: ut orta obliga. &
 actio faciat cellare exce. in ultimis vo. & etiam in cōtractibus.
 maxime q. modus deberet impleri de eo quod debet dare reus.
 Et secundum hoc videtur dicendum q. si in transactioe interuenit
 stipulatio, quo casu. l. ista vult q. ex ea possit agi: licet actor non
 impleuerit perfectē, nec implere possit, dūmodo faciat quod in
 eo est. ite saltem debet cauere de faciēdo, & implēdo in futurū.
 & l. insulam. §. fi. Et ita limitatur iste text. nec obstat. d. §. offerri.
 qui vult etiam in cōtractibus innominatis, nisi agens imple
 uerit. Nam si potest implere perfectē, nō admittit ad cauēdum:
 sed si nō potest, tūc sufficit cauere: & ista not. quia valde declarat
 istam materiam. Sed ponamus q. reus impleuit ex parte sua, nūc
 vellet restringere actorem ad cauēdum de nō agēdo in futurum
 de iure, vel de facto. An potest illud voluit querere glo. in ver.
 non tamen possum cogi. & determinat gl. q. nō per l. iij. i prin.
 ff. de condi. ob cau. sed in cōtrarium. alleg. l. in bonæ f. ff. de iudic.
 ubi debitor in diē vel sub cōditione tenet cauere de dādo adue
 niente diē vel cōditione. sed iste actor est debitor in diē: quia nō
 potest agere quousq. viuūt. gl. dicit q. illa l. in omnibus loquitur
 in bonæ f. cōtractibus. nos loquimur in stricti iuris. hæc sol. nō
 est bona: quia licet illa loquatur in bonæ f. tamē est idem in stri
 cti iuris: ut est casus in l. si creditores. ff. de pri. credi. dic ergo me
 lius q. propter illud nō ob. quia tunc non est verum quod debi
 tor in diē vel sub conditione teneatur interim cauere quando
 superuenit noua causa, quæ nō erat tempore cōtractus obligatio
 nis: ut quia factus est pauper, vel dubitatur de fuga eius: ut collig

gitur dum dicit. [causa cognita.] sed in ca
 su nostro non superuenit noua causa: & sic
 nihil ad propositum illa l. Benetamē dicit
 gl. quod non possit cogi ad cauendum per
 illam l. iij. in princ. ubi est casus: licet in ler
 uitutibus realibus rusticorum talis cautio
 nō requiratur. * l. & harum. si serui. vend.
 quod aut glo. dicit in ultimis voluntatibus
 etiam præstari cationem. intellige ut nō possit cogi præcisē, sed
 causatiuē si vult legatum consequi factum sub cōditione negati
 ua. & sic nihil ad propositum: quia nos loquimur, an possit cogi
 præcisē, quia reus impleuit ex parte sua. Nūc opp. gl. in ver. [nec
 obstat.] Nam si hæc est ratio quare actor nō possit agere nō inter
 ueniente stipulatione: quia nō impleuit perfectē ex parte sua nec
 potest implere: eadem ratione nō poterit agere, etiam q. interue
 nit stipulatio: licet sit cōtractus vestitus. cum em ex cōtractu ve
 stito nō possit quis agere nisi impleat ex parte sua quod implere
 debet. ut in d. §. offerri cuius contrariū sentit ista l. circa medium
 à cōtrario sensu. ibi. [nec huius rei & c.] Glo. respondet per breuia
 verba. q. ex cōtractu vestito iam est orta actio, & obligatio, ex
 prouisione ipsius cōtractus, licet obstat exceptio ante implemē
 tum. Si ergo implet quatenus pōt. l. nō debet sibi denegare actio
 nē quā acquisiuit ex sua prouidentia. Sed q. cōtractus nō est vesti
 tus de sui natura, licet possit vestiri ex l. prouidentia, si impleat ex
 parte volētis agere. l. iurifgē. §. j. an implemētum nō est nata obli
 gatio vel actio. & licet faciat quicquid pōt, lex tū pōt sibi sine q.
 rela auferre prouisionem suā, & denegare sibi actionē & obligatio
 nē: quia ex prouidentia actoris nō sunt nata. vñ non pōt cōqueri
 de l. si vult q. nō nascat nisi perfectē impleuerit. hæc est intentio
 gl. quod tū declaratur. ut s. dixi, ut saltem debeat cauere q. inter
 posita est stipulatio. Sed extra gl. opp. q. etiā si interuenit stipula
 tio, nō possit agi ante perfectū implemētū. ut ff. de verbo. oblig. l.
 quicquid astringēde. §. fi. Dic breuiter q. ibi loquitur i stipulatio
 ne cōditionali, ex qua nō orit actio vel obligatio an perfectū im
 plemētum. l. cedere diem. de verb. sign. & sic est eadem ratio qua
 in cōtractu innominato. nos loquimur in stipulatione purē facta,
 licet sub modo: ex qua statim orit obligatio, & actio, & modus
 nō suspendit natiuitatem earum: sed executionē tātū, ut not. per
 Pet. & alios in l. cū mota. s. e. Itē opp. in glo. de d. l. cū mota. & d. l.
 si. pfundo. j. eo. in quibus pōt quis agere, etiā si nō interuenit sti
 pulatio. sed nō det q. in illis perfectē impleuit actor. hic nō nec im
 plere potest. Et sic in illis dat directā actio præ. ver. si implemē
 tum processit ab ipso actore. secundū vnum intellectū. Sed si po
 tius per casum, daretur præscrip. verb. utilis: ut in d. l. cū mota. se
 cū dū alium intellectū. Vltimō opp. de l. ob eam. ff. de præscr. ver.
 Breuiter dic q. ibi fuit promissum factum affirmatiuum. quod
 potuit expediri momēto. Ideo si expediat, dat p. ver. directā: hic
 verō factū negatiuum, q. nō pōt expediri momēto. sed habet tra
 ctū quousq. ideo nec dat directā actio præ. ver. sed utilis: sed rei
 curritur ad actionem primā. per quā nō ageat directō ad obseruā
 tiā transactiois. sed potius ad ipsam rescindēdā: licet casualiter pos
 sit actor cōsequi implemētū, si reus vult illā euitare. sed cōtra: quia
 imō dat actio de dolo. ut s. e. l. actione. Sol. ibi actio prima erat. ex
 tincta. hic nō. Itē cōtra quod agatur conditione ob cām. ut in l. si
 quis accepto. de cōdi. ob cau. Solu. nō expedit ad hoc agere hic,
 quia actio prima durabat. Et posito q. esset extincta, nō poterat
 resuscitari ex solo cōtractu: quia erat rei vindicatio, quæ orit ex
 translatione domini, nō ex solo cōtractu. ut j. de rei vend. l. pen.
 Ex prædictis recollige, si queritur an actor agere possit cōtra
 reum non seruantem transactionem qua actione? distingue, aut
 ipse impleuit transactionem ex parte sua, aut nō. primo casu si in
 teruenit stipulatio, potest agere ex illa stipulatione, vel certi cō
 ditione, si reus tenebatur ad pecuniam: vel ex stipulatu si tene
 batur ad factum. ut s. titu. j. l. cum proponas. sed si non interuenit
 stipulatio potest agere præscr. ver. directā: si implementum pro
 cessit ab ipso actore. ut in l. cum mota. supra eodem secundū
 vnum intellectum, vel utili datua, si processit à casu fortuito.
 ut ibidem secundū alium intellectum, ad rescindendam autem
 transactionem non potest agere actione prima, vel conditioe
 ob causam. nec ex capite penitentia, quæ nō habet locum in cō
 tractu transactionis. ut j. eodem. l. quamuis. licet sit cōtractus in
 nominatus. nec ex capite quia reus non implet causam, postquā

Cautio mutiana.
 An & quando cau
 tio Mutiana locum
 habeat in cōtracti
 bus. vide per Imo. &
 latius per do. Soz. in
 l. Mutianæ cautioni.
 col. iij. ff. de condi. &
 demon. Franc. Curt.

Pauli de Castro Prima super Codice.

potest agere ad obseruatiam transactionis odio litium. vt j. eo. l. si pro fundo si vero actor non impleuit, tunc aut stat per eum, quia potest implere perfectum: & non implet. tunc non potest agere: etiam si interuenit stipulatio: & tunc repellitur ope exceptionis. vt in d. §. offerri. vel ipso iure, si stipulatio non interuenit, quia nulla est orta actio ex pacto nudo non secuto implemento, vt in l. lege. §. tit. j. & in l. iuris gen. §. j. ff. de pac. Si vero non stat per actorem quominus impleat perfectum. sed facit quod potest. vt quando promissit factum negatiuum. tunc si interuenit stipulatio, agere potest. vt in tex. dummodo caueat. vt §. dixi. licet hoc nullus dicat. Sed si non interuenit stipulatio. tunc agere non potest præscrip. verb. ad obseruantiam transactionis, nec uti illi, nec directa. etiam si liberauit res per acceptilationem. vt hic in glos. & etiam si vult cauere de non agendo, cum adhuc hoc non obstante possit agere de facto, licet gl. hic & Doct. sentiant aliud. & si ea cauisset, posset forte procedere dictum gl. & doct. quia reus teneret illam cautionem recipere pro perfecto implemento. Sed si queritur eo casu quo non potest agere act. præ. ver. ad obseruatiam transactionis, an possit agere cōdi. ob eam ad ipsam rescindendam. Breuiter puto quod non à sufficienti partium enumeratione: nam aut actio prima non erat extincta, & non expedit agere vt ille se reponat in pristinam obligationem, cum possit ad eam recurrere: vt in hac l. Aut erat extincta, & tunc aut erat talis quæ non poterat rescitari ex contractu partium. & idem, vt in l. cum mota. §. eod. Aut poterat rescitari, & tunc aut poterat agere ad obseruatiam transactionis: & idem. quia debet ad illud agere: non ad eius rescissionem. vt j. eo. l. si pro fundo. Aut non poterat agere ad obseruatiam: quia non impleuit perfectum, & tunc similiter de rigore iuris non potest agere, vt se reponat in pristinam obligationem, sicut non potest agere præ. ver. ad obseruatiam, quando ambæ illæ actiones competunt secundum rigorem iuris. & rigor iuris est quod agi non possit nisi agens perfectum impleuerit. sed de æquitate datur actio de dolo. & ista æquitas oritur ex eo quod actor fecit quicquid potest. unde reus est in dolo non faciendo similiter quod potest. & iste est casus in l. actione. §. eod. ¶ Vltimo queritur, an in casu istius. l. possit redire ad actionem primam: & an possit redire etiam ad primam instantiam, proseguendo illam in eo. in quo erat tempore factæ trans. Et dic breuiter qd sic, si illa instantia non erat perempta lapsu temporis, vel expressè renūtiat. l. si instituta. in prin. de inoffi. tel. ff. nec etiam per extinctionem actionis: quia ipsa non erat extincta, sed si quoquo modo extincta esset quod quæ sit, dixi in l. si diuersa. §. eo. tunc haberet inchoare nouam instantiam. vt in illa l. si diuersa. in fi. Ex his apparet qd ad tempus potuit iste reus purgare moram suam, & offerre qd promissit, vt euictet actionem primam. Nam in gl. si sunt opti. sed dic qd si actor inchoauit nouam instantiam super veteri actioe, tunc auditur vsq; ad contestationem litis super noua instantia, vltimus non per l. si inulam. de verb. obl. Si vero proseguitur instantiam primam, aut tempore transactionis non erat adhuc lis contestata & idem: quia contestatio facta post moram recludit facultatem purgandi moram. vt in ista. Aut erat iam contestata, & tunc auditur vsq; ad sententiam exclusiue: vt not. j. e. l. si maior annis. per Pet. nam mora commissa post contestationem purgat vsq; ad finem: post sententiam vero non admittitur ad moram purgandam, quando vnum est in obligatione, aliud in solutione ex contractu partium. sed si ex l. dispositione, tunc non admittit quousq; conueniat actioe iudicati. vt ff. de pet. hæc. l. Item veniunt. §. Idem recte. & adde quod no. i. l. si qñ. §. heres. de leg. j. per Bar. & de sol. l. si qs stipulatus fuerit. x. in melle. ¶ Que autem remedia competant reo contra actorem venientem contra transactionem. Dic, vt j. eod. l. vbi pactum. & l. si quis maior. & supra eodem l. cum proponas.

¶ Transactio generalis, seu generalis quietatio facta ex causa transactionis, an extendatur ad omnia etiam ignorata: & de quibus non fuit cogitatum.

LEX XXIX.

Ub prætextu. ¶ Generalis transactio nocet in omnibus quæ possunt includi sub actioe interata, si præcessit generalis petitio, & prosecutio generalis: & illa fuerit ignorata. hoc dicit. vsque ad ver. [error.] Sed si præcessit specialis petitio, restringitur ad illam tantum. vt in l. si de certa. j. eo. similiter si præcessit specialis prosecutio, licet petitio fuerit generalis. Et ita intelligo. l. age cum Geminiano. §. eod. licet gloss. videantur intelligere illam quando præcessit petitio specialis, & tunc l. si de certa. nihil adderet. Vnde præcedens verior est: & illæ ill. habent materiam per-

culosam: quia est quotidiana, & pauci habent præmanibus. unde de de facili incidunt in errorem. Et debet hic poni casus in generalis vel vniuersali actione tutelæ, vel nego. gest. mota contra tutorem vel curatorem per quendam pupillum, cuius pater diuersas negotiationes exercebat, & tutor eas continuauit. vel quia habebat bona in diuersis locis, & tutor omnia administrauit in vna negotiatione, vel bonis sitis in vno loco. tutor damnificauit pupillum in centum, & pupillus hoc ignorabat, quia erat occultum, dedit libellum generalem, petens reddi rationem administrationis, & reliqua de omnibus quæ ille gesserat, faciendo de omnibus mentionem, excepto de illo damno quod ignorabat, & postea facta est prosecutio similiter generalis, computando & specificando de qualibet negotiatione, & de quibuscunque bonis, non tantum de illo damno, & finaliter transigit cum tutore pro centum, & ipsum liberauit ab omni eo in quo sibi teneretur, vel teneri potest ratione administrationis tutelæ. postea si vellet pupillus quondam agere ad alia centum, de quibus nullam habuit notitiam, nec facta est mentio, dicitur hic quod non potest: quia illud damnum includebatur in actione proposita: adeo sibi imputetur, si non crederat vel ignorabat, quod transactio generalis non extenditur ad hoc debitum ignoratum. unde sicut transactio non rescinditur propter instrumenta de nouo reperta. vt in l. sub prætextu. supra eod. ita nec propter species de nouo repertas. ¶ Sed contra extra gl. opp. in fi. primæ gl. Distingue sic. queritur an generalis transactio, seu generalis quietatio facta ex causa transactionis, extendatur ad omnia etiam ignorata, de quibus non fuit cogitatum? Dic quod aut fuit proposita specialis actio, & tunc non extenditur ad ignorata. l. cum aquilana. & l. cum tutoribus. §. fin. ff. eod. tit. secundum Doct. quod tamen limito, nisi ratio recti sermonis non patiat restrict. quia apparet ex verbis transigentium quod voluerunt eam extendi ad omnia ignorata. quod fieri potest. argumentum in l. qui iure militari. ff. de testa. milit. iuncta l. pluribus. ff. de accep. & not. per Bart. §. eo. l. si diuersa aut fuit proposita actio utilis, puta tutelæ, vel nego. gest. vel pro socio. ff. pro socio. l. pro socio arbit. pro redditione communis administrationis, & restitutione reddituum, in qua administratione erant plura negotia diuersa. & tunc si petitio fuerit generalis: quia petit reddere rationem omnium administrationum, & omnium negotiorum, & etiam prosecutio fuit generalis: quia de omnibus fuit facta mentio & computatio. & similiter transactio, & quietatio fuit generalis, quia pro x. quæ recepit liberauit eum ab omni eo in quo sibi teneretur ratione administrationis, & tunc liberatio extenditur ad omnia etiam ignorata. & iste est casus huius l. Nam potest esse quod in vno negotio vel administratione de qua facta erat mentio in prosecutione, tutor dederat aliquod damnum quod pupillus ignorabat. & tamen censetur ab illo liberatus: quia licet pupillus de hoc non cogitauerit in specie, censetur cogitasse in genere: quia includebatur sub actione proposita secundum Pe. & alios. hoc fallit quando interuenisset dolo tutoris in occultando, & ex hoc remaneret in lucro, si censetur ab illo liberatus. & iste est casus in l. tres fratres. ff. de pac. Altero autem deficiente, quia non interuenit dolo in occultando, & posito qd interuenit, non tamen aliquid ex eo adest ipsi tutori, licet adit ipsi pupillo quem tutor damnificauit sine suo lucro. nam tunc censetur ab illo dolo liberatus. vt no. glo. fi. in l. actione supra eo, licet secus in vltima voluntate. l. Aurelio. §. Caius. ff. de libe. leg. Fallit enim quando facta esset transactio super his quæ dependent ex testamento vel codicillis, non visis vel cognitis verbis eorum. nam hæc specialis transactio potest valere. vt l. de his. ff. hoc tit. ergo nec includitur sub generali. vt in simili notat glo. l. j. circa principium. in glo. quæ incipit argumentum triplex. ff. de offi. eius cui manda. est iurisd. Si vero alterum trium prædictorum fuit speciale, tunc generalis transactio restringitur ad illud, siue fuerit specialis petitio. vt j. e. l. si de certa. siue fuit specialis prosecutio. licet petitio sit generalis. vt in l. iij. §. eo. secundum vnā lectionem. Et hæc lo cum habent etiam in sententia, hoc saluo qd quando petitio fuit generalis, & prosecutio specialis: sententia generalis mero iure facit præiudicium in omnibus contentis in petitione: licet ope exceptionis restringatur ad illa tantum de quibus fuit facta prosecutio. vt j. de iudi. l. licet. sed transactio generalis quando prosecutio fuit specialis, ipso iure non præiudicat nisi in prosecutione

tionē

ratione diuersitatis. dixi in dicta l. age. quia in dicta sententia habetur respectus ad petitionem mero iure. ut in l. vt fundus. §. cōmuni. diuid. nō sic in transactione. Prædicta vera quod fiat restrictio in dictis casibus, ratio recti sermonis hoc patitur: alia scilicet. ut dixi in primo casu. & nota in dicta l. si de certa. Cetera dic vt ibi dicam, per quæ supplebitur materia huius l.

Error autem. Iste ver. est dubius, & principaliter legitur duobus modis i. gl. primo vt veniat

ad restrictionem & limitationem regulæ positæ in prin. l. dum illa vult q. generalis transactio extendatur ad ignorata: quia nō semper hoc est verū. sed fallit in casu huius ver. Et secū dū istam lect. verba hic diriguntur ad actore, qui propriè dicitur transigere. Alio modo loquitur per contrarium, vt veniat ad ampliationem regulæ, vt locum habeat etiam in casu huius ver. Et tūc verba diriguntur hic ad reum. Et dum in fine dicit. [nihil potest nocere.] debet intelligi. l. quominus generalis quietatio extēdat etiam ad ignorata: vt in regula posita in principio. & sic ista lecturæ de directo transactio contrariatur. Et prima lect. exemplificatur in gl. tribus modis. Secūda verò vno tantum secū dū primū modum. h. dicit. Quod generalis transactio tūc extēditur etiam ad ignorata, qn illa includebatur in generali petitione tempore transactionis quia tutor erat debitor in illis: sed si tunc debitor nō erat, sed incepit esse debitor per transactionem factam, tūc ad illa nō extēditur generalis transactio. nō enim potest videri liberatus tutor per generalia verba ab eo, in quo tempore transactionis nō tenebatur: sed incepit postea teneri. puta quædam res pupilli tempore transactionis nō erat penes tutorem, licet putaret esse, sed erat penes quendam tertium, sine dolo & culpa tutoris. Certè nō tenebatur tutor ad illius restitutionem. Vnde ab illa videtur liberatus. sed si post transactionem res peruenit ad eum, tunc ratione nouæ possessionis: & si ex noua causa incipit teneri, saltem actione reali, licet ibi nō sit obligatio, potest ergo cōueniri rei vēdicatione, non obstante transactione generali, quæ nō extēditur ad futura. Et sic nō obstat regula posita in principio quæ debet intelligi in his ad quæ tenebatur tutor tempore transactionis. Alio modo exemplificatur cōuerso, q. tempore transactionis res erat penes ipsum tutorem. & sic tenebatur, sed pupillus putabat esse penes tertium. Et dicitur idem: q. ad istā rem non extenditur transactio, & potest vēdicatione tunc obstat regula posita in principio. l. sed dic hoc exemplum debere restringi ad causam, qn ipse tutor occultabat p. l. res fratres. ff. de pac. aliā non posset sustineri. vel dic vt in sequenti exemplo. & in istis duobus erat error circa possessionem, quam pupillus putabat esse penes vnum, & erat penes aliū. Sed quia hoc videt impropiare text. dum dicit. [circa proprietatē.] Ideo gl. ponit tertium exemplum. quādo in possessione nō erat error, quia res erat penes tutorem, & pupillus hoc sciebat, sed erat propter errorem, quia pupillus credebatur rem nō esse suam: & tūc erat. dicitur hic quod ppter istum errorem non præiudicat sibi transactio quominus posset illam vendicare, sed tunc contra de regula posita in prin. Solu. & tene menti illa debet intelligi in his quæ non poterāt à tutore vēdicari, sed peti actione personali: vt damna à tutore illata. sed quō ad ea quæ poterāt vēdicari: quia erant pupilli, generalis transactio non extenditur. p. l. non solum. in §. si lites. & ibi vide Barto. in l. fin. §. Titia. & l. Aurelius. §. Marci. ff. de lib. leg. quod perpetuò tene menti. & aliam secundum lecturam principalem proseguere. Et defende vt hic per dēum Bartolum.

¶ Isti qui possit allegare turpitudinem suam.

LEX

XXX.

Transactio. ¶ Q. si aliquē induxit per dolum ad transigendum, non potest petere transactionē rescindī occasione sui doli: quia suā turpitudinem allegaret. hoc dicit. Ille ergo potest hoc petere qui pallius est dolum. vt §. eo. l. sub pretextu. nō aut qui dolum cōmisi: vt hic, & sic est in electione doli passian velis rescindere vel seruari. vt not. in l. elegāter. in prin. ff. de dolo. & hoc i. gl. ¶ Et de isto articulo, an possit q. allegare suā turpitudinē. ¶ Vide plenē p. Bart. i. l. ius iurādū qd ex cōuētiōe. §. si. cū seq. ff. de iureiur. addē i. c. iter dilectos. extra de don. & qd i. c. cū M. de cōsti. extra. ¶ Verba generalia quando debent generaliter intelligi, & generaliter operari, & quando debent restringi.

¶ Transactio generalis an extendatur ad aliam transactionem super eadem re.

LEX XXXI.

De certa. ¶ Generalia verba transactionis re-

Stringuntur ad rem & causam de qua litigatur, & ultra nō extēduntur. hoc dicit ista l. quæ semper allegat. qd est verum. nisi alia sit illis cōnexa, quia tūc etiam ad illa extēditur. b. glo. est ordi. in c. accusatus. de hære. lib. vj. super verbo iudicari. & etiā extēditur ad accessoria. vt ad pœnam, vel fructus. vt in l. ij. ff. si quis caut. & pone casum q. tenebaris mihi ad diuersas quantitates. & diuersis causis, egi cōtra te ad certum, quæ mihi tenebaris ex causa mutui & transigi pro quinquaginta, et promisi à te nil amplius petere. ista verba possunt intelligi. l. ex causa mutui in libellum inducitur. Item possunt intelligi generaliter ex quacūque alia causa, cum dicitur hic, q. intelligitur primo modo: quia cum transactio fiat super re dubia & litigiosa: verba ista debent restringi ad illam causam de qua litigabatur, nō autem debent extēdi ad alias de quibus nulum erat litigium. licet de proprietate ipsorum possit etiam alias comprehendere. & se cū dū hoc fuit pposita actio specialis, & nō extēditur ad alias etiam quæ sciebatur, & de quibus fuit cogitatum. & hoc differt à l. sub pretextu, quæ loquitur etiā de illis de quibus fuit cogitatum: potest etiam intelligi quod fuit pposita actio vniuersalis, tamē nō vniuersaliter, vt cum tutor gessisset plura negotia intra ciuitatem, & extra fuit petita ratio administrationis de gestis intra ciuitatē, & dicas idem: cum nō videatur liberatus à gestione extra ciuitatē habēs causam claram.

¶ Veniamus ad gl. ¶ In gl. ibi. [in transactione.] dic ar. in l. j. §. generaliter. ff. de leg. præstan.

¶ Vbi generalia verba generaliter debent intelligi. Gl. nō soluit illud contrarium, sed tu solue. quia illud est verum, quoniam nō subest alia causa propter quam debeat fieri restrictio magis ad vnā causam, quā ad aliā. prima causa teneris mihi ex diuersis causis ad diuersas sententias, liberaui te p pactum gratuitum animo donandi ab omni eo in quo mihi tenebaris, certè tūc ab omnibus videris liberatus. sed si subest alia specialis causa propter quā debeat fieri restrictio: vt quia soluiisti mihi ex vna causa: & ego liberaui te ab omni eo i quo mihi teneris, certè debet intelligi. l. ex illa. cā. quia optimè potest fieri hęc restrictio salua ratione recti sermonis vt in l. si ex maiore. & ibi no. p. Cy. j. de except. Idem si litigium erat tantum super vna causa, & super alia peruenimus ad transactionē: vt hic, sed si nō posset fieri restrictio salua ratione recti sermonis: vt quia dixi sem libero te ab omni eo in quo mihi teneris ex quacūque cā, quæ dici vel cogitari posset, tūc ab omnibus es liberatus per l. pluribus. ff. de accep. Sed opp. de notatis per gl. in l. oēs. §. Lucius. ff. de pac. quæ dicit generalia verba debere generaliter operari, etiam si sint apposita iuxta aliquā specialitatem ex qua poterāt restringi. Sol. glo. dic hoc verum in pacto liberatorio & gratuito: nō sic in transactione non gratuita, quod etiam tenet hic Cy. in antiqua scriptura. sed Gul. de Cu. dicit, quod etiam pactum gratuitum restringitur quādo potest restringi per l. quā hic allegat glo. in fi. §. l. si. §. Idem quælit. ff. de cōdi. inde. & l. Aurelius. §. Stichum. de lib. leg. & Cy. idem tenet hic in addi. vnde non est fienda in hoc differētia. sed solum in eo, an generalia verba possint restringi salua ratione recti sermonis ad specialem causam, cuius occasione sunt prolata: & tunc restringuntur. aut nō poterant restringi, & tunc secus, & ita erat in illo. §. Lucius. si bene in spiciatur. & hoc tenet hic Bart. in gl. si. notandum est quod text. huius l. determinat generalem transactionem nō extēdi ad aliam rem quā ad illam super qua fit transactio & c. ¶ Glo. quærit an extēdatur ad aliam transactionem super eadem re, vt si primò fuit petita actio personali tanquam debita. & super ea transactum postea vult actor eam petere actione reali rei ven. An sibi obstat.

i 3

¶ Allegare suam turpitudinē. Adde Bart. in l. j. ff. de iureiur. doc. in l. j. C. de lib. causa. gl. & doc. in c. ex tenore. de conce. præb. Doc. in c. tertio loco. de psum. & vide Bart. in cōf. ex iij. Et an ille qui cōmisi simulationē in contractu possit illam allegare ad sui commodū. vide de Fran. Are. in cōf. xvj. Pet. de Anch. in cōf. cccix. Et vide ad materiā gl. et doc. in l. si feruus plurū. §. si ff. de le. j. & adde q. vbi tractat de fauore aze permittitur allegatio turpitudinis. vt per gl. in c. inter dilectos. de dona. & gl. si in c. cōstitutus de transact. & in c. ex tenore. de res. Et vide Felin. in c. Jator. col. j. de re iudi. & ibi per cū habes multos casus in quibus quis auditur allegando turpitudinē suam. Fran. Curt.

¶ Et ad illa extenditur. Adde Ang. & Io. de Imo. in l. qui rom. in §. duo fratres. ff. de ver. obl. l. aso. in l. j. §. eod.

¶ Specialem causam. Ad quæ extendatur transactio generalis vide per Alexan. de Imo. in cōf. xij. co. ij. ante fin. in primo vol. & in cōf. xj. col. v. in secundo li. Cur.

hinc exceptio transactionis: Cōstat enim quod exceptio rei iud. su per prima actione nō obstat in alia actione. vt in l. cum querit. cum sequenti. ff. de excep. rei iud. vnde eodem modo dicitur quidā. & bene, nō ostare exceptionē transactionis. & hic est casus in l. si ita quis. §. si. ff. de ver. obl. sed gl. secundū Vgo. determinat cōtra rium qd aliud est in trāfacione quā procedit ex consensu partium, vt extendatur ad aliam actionem: sed sententia fertur cōtra inuē tum: vnde nō sic extēditur. & probat gl. tribus rationibus, q̄ oēs hic reprobantur p̄ Docto. posset autem procedere determinatio gl. si libellus fuisset generaliter conceptus, & non fuisset opposi tū: quo casu pcederet & cōprehenderet omnes actiones ex quibus res posset peti. vt in l. si. j. de anna. excep. Ideo trāfatio tunc censetur facta super omnibus actionibus. sicut in casu. l. sub p̄. textu specierum. §. eo. qn̄ fuit pposita actio vniversalis: quia cen set super omni specie quā poterat sub ipsa cōprehendi. & ita pos set procedere prima ratio quā fundat super ista l. sed si esset pro posita specialis actio, nō pōt facere praiudicium in alia quē sub illa nō comprehendatur. sicut nec in casu huius l. quā ad aliam rem vel ad aliud quā deductum sit in iudicium. nec obstat. l. sti pulatio ista. §. quā situm. quē glo. ff. secunda allegat. quia in sti pulatione habere licere interposita super contractu venditionis ex quo def. euictio, ideo venditor nō potest venire contra, etiam ex iure de nouo superueniente: sed potest repelli per exceptionem quē de euic. tenet act. vt in vendicantem. ff. de euic. etiam si non promississet habere licere. Ideo illa promissio intelligitur secūdū naturam contractus. vt in l. si stipulatus. ff. de v. suris.

- 3 Appellatio vel petitio restitutionis in integrum, quod suspendat sententiam, & an eam extinguat: hoc ex futuro euentu apparebit.
Super sententia quae fuit in dubium reuocata, potest fieri trāfatio.
Quid si non reuocetur in dubium, sed actor rei renuntiavit, & quid si nouetur? nu. 1.
4 Non valet compromissum vel trāfatio facta super eo de quo habeo instrumentum, quod habet executionem paratam, si contra tale instrumentum non potest opponi aliqua exceptio ex forma statuti ad impediendum executionem.
5 Vbi reprobatur trāfatio post rem iudicatam, censetur reprobata & quelibet eius species.
A quo remouetur genus, & quelibet eius species.

LEX XXXII.

In causa cognita, † Super eo quod est iudica tum nō potest transigi: sed bene potest iudicatum per acceptilationem remitti: & si non est remissum, potest executioni mandari. hoc di cit. in text. ibi. [suspensa non est.] Nota ergo qd appellatio vel pe titio restitutionis in inte. suspendit sententiam. Sed alibi dicitur qd appellatio extinguit sententiam, vt in l. j. in fi. ff. ad Turpil. bre uiter dic qd ex futuro euentu apparebit an fuerit extincta vel su spensa: quia si appellans nō prosequitur appellationem, rata ma neret sententia. Ideo apparet eam non fuisse extinctam: quia si fuisset extincta, nō restitueret. vt in l. quē res. §. aream. ff. de sol. Sed si prosequeret apponē, & cōfirmaret sententia. tunc apparebit fuisse extincta: quia nō posset agi ex prima. sed age ex secunda con firmate. vt in l. furti. §. j. ff. de infami. & multo fortius si fuisset re uocata, interim actio dicitur stare in pendentia, & futurus euen tus declarabit. ita debet intelligi iste tex. facit l. j. §. si p̄deat. ff. ad mace. In text. ibi. [frustra transigi.] quia res finita per trāfatio nem secundum Cyn. & quia res effecta est liquida, & trāfatio non fit super liquido, sed super dubio. vt in l. j. ff. eo. Secus si snia foret in dubium reuocata, quia fuisset dicta nulla. & super hoc fertur iudicium vel litigium, vel si peteretur annullari ppter aliā quam causam. nā tunc valeret trāfatio. vt in l. post rem. ff. eod. tit. † Sed oppo. fortiter: nam licet actor habeat pro se sententiam quā non reuocetur in dubium, potest illi sententiā renūtiare si vult. vt patet hic in ver. [proinde.] & ex his quā no. in l. duobus de excep. rei iudi. Queritur ergo quare nō valet trāfatio cum per eam videatur sententiā renuntiatum. De hoc nunquam fui bene clarus, nec reperio aliquem docto. bene declarantem. vnde pro nunc dico. l. istam cum similibus habere locum in duobus casibus. Primus est si ille cōtra quem sententia esset lata negaret ipsam sententiam calumniosē: & ille qui pro se habebat eam, nō poterat ipsam ostendere. ideo venit ad trāfationem, & sic non prae sumitur voluisse renūciare sententiā: sed ex quadam ne cessitate transegit. Si ergo postea peruenit sententia ad manus

eius, poterit dicere transactionem nullā, quia facta post rem iud. non ob. qd calumnia vel dolus rei resistens nō reddat trāfatio nem nullā. vt no. §. eo. l. j. quia fallit qn̄ contra eū lata esset senten tia, & per calumniam eam negaret, & illud voluit gl. in d. l. post rem. & eodē modo pōt intelligi. l. j. qn̄ prouo. non est necel. vbi dicitur non valere secundā sententiam latam contra primā, vt intelligatur etiam si lata sit in diuersa instātia, & pro illo qui pri mō calumniosē negabat, quia non poterat probare deuentum esse ad secundū iudicium, & ille intellectus est rationalis, & singularis. Secundo modo potest intelligi quando non negaba tur sententia, vel si negabatur, poterat de facili ostendi: & tunc obstat contrariū, quod non reperio solutū, nisi ex quibusdā ver bis quā no. Bal. refert. §. eod. l. si diuersa. qui dicit qd post senten tiam quā transiuit in rem iudicatam fiat cōpromissum, quod ha beat vim transactionis. ita demum si fuit dictū non obstante sen tentia. nam tunc videtur sententiā renuntiatum. aliās secus. iste est singularis intellectus per quē declaratur illud quod habetur in c. exposita. de arbi. & etiā per Docto. hic qui dicit non valere 4 compromissum factum super eo. quod est iudicatum. † Nā in tellige sicut dicit Bal. nisi fuerit dictū, non obstat iudicatio. Te ne menti, per hoc etiam dicit Bar. hic nō valere compromissum vel transactionem factam super eo de quo habeo instrumentū, quod habet executionem paratam: cum habeat vim sententiā. quod dictū potest procedere, si contra tale instrumentū non po test opponi aliqua exceptio ex forma statuti ad impediendā ex ecutionem. nam tunc habet similitudinē cū sententiā, postquam non potest opponi excep. vt l. peremptorias. j. sen. rescin. nō pos. Sed si tale statutum non esset, tunc posito qd haberet executionē paratam. & sic non oporteret dare libellum, vel litem contestari. attamen in tali executione possunt obijci omnes exceptiones quā possent obijci in iudicio ordinario ante latam sententiam. extra ea quā no. per Bar. in l. j. in fi. ff. de leg. ij. & in l. j. ff. de eden. & etiam in l. j. ff. de prae. stip. ideo non haberet vim sententiā. & posset transigi, & compromitti. Tene menti: quia hoc declarat. d. Bar. quia si in dubio esset falsum quod sic simpliciter intellige retur vt loquitur. † In text. ibi [peremissi.] non transigendo, sed si berauit remittendo, quia si per viam transactionis fieret, non va leret: quia sicut non valet trāfatio, ita nec acceptilatio. & hoc voluit gl. super illo verbo, & bene. isto ergo casu qn̄ ex mera libe ralitate perempta est actio per acceptilationem, etiam debitum est extinctum. Sed si actor solū nouaret stipulationē reo quod sibi debet virtute sententiā, tunc actio iudicati esset extincta, & officium iudicis nobile quo poterat peti executio, nō tamen est extinctum debitum: quia potest peti ex hac stipulatione inter posita animo nouandi. sed tunc non posset peti executio istius stipulationis, sed deberet agi ordinariē dato libello. ideo super il lo posset transigi, & compromitti, per id quod habetur & no. in l. minor xxv. ann. cui fideicō. ff. de mino. quia talis actio non est adhuc indubitabilis, quousq; super ea lata esset sententia. per prae dicta patet illum ver. [sed non.] limitare principium legis. licet quidam contra voluerunt. vt illud quod dicitur in prin. non va lere transactionem post rem iud. procederet nisi facta sit pro ac quiren. stip. & accep. glo. tamen tenet contra. & bene: quia cum tibi reprobetur trāfatio post rem iud. censetur reprobata quā libet eius species. ista glo. semper allegatur ad hoc ad quod facit. l. j. §. quod ait. ff. de calū. & l. j. in fi. ff. de suis & legi. & j. de v. suris rei iudi. l. si. in fi. in quibus habetur quod a quo remouet genus, remouetur etiam eius species. & vide Bart. in l. iuris gentium. §. sed si fraudandi. ff. de pac. sed an tunc valeat acceptilatio iure pa cti. videtur quod sic. vt in l. an inutilis. ff. de acce. & de pac. l. si va nus. §. si acceptilatio. contrarium dicunt Doct. nam illud verum quando non valet acceptilatio propter defectum sui ratione ma teriae. secus quando nō valet propter aliquid extrinsecum, quia facta super transactione inualida, quā non est materia liberato ria sed obligatoria. vt patet in l. j. §. si quis ita. ff. de verborū ob ligation. sed quando fit ex mera liberalitate, tunc est merē libe ratoria. vnde si non valet vt ago, valet vt valere potest fauore liberationis, non sic fauore obligationis. tene mēti, quia ista sunt vtilia.

- 2 Contra reum non seruante promissā in transactione, qualiter possit actor agere.
3 Titulus transactionis super re dimissa, non est sufficiens ad usucapiendum, nec ad domi nium transferendum super illa re, sed sicut tradita res. secus. & nu. 7.

Vbi cūq;

transactio actor potest agere ad obseruantiam transactionis, uel ex stipulatione, uel
prescriptis uer. licet non obserauerit perfecte ex parte sua, non potest actor agere
ad rescindendam transactionem, uel actione prima, si non erat extincta, uel condi-
tione ob causam, ut se reponat in pristinam obligationem, si erat extincta, sed de-
bet agere ad obseruantiam transactionis, & quid si non potest agere? & n. s.
Cuius in quo ille qui impugnatur actum ut reus, non obseruando potest se ex illo iuuare.
Quando actor non impleuit perfecte ex parte sua, nec potest implere, facit tamen quod
potest, licet non habeat actionem prescriptis uerbis contra reum nullo modo obser-
uatum, si non interuenit stipulatio, si tamen reus obseruauit quatenus in eo fuit re-
trahendo licet non perfecte, potest actor agere.
Ille qui reuocauit liti & causae motu super rei uenditione, non tamen transferri do-
minium in ipsum reum, sed solum a lite recedit, nec dominium abducit a se.

LEX XXXIII.

I profundo. Si res data ex causa transactionis
eiuincatur, de eiuictione agitur;
sed si non erat tradita, sed dimissa ex causa transacti-
onis de eiuictione non agit, h. d. ista l. sing. de toto isto arti-
culo secundum Bart. Et primo loquitur actor cui res data fuit a reo,
ut sibi alia res remaneret, super qua erat litigium. ut ibi. [si in.] &
actori fuit illa res eiuicta super qua litigium non erat, sed erat tra-
dita ut actor a litigio inchoato super alia re desisteret, postea lo-
quitur reus cui fuit res dimissa ex causa transactionis. & postea
fuit illa res eiuicta: quia non agit de eiuictione contra actorem, nec
ab eo petit quod dedit: quia censetur uoluissse se ad hoc obligare;
sed duntaxat a lite discedere. Et hoc fecit, nec amplius litigium
petiit, si ergo res illa per alium eiuincat sine culpa vel facto acto-
ris, damnum debet esse ipsius rei qui posuit se in dubio; ut sibi re-
maneret sine controuersia actoris. In text. ibi. [liberum dari.] Et
sic transferri dominium, taliter quod euocari non possit: ut l. si. ff. de
condi. ob causam. & in l. si rem. ff. de sol. Si ergo fuit eiuictus iste
fundus a te ratione donationis: quia non erat tradentis, sed alte-
rius, apparet quod non dedit: quia non transfudit dominium, & si fuit
eiuictus per hypothecam: & apparet quod ipse dedit, non tamen bene
dedit: quia non liberum, nec taliter quod euocari non posset: ideo po-
test agere de eiuictione per stipulationem, si interuenit, vel pra-
uerit ad interesse si non interuenit. ut sequitur. non autem potes-
t agere act. prima, & sic transacti. rescindere. In text. ibi. [instaurari
deciam litem prohibent iura.] Sed contra hoc fortiter oppo. quia
si reus non seruat quod promisit ut dictum est, uideetur quod agere pos-
sit act. primaque non est sublata. ut s. eo. l. siue apud acta. in fine.
& potius quod esset sublata, adhuc uideetur quod possit agere ad rescin-
dendam transactionem conditione ob causam, ut se reponat in pri-
stinam obligationem: ut l. si quis accepto. ff. de condi. ob cau. Gl.
quasi hic, nec declarat istud contrarium. dicit enim gl. quae in-
cipit. [sic] & in contractu. quod ex quo tradere promiserat. hoc se-
ruauit quocumque modo tradendo. & sic fecit quod in eo erat: licet tra-
ditio non habuerit effectum. Et adde simile in l. j. §. j. de re. pmur.
Sed quid ad propositum? cum paria sint non tradidisse vel tradi-
disse sine effectu, ut in l. si. ff. de condi. ob cau. unde uideetur ista so-
lutio reprobant. Solutio. illud est uerum in alio contractu in nomi-
nato quam transactionis: sed in contractu transactionis odio litium
re lita lopita restitueretur, permittitur ad litem pristina redire: quia
deditur ex parte sua fecit quod potuit. ut hic. Secus si nihil fecit:
ut in l. siue apud acta. Nam in primo casu potuit agere ad ipsam
restituendum: & hoc uult ista l. sing. Sed in secundo casu non
potest agere, si ipse actor non perfecte impleuit ex parte sua. ut ibi.
ideo iuratur ei ut transactionem rescindat. Sed contra fortiter
oppo. Aut enim in ista l. actor impleuerat transactionem perfe-
cte: quia fuit actum, ut promitteret de non petendo, & promisit, &
sic perfecte impleuit: & tunc possit agere, ut si seruetur transactio
siue reus nihil fecit, siue fecit, & non perfecte, non debet agi ad rescin-
dendum, si attendatur ratio praedicta. ergo ista differentia an ali-
quid fecerit vel nihil fecerit, non est attendenda. Aut non imple-
uit ex parte sua: quia fuit actum, ut non peteret, aut promitteret
de non petendo: & tunc non potest agere ut sibi seruentur pro-
missa: siue reus nihil fecerit, vel fecerit id quod in eo erat. Ergo
debet posse agere ad rescindendum utroque casu. Hae est diffi-
cultas oppositio. Sed dic quod hoc modo impleuit actor perfecte
ex parte sua: quia fuit actum quod non peteret: & tamen potest
agere act. pra. ver. etiam si interuenit stipulatio, ut sibi seruentur
promissa, quando reus tradidit: quoniam tradendo uidetur uo-
luisse quod habeatur actor pro perfecto implemento: eo ipso quod
tacet, non molestat: & sic praesentem taciturnitatem habet pro p-

fecto implemento. & iste est casus singu. in ista l. sed si nihil fecit,
non potest dici praesentem taciturnitatem haberi p. perfecto im-
plemento. Ideo actori non datur actio pra. ver. ideo permittitur
sibi transactionem rescindere. ut in l. contraria. hic non quia post
quam perfecte impleuerit reo hoc acceptante, poterit agere, ut
sibi perfecte impleat. & hoc tangit do. Bart. hic singulariter, sed
Bal. non intellexit. & dominus Raph. non ponderauit. & nullo
alio modo potest dissolui ista contrarietas. & est valde subtilis ra-
tio. ¶ Ultimo collige quod dixi, in l. siue apud acta. ad quod semp
allegatur ista lex, quod titulus transactionis super re dimissa non
est sufficiens ad usucap. nec ad dominium transferendum super
illa re: quia si esset sufficiens illa eiuictio, ageretur de eiuictione: quia
dimittens uideretur se obligasse ad dominium transferendum,
vel usucap. conditione & quod poterit usucapere. Item si eiuin-
catur antequam impleat usucap. tenetur de eiuictione, cuius con-
trarium hic dicitur. & secus in re tradita ex causa transacti. Et de
hoc est tex. cum gl. in l. pe. j. de usucap. pro empto. ¶ Recollige er-
go ex ista l. singulari quatuor, quibus singulariter allegatur. Pri-
mo quod ubique actor potest agere ad obseruantiam transactio-
nis, uel ex stipulatione, p. ver. licet non obserauerit perfecte ex par-
te sua, non potest actor agere ad rescindendum transactionem, uel
actione prima, si non erat extincta. uel condi. ob causam, ut se re-
ponat in pristinam obligationem, si erat extincta. sed debet age-
re ad obseruantiam transactionis. & hoc dixit antiquus docto.
Gul. de Suza. ut refert Cy. j. c. l. si maior. unde uidetur esse casus
secundum lect. suam, licet istam non allegauerit odio litium. ¶ Et
est casus in quo ille qui impugnatur actum, ut reus, non obseruan-
do potest se ex illo iuuare. hoc etiam uidetur probari recte inspi-
ciendo. in l. siue apud acta. in ver. nec huius rei causa, a contrario
sensu: nam innuit ibi quod si interuenisset stipulatio, quia si pos-
set agere ad obseruantiam transactionis, non deberet agere actio-
ne prima ad rescindendum, de hoc etiam uidetur casus, si gl. non
destrueret text. in l. ob eam causam. ff. de praes. verb. Et uidetur
hoc esse uerum quando reus fecit quod potuit tradendo, licet non
perfecte, quod etiam si nihil fecit: ut in dictis iuris. Sed si non
potest agere, & reus transactionem non obseruat, tunc si actio pri-
ma durat, bene potest ad eam redire. Et isto modo transactio rescin-
ditur. in dicta l. siue apud acta. sed si non durat, non potest agere
conditione ob causam: ut illam apud se reponat, sed debet agere
de dolo, si non perfecte impleuit ex parte sua. ut l. actione. s. eo.
sed quid in eo qui tutus est exceptione, & sic potest semp face-
re, ut transactio seruetur repellendo actorem: an si actor ueniat
contra, possit transactionem rescindere petendo data per condi-
tionem ob causam? Et clarum est, quod in casibus in quibus in-
rem & poenam potest consequi. ut in l. ubi pactum. cum sequen-
ti. j. eo. & quando est appositae clausula rato manente pacto, tunc
potest repetere data: & exceptionem opponere: & sic transactio
nem non rescindit. & facit sibi eam seruari: sed dubium est quan-
do non potest repetere rem & poenam, an duntaxat debeat uti
exceptione, & sic facere transactionem seruari: an autem repe-
re data, & sic eam impugnare. uidetur quod sic. eadem ratioe qua
& actor. & uidetur esse casus in dicta l. cum proponas. in fi. s. eo.
non destruendo literam. tamen ibi Docto. sentiunt contra. ut ibi
dixi supplendo literam. & etiam gloss. mag. in princ. l. siue apud
acta. quae uidetur facere differentiam inter reum, & actorem, do.
Raph. hic dicit se valde dubitare: & finaliter tenet hac secundam
partem, propter auctoritatem gl. & Docto. nec potest reddi alia
ratio diuersitatis: nisi quia fauorabiles sunt rei quam actores.
¶ Secundo recollige, quod quando actor non impleuit perfecte
ex parte sua, nec potest implere: quia promisit factum negatiuum,
ut non petere, vel molestare. facit tamen quod potest, quia non
molestat, licet non habeat actio. pra. ver. contra reum nullo mo-
do obseruantem, si non interuenit stipulatio. si tamen reus obser-
uauit quatenus in eo fuit rem tradendo, licet non perfecte, potest
actor agere. secundum intellectum Bald. & istud facit pro eo
quod dixi in l. siue apud acta. quod licet actor qui promisit non
petere non possit implere promissum, offerendo cautionem de non
agendo: si tamen reus rem recipit sponte, uidetur habere ipsam
pro perfecto implemento: & sic poterit agere. Tercio, Bartol.
in l. naturaliter. in §. nihil. commune. ff. de acquir. posses. in pri-
ma vel in secunda lect. allegat istum text. in fi. ¶ quod ille qui re-
nuntiauit liti & causae motu super rei uendi. non propterea trans-

Pauli de Castro Prima super Codice.

fert dominium in ipsum reum, sed solum a lite recedit. nec dominium a se abdicat: quia si sua intentio foret in illum transferre dominium, tunc illo non translato, quia non erat sua, teneretur de evictione. Cuius contrarium hic dicitur. quod etiam probatur clarior. ut in l. siue apud. in fi. sed illa ad hoc principaliter allegatur, & ista est magna declaratio ad l. postquam liti. s. eo. titu. Quarto & ultimo collige illud quod s. dixi. q. titulus transactionis in re que est tradita, est sufficiens ad translationem dominii, vel quali ut possit res prescribi. ut hic patet. quia si res euincatur, agitur de evictione. secus in re que dimittitur. sed contra dictam l. si dona. ff. de do. inter vi. & vxor. allegata in glo. si. pro contraria. & in l. si de re. diut. s. vendit. alias in s. interdum. ubi transfertur dominium & usufructuendi conditio in re que dimittitur, sicut in re que traditur. Solum ibi in re que dimittitur ex aliqua causa vel titulo habita ad transferendum dominium, nam tunc ille penes quem dimittitur, retinet eam ut dimittentis. non ut suam. & sic habet animum acquirendi dominium quod prius non habebat. ideo acquirit, si dimittens est dominus: vel si non est dominus, acquirit usufructuendi conditionem, sed si dimittit ex causa transactionis ea ut suam, cum intentione continuandi dominium quod prius habebat, ideo si non habebat, nec acquirendi dominium: quia non habet animum acquirendi, nec usufructuendi conditionem per l. iij. s. subtilius. ff. de condi. ob cau. Ideo non debetur sibi evictio. Et hoc etiam modo soluitur aliud contrarium quod posset fieri: quia hic traditur res pro re, & sic videtur permutatio: & per consequens ut pro evicta re dimissa possit agi actione prima, Cuius contrarium vult ista lex. nam non est verum quod sit permutatio, quia ille penes quem dimittitur non habet animum recipiendi novum dominium: secus in permutatione: & per hanc respondetur ad l. i. ff. de re. permut. & ad l. si quis aliam. ff. de solu. Et ibi vide Bar. in oppo. quam facit de ista l. Nam dicit esse speciale in transactione gratia minuendarum litium, ut quacunque re evicta, siue tradita, siue dimissa, non possit agi actione prima ad rescindendam transactionem. non sic in permutatione. Et ista sunt subtilia, & singularia. Nec isto titulo videtur subtilior lex, quam ista.

3. Liberatio facta ex eo quod reus subtraxit instrumenta vel testes actori, an sit nullat
4. Conditio si me feceris heredem, apposta in liberatione, an vitiet liberationem? & num.
4. 1. 5.
4. Institutio potest fieri sub conditione premij futuri.
5. Conditio plus inficit quam modus.

LEX

XXXIII

Um donationis. Liberatio facta ex causa transactionis sub spe future successione etiam pollicite vel expresse. licet spes deficiat, non potest rescindi, tanquam remittens dolo fuerit inductus: nec ex eo quod causa ob quam facta est, non sit secuta. Nec etiam potest agi ex pollicitatione vel promissione: quia non valet nec obligat tanquam contra bonos mores. h. d. ista l. not. & differt a l. si maiores. s. e. quia ibi a neutra parte fuit facta mentio de futura successione, licet remittens hoc habuerint in animo: & sub ista intentione remiserint. sed hic ille qui liberatus fuit pollicitus & remittens, sub illa pollicitatione remisit vel liberavit. & postea non servavit promissa: unde maior erat dubitatio: quia remittens vel liberans tanquam dolo inductus posset liberationem rescindere, vel saltem: quia causa ob quam promissit, non est impleta: etiam contrarium hic dicitur. quod non potest dici dolo inductus, cum sciret vel scire deberet pollicitationem vel promissionem non obligare promittentem, tanquam contra bonos mores, & per consequens liberationem haberi pro puro, non pro conditionali vel modalis. unde ex defectu modi non potest rescindi. hac est intentio huius l. in qua est in vlt. q. glo. in ver. [si vero remittat & dicat &c.] licet enim remittens non fuerit usus verbis. glo. tamen quia adversarius pollicitus erat, ista pollicitatio videtur habere vim modi: quia si promittis vel polliceris mihi aliquid, & ego statim aliquid facio tibi, videor facere sub modo, ut servas promissa. licet non dicat, per id quod non per Pe. & alios in l. cum mota. s. e. & sic videtur remissio modalis. sed non quia ille modus non erat obligativus, tanquam contra bonos mores, non sic erat obligatus: quia tunc deficiente modo posset rescindi liberatio ex defectu modi extra causam transactionis. sed in transactione

ageretur ad implementum modi. ut in l. precedenti. In glo. ibi [transactioni non nocere.] quia non reddit eam nullam, vel annullandam. ut hic patet in l. ij. s. eo. & hoc in simplici scientia, quia habebat ius licet si in illa esset mixtum delictum. ut quia subtraxit instrumenta vel testes actori, licet non redderet liberationem nullam ipso iure, facit tamen ea retractari vel per actionem de dolo, vel ut agatur actione prima si non est perempta. ut in l. sub preteritu. s. eod. & l. nec intentio. In gl. seq. post prin. ibi. [imputatur ergo ei qui tali pollicitationi credidit.] Cum sciret vel scire deberet eam non esse obligatoriam. & sic non potest dici dolo inductus. ut in tex. nec potest dicere causam ob quam remissionem fecit, non esse secutam: & sic liberationem debere rescindi: quia liberatio potius dicitur pura quam modalis, vel facta ob causam. sed secundum hoc videtur quod si libero minore ut mihi det rem suam immobilis, cum adhuc non posset se obligare sine autoritate tutoris, & decreto iudicis. ut in l. si ad resoluenda. de pign. di. mino. quia ista liberatio dicitur pura: & imputetur mihi quia sibi credidit: nec potero eam facere rescindi propter defectum causae non impletae. est ne hoc verum? videtur quod sic arg. huius l. cum glo. nisi hic dicamus quod non erat obligatoria, quia contra bonos mores. secus si alio modo cogitur super hoc. In glo. ibi. [Pla. dixit.] in hoc est differentia inter istam opp. & precedentem: quia in precedenti conditio illa si me feceris heredem, tanquam turpis & impossibilis rejicitur. & de iure vitiat liberationem, sicut vitiat obligationem inter vivos. ut in l. non solum. ff. de act. & oblig. licet non vitiet ultimam voluntatem. sed vitiat. ut in l. obtinuit. ff. de condi. & demon. sed secundum illam oppositionem Pla. talis conditio non vitiat liberationem, sed facit eam stare in pendenti, sicut quilibet alia conditio. & si sequatur institutio, habet effectum: si non sequatur, deficit liberatio: propter defectum conditionis. & hanc rationem ponit Pet. dicens non esse verum quod illa conditio est turpis, vel impossibilis de iure. nam non est turpe me heredem instituere, sed bene est turpe & contra bonos mores quem obligari ad hoc faciendum. non autem est turpe quem induci sub spe premij ad me instituendum. arg. in l. Titio centum. s. j. ff. de condi. & demon. & illa liberatio facta sub illa conditione, est inductio non compulsio, vel obligatio. Barto. tenet primam opi. quia est compulsio per indirectum, & sicut reprobatur praecia compulsio & causativa. nec est verum secundum eum quod quis possit induci sub spe premij ad instituendum. ut in l. illa autem institutiones. ff. de here. instit. unde redditur institutio captatoria. & hoc non obstat. d. l. Titio. s. j. quia in matrimonio: ad quod quis metu non potest astringi, sed sub spe premij licet: quia in matrimonio potest intervenire premium pecuniarium, sed ad quem instituendum non potest quis arctari metu poenae. ut in l. stipulatio hoc modo. ff. de verb. oblig. nec sub spe premij. ut in d. l. illa autem. Bald. reprobatur istam opi. & tenet precedentem: quia secundum Bart. sequeretur quod si me institueret sub conditione si te alimentaveris, non valeret institutio. quod est absurdum. ut in l. quidam cum filius. de verb. oblig. sed non pepercit Bal. quia ipse non loquitur ad propositum. Nam ipse vult quod institutio possit fieri sub conditione premij futuri, & hoc fateor, sed Bar. vult quod premium non potest dari alicui sub spe future institutionis, ut promitto tibi aliquid dare vel facere si me institues: quia non valet mea promissio, ut sub spe alterius inducari ad me instituendum, quia per hoc tollitur libertas testandi per indirectum, & sic non valet, licet quando directum. iuxta no. in l. fin. s. de pac. in q. illa. an valeat donatio praesentium & futurorum. In fine glo. ibi. [dico quod non posset petere debitum.] & de hoc est casus in hac l. recte intelligendo. ut s. dixi. & sic collige ex glossa. quod licet conditio sit turpis vel impossibilis vitiet actum inter vivos scilicet obligationem vel liberationem: ut in precedenti. q. in prima opp. modalis tamen impossibilis vel turpis non vitiat, sed vitiat. & sic plus inficit conditio quam modus: & hoc probatur in l. demonstratio. s. quod autem iure. ff. de condi. & demon. ubi falsa causa conditionaliter prolata vitiat legatum, secus autem si per modum causae vel modi apponatur. Bal. autem fatetur hanc glo. decisionem, si conditio non fuit fundata in illo modo turpi. sed in alio, puta libero te pro decem. ut me heredem instituas. nam liberatio habetur pro pura. ut hic patet: quia illa pollicitatio habebit vim modi. Tene menti quia ista sunt subtilia.

Qui

Qui dolum allegat, eum probare debet.

Interuentus facit cessare presumptionem metus et doli.

Quia cautela uti debet aduocatus, quando contra suum clientem allegatur dolum vel metus.

Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere, sine presentia duorum vel trium consanguineorum.

Interuentus mulier vel minor volens contrahere habet consanguineos, qui non sunt presentia, poterit adhiberi auctoritas iudicis loco istorum, ne actio eorum impediatur.

LEX XXXV.

Transactionem. Interuentus amicorum facit cessare presumptionem metus, & facit presumi quod non interuenit dolum vel metus. ista enim sunt diuersa. nam interdum

libet alia presumptio quod interuenit, & tunc presentia amicorum illam excludit, & sic non proderit ista presumptio cum

quo teste ad probationem metus. interdum nulla est presumptio, & tunc facit presumi quod non interuenit, & effectus huiusmodi

est, quia qui dolum allegat, eum probare debet: ut in l. quoties, qui dolo, ff. de proba. sed illa presentia amicorum aggrauabit

probationem: & sic non sufficit probare per duos testes, sed requiruntur tres ad probandum presumptionem quae est contra

ma colligitur ex dictis Barto. pro quo facit quod not. in l. si duo, in princ. ff. de iur. iuran. Idem in decreto iudicis, ut faciat cessare

presumptionem metus & doli, ut infra de praedi. curia. l. i. & ibi not. per Barto. lib. xj. Et dicit Bart. quod tu aduocate debes esse

cautus quando contra tuum clientem allegatur metus vel dolum, ut facias articulum de presentia amicorum, & probes, si vxor ad

instantiam mariti aliquid faciat: vel in alio contractu consentiat, vel filia ad instantiam patris forte renuntiat hereditatem cum iuramento, & apponatur quod hoc fecerunt propter nimiam reuerentiam mariti vel patris, non audentes contradicere. & per hoc

peratur relinqui per l. i. §. quae onerandae. ff. quar. rer. act. non de. & per not. in l. interpositas. s. eo. quod probes interuentum ami-

corum vel consanguineorum, & grauat aduersarium in onere probandi, & non sufficiunt duo testes. † Ex his etiam dicit ap-

pare rationem statutorum dicentium quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consan-

guineorum. scilicet ad excludendum presumptionem doli, vel metus quia tales propter fragilitatem sexus & etatis solent induci

per dolum, & sic no. hic vnum verbum quod dicit Bald. quod in illo casu si mulier vel minor habeat consanguineos, qui non sunt

presentes, ne actio eorum impediatur, poterit adhiberi auctoritas iudicis loco istorum. & sufficit argu. in l. bonorum. infra qui

admit. ad bono. pos. poss. & istam causam vidi de facto.

3. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

4. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

5. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

6. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

7. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

8. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

9. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

10. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

11. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

12. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

13. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

14. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

15. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

16. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

17. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

18. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

19. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

20. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

21. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

22. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

23. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

24. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

25. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

26. *Interuentus facit cessare presumptionem quod mulier vel minor non possit contrahere sine presentia duorum vel trium consanguineorum.*

fera ipso, non dicitur in text. sed gloss. vult

quod debeat subaudiri: ne contineat iniquitatem. iste intellectus est verus in se, sed con-

tinet diuinationem ad hanc legem inquantum ponit de termino & de obligatione facta

post terminum tantum. debet tamen limitari ut possit purgari mora offerendo, quando

non fuit apposta dies & poena. postea fuit actum quod solueres intra certum terminum.

quod si non feceris, licitum esset mihi redire ad actionem primam sine obstaculo excep-

tionis: certe illud vltimum loco poenae apponitur. ideo si non solueris intra terminum,

non posses moram purgare: nec exceptionem tibi parere: ut supra eo. l. si super possessione

ne. licet illa loquatur in actore. Sed eadem ratio est in reo, per regulam generale: quod

ubi est dies & poena non habet locum purgatio mora: ut infra de contrahen. stipul. l. magnam. sed occurrit dubitatio contra istam

lect. quanto tempore durabit facultas offerendi, ut possis me repellere. de hoc tetigi

in l. siue apud. in vltima gloss. supra eod. & Doct. tangunt hic. & dicunt quod si transactio

fuit facta post litem contestatam in primo iudicio, durabit facultas usque ad sententiam

fiendam super iudicio reassumpto per me super actione prima. sed si ante litem contesta-

3. tunc durat usque ad contestationem fiendam super iudicio reassumpto per l. si insulam. de verb. obliga. † Et ad hoc semper alle-

gatur ista lex, quod mora commissa ante lit. contesta. potest purgari usque ad contesta-

sed commissam post, potest purgari usque ad sententiam: non quod ista lex hoc dicat secundum Doct. &

est gloss. in dicta l. siue apud. Bald. valde subtiliter & melius, vult quod etiam si sit

commissa ante lit. contesta. puta dedi libellum contra te super c. comparuisti, & ante lit. contesta. transigimus ut

dares quinquaginta, & ego promisi ulterius non prosequi, non dedisti, ego prosequor litem super eodem libello & actione prima,

& facta est contesta. vult Bald. hic in fi. quod possis adhuc offerre post lit. contesta. usque

ad sententiam exclusiue. & si hoc feceris, non condemnaberis in prima actione ad totam sententiam, imo cogor accipere, &

absolueris ab illa. nec obstat l. si insula. de verb. oblig. nam tunc lit. contesta. pracludit materiam purgandi moram,

quando facta est super interesse, vel poena, ad quam vel ad quod orta est mihi actio propter

moram tuam: sed dudum ante ex contractu celebrato tecum. quod est subtile &

lingulare. sed do. Raph. videtur sentire idem. & assignat vnam rationem: quia quando fit

contestatio super actione vel poena, tunc fit super actione valida & efficaci orta propter

moram: sed quando fit super actione prima quae non fuit orta propter moram: fit super

actione reddita inefficaci tunc ratione transactionis. & etiam fit ad conseruandam exceptionem

sibi orta ex illa transactione, sed reddita inefficacem propter moram in non seruando transac-

tionem. ideo durat illa facultas quousque durat illa exceptio, id est usque ad sententiam,

ut in l. peremptoria. §. si sent. rescin. no. pos. & ista ratio est pulchra: & declarat intentionem Bal. licet ipse non referat

Bal. a quo ista opinio habet originem. sed si mora esset commissam post lit. contesta. &

agere ad poenam, vel interesse ratione morae, non duraret facultas usque ad finem,

sed usque ad primam actum qui gereret inter partes, qui haberet vim contestationis. per

ea quae no. in l. nihil. §. de procu. cum si alio modo legitur. quod hic reus non soluit, nec

obtulit intra terminum, quod non erat adhuc lapsus, & actor agit actione prima

intra terminum, dicens quod reus non indiget illo termino: cum posset de facili soluere de praesenti: ideo non

debet gaudere illo termino. sed certe hoc non nocet reo: quia posito quod non egeat

termino, tamen non deberet sibi auferri, quae habet ex intentione partium: ut in l. si

tibi mandauero. in prin. ff. manda. poterit ergo reus uti except. transactionis. quia ipse adhuc non est in mora,

licet ipso non soluerit vel obtulerit: ideo non potest actor redire ad actionem primam.

Ista lectura est vera in se, & non habet dubitationem. tamen tex. dum dicit [si maior annis] effert superfluum. quia

idem esset si actor esset minor, ut non possit agere ante terminum: nec reum in mora constituere. † Ideo ex

† Presentia amio-

rum. Adde Battan l. si. ff. quod met. cau.

Cano. in causam ma-

rimonij extra de of. deleg. Alex. de Imo.

in l. si cum dorem. §. eo autem tempore.

ff. solu. mat. & Frac. de Are. in suo consil.

xiii. & Angel. in suo consil. cxxv. & ibi an

talit. presentia amio-

corum faciat cessare

presumptionem me-

tus in contractu cele-

brato cum Tyrano.

& etiam adde quod

idem operatur quod ad

cessationem presump-

tionis metus presen-

tia honestorum vi-

rorum. ita Ange. in l. quaro. §. seruum. ff.

si de edi. edi. Fr. Cur.

Not. cautela.

† Sine presentia duo-

rum vel trium. Adde

Bald. in l. pactum. in

vlt. col. in xxj. q. C.

de coll. Bal. in l. si fir-

mosi. C. de nupt. &

adde hic quae notant

ad Alexan. Fr. Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

Clausula ratio manente pacto. Adde qd ista clausula operatur in fauore conuenientis. contrarium tenet gl. in c. potuit. de loca. & in l. ij. C. de iur. emphy.

ad actionem primam: & petere transactionem rescindi. imo reus potest ad huc sibi obijcere exceptionem transactionis, & dicere agas ad obseruationem transactionis postquam potes. & non actionem primam. & sic non obstant illi. in contrarium allegata: quia in illis non poterat actor agere ad obseruationem transactionis. & ista loc. videtur esse ipsa veritas, & congruere huic literę: pro qua etiam est casus in l. si p fundo. vt dixi in l. siue apud acta. circa medium. & est singularis intellectus. & sic est casus hic in quo fallit regula. quare est quod quis ex eo qd impugnat. se iuuare non potest. vt in regula iuris. nam fallit in transactione quam quis impugnat. nam non seruando, quia actor potest agere ad obseruationem. & hoc odio litium: ne redeatur ad litem semel sopitam. Tene mentis.

LEX XXXVII.

Romissis. Ista l. potest intelligi tam in reo quam in actore qd promissit in transactione aliquid dare, vel facere sub poena. & debet intelligi qd non promissit dare pecuniam, sed speciem, vel aliquid facere. si vero pecunia, tunc videndum est an poena fuerit appositae in fraudem usurarum, quia odio earum non possit peti. an non quo casu. an & quando presumatur. dic vt no. Bar. in l. cum stipulati sumus. de verb. obl. & Cy. in l. cum allegas. j. de usuris.

Ille in quem factum est compromissum de iure & de facto, non potest uti arbitrio in re clara & lucida.

LEX XXXVIII.

Transactio nullo. Per ista l. videtur qd si petebam a te ceterum, & compromissimus de iure & de facto in Titium, vt possit de iure vnus p'is auferre, et alteri dare, sicut et arbitratore. vt in l. si de meis. al' incipit idē Pōpō. §. recepit. de arb. ff. & per consequens dicebat qdā transactione. vt in aut. si vero. j. de iudi. ipte aut arbitratore te in totū absoluit, vel in totū condemnauit, quod non valet absolutio vel condemnatio: quia non est facta per modum transactionis aliquo dato vel retento, id est auferendo de iure vnus, & dando alteri. & sic non processit vt arbitratore, sed vt arbiter. sed veritas est in contrarium per l. quod si ephesi. & de eo qd cer. loco. Et ibi vide per Bar. qui respondet ad talem oppositio nem. quia si vidit clarē vnus partis ius, non debet sibi aliquid auferre. imo peccaret si hoc faceret. sed tunc videtur sibi data licentia auferendi, quando res videtur sibi dubia pro bono pacis & concordie. Tene mentis. quia si reciperes tale arbitramentum, vt non vtaris arbitrio in re clara & lucida. facit quod notatur in l. si filius. ff. de dona. per Barto.

Contractus innominatus si ordinatur ad nominatum, vel est mixtus cum nominato. non habet locum poenitentia.

LEX XXXIX.

Vamuis eum. In contractu transactionis non habet locum poenitentia: licet sit contractus innominatus. & ad hoc semper allegatur. & hoc odio litium: licet in alijs contractibus innominatis re integra ex parte eius qui vult poenitere, locum habeat vt in l. qui pecunia. ff. de condi. ob cau. tunc autē dicitur integra quando non est adhuc sibi impletus contractus, posito etiam quod ipse impleuerit. vt si dedi tibi decem vt vadas pro me Romam. nā possum poenitere, & repetere si nondū iuisti, nec praparamenta fecisti ad eundem, ex quibus remaneres in dāno si restitueres. x. vt ibi patet. dicit autē Bal. notabiliter. qd si contractus innominatus ordinatur ad nominatum, vel est mixtus cū nominato, non habet locum poenitentia. & de primo dicit esse casum in l. labeo scribit si mihi bibliotheca. ff. de contrah. emp. de secundo dicit esse casum in l. fundi partē. & in l. si sterilis. §. si tibi. de act. emp. sed cū labore & subtiliter extrahes hoc de illis l. tñ dicitur eius est pulchrum quidā etiam dicunt non habere locum poenitentiam in alio casu quā transactionis. quando scilicet contractus innominatus continet liberationem. puta libero te ab eo quod mihi teneris, vt vadas pro me Romam, quia etiam re integra non possum poenitere fauore

re liberationis. & illa dicat esse rationem huius. Bart. contra per l. si quis accepto tulerit. ff. de condi. ob cau. & dicit hoc esse spale odio litium, non fauore liberationis: quod dicitur placet: licet Bal. videat ipsum impugnare dicens quod d. l. si quis accepto. non loquitur in poenitentia, nec in capite poenitentie: vbi repetebat liberationem. s. ppter causam non impletā: sed non video quare magis si dedi pro te decem vt vadas pro me Romam, possim repetere decem ex capite poenitentiae: & si te deliberaui a decem, non possum repetere liberationem: quare liberatio pro datione habetur: vt l. si quis obligatione. de reg. iur.

Vbi actio prima fuit ipso iure sublata. si tamen reus opponit exceptionem intensionis: deducit potius ad notitiam iudicis carentiam actionis, ut illum ex officio suorum repellat. quoniam ipsemet repellat.

Si actio prima fuit ipso iure sublata: quare actor ueniens contra transactionem si soluat poenam, teneatur eam restituere data?

Reus contra actorem agentem de facto, potest obijcere exceptionem transactionis dupliciter.

Verba enunciativa de presenti, interdum habent vim pacti.

Si reus consecutus est poenam & restitutionem datorum ex forma huius legis, in actore admittatur ad agendum de facto.

Quando constat iudici actorem nullam actionem habere, vel accusatorem non habere ius accusandi, potest eos ex officio suo repellere, etiam reo non opponente: & si iudex non repellit, an teneatur reo in syndacatu?

Statum qd bannito non reddatur ius, nec agendo nec excipiendo: & ego contra bannitum, poterit bannitus deducere notitiam in iudicio, qd actor nullam habet actionem, nec datur excipere.

In causa criminali ubi imponitur poena personalis: licet non admittatur procurator: tamen admittitur tertius qui ostendit ius inquirendi vel accusandi non competere, nec uenit ut procurator, sed tanquam defensor innocentie.

Qualiter dicatur res deduci in notitiam?

An in casu huius. Quando actor incepit uenire contra & sic incidit in poenam, habet locum poenitentia, ut possit & poenam euadere, & etiam restitutionem datorum desistendo ab agendo?

An quis aliquid faciendo de facto consequi possit actionem, vel incidat in poenam.

LEX XL.

Bi pactum. Si actio prima fuit ipso iure sublata, actor ueniens contra transactionem, & ipsam intēans, repellit a limine iudicii ppter carentiam actionis: & etiam soluet poenam promissam si venerit contra, & restituatur data. h. d. secundū lect. Azo. quare tenetur per Bar. & Bal. & tunc illa alternatiua bis posita in text. ponitur pro & licet loquatur ista l. quando prima actio fuit extincta per acqui. stipul. & acceptilationem securam. Idem puto si alio modo, vt si sit actio ex maleficio, quę per pactū tollitur ipso iure: vt l. si tibi. §. quaedam. ff. de pac. & l. si vnus. §. pactus. versic. sed si pactum conuentū. nō subsit eadē ratio, & etiā maior. quia tunc potest restaurari per nouum pactum, vt in dicto ver. sed si pactum. sed quando per acqui. stipul. potest restaurari expressē & tacitē secundū quosdā. sed secundū lect. aliquorum glossatorum antiquorum nō potest consequi reus omnia ista tria: sed est in electione suā: an repellat actorem ab agendo, & tunc non potest petere poenam & restitutionem datorum. potest tamen petere vt differatur iudiciū primū reassumptū per actore, quousq; hauerit poenam & restitutionem datorum. quibus habitis procedatur in illo iudicio. & sic fallit hic illa regula qui prior appellat. ff. de iudic. quia regulariter deberet procedi super iudicio prius inchoato, & etiā ad finem deduci. & si actor in illo succumbat, reduci potest ad transactionem, vt in l. qui Romae. §. Scia. ff. de verb. oblig. tamen superlegetur in illo quousq; poenam & data rehauserit reus, & tunc actor non potest succumbere in primo iudicio: sed procedatur in eo, & vincet secundum intellectum istorum. quoniam prima facie videtur litera pati: nec improprie bitur litera, vt ponatur vel pro & sed do. Azo. fatetur quod si reus vult possit ita fieri. & nō impropriabitur litera: sed si omnia ista vult, potest per vnā rationem. de qua dic vt in gloss. & in hoc stat tota difficultas huius legis. Pet. tenet opin. aliorum, & non Azo. & etiam Rapha. dicens quod nunquam potuit sibi cadere in capite lect. Azo. per l. cum proponas. supra eodem. & l. qui fidem. ff. eod. cum simil. qui indistinctē dicunt quod nō sit appositae clausula ratio manente pacto non potest reus actorē repellere, & poenam petere: sed debet esse altero contentus: vt etiam habet in l. rescriptum. §. si pacto. ff. de pac. Sed volentes sustinere lectu. Azo. dicunt illam legem debere intelligi quando actio prima non erat ipso iure extincta, sed dabatur con-

nam exceptio: quo casu si reus vitetur exceptione, ipse est qui repellit actorem: quia si eam non opponeret actor vinceret: cum habet actionem: ergo non potest petere poenam, nec restitutionem datorum: sed quando actor nullam actionem habet, & sic agit de facto: licet reus obijciat exceptionem intentionis, ipse non est ille qui repellat actorem, sed carentia actionis. nam & si non obijciat, sed taceret, iudex ex officio cum videat actorem agere de actione, repellat ipsum ab agendo: ut in l. si pupilli. §. vi. de negotiis gestis. Igitur si opponit reus exceptionem intentionis, deducit potius ad notitiam iudicis carentiam actionis, ut illum ex officio suo repellat, quam ipsum repellat: & hoc voluit dicere glo. magna post medium & c. ibi. [Tertia quia cum videtur de hoc. J. quare semper allegat: ut ff. de pac. l. si vnus. §. pactus. in glo. in opponendo: cum igitur reus non sit ille qui repellat actorem, sed carentia actionis, non prohibetur petere poenam & restitutionem datorum: & sic opt. Azo. remanet viua: & tunc fundatur, posito quod non fundaretur super hac l. hoc probat: sed prima facie innuit contra. per illam alternatiuam: sed ipse dicit hoc procedere ex voluntate rei: propter illa verba posita. in fi. ibi: [si aduersarius hoc maluerit & c.] In tex. ibi: [pactum.] gl. ino. ad l. §. gratuitum: ut differat a transactione quare est pactum non gratuitum. Doct. dicunt quod hac l. non loquitur de pacto gratuito: sed id quod sequitur de restitutione datorum: sed duntaxat de transactione: & ideo ipsi exponunt pactum vel transactionem: nulla dictio vel exponatur pro id est: quia omnis actio est pactum: & sic alternatiua posita inter genus & speciem resoluitur in actionem, id est de hoc dicit ut per Bart. in l. si is qui. §. vtrum. de reb. dub. & in l. eo. ti. Bal. exponit melius: ut dum dicit [pactum.] intelligatur de pacto non gratuito, quod tamen non est transactione, quia factum fuit super liquido. Et dum dicit [vel transactionem.] loquitur de non gratuito, quod factum fuit super debito non liquido: & sic vocatur transactione. Sed nescio quare fiat ista difficultas, quod possit intelligi sicut gl. dicit. nec ob. verbum quod intra sequitur de resti. datorum. quia debet referri ad id quod potest referri licet ad transactionem, non ad pactum gratuitum: non expedit per illas ambages. facit quod no. infra l. proximi. in glo. in ver. actor dicit in his poenis quare possunt ei aptari & c. quia illa poena est restitutio datorum & c. non adaptatur ad pactum gratuitum, sed ad transactionem. ¶ In tex. ibi: [vna cum his que data peccantur.] contra hoc opp. quod si actor soluat poenam videtur quod non teneatur restituere data: quia soluendo poenam loco rei habetur ut not. §. titu. l. petens. & sic perinde videtur ac si transactionem seruaret. ergo deberet retinere data. Sol. secundum Bar. fuisse quod est iudicialis actio ipso iure, quia tunc poena censetur apponi loco contractus, vel loco rei: & eo modo solue aliud contractum quod potuit fieri: quia si actor venit contra transactionem, & succubatur per transactionem redire: & facere eam seruari sibi: ut in l. qui Romae. §. deia. de verb. ob. Si ergo actor secundum lect. Azo. repellitur ab agendo, & sic succumbit, quare non potest ad transactionem redire, & facere eam sibi seruari, & non restituat data: quia hoc est de substantia transactionis: sed solue eo modo: quia illud quod actor succubatur facto rei obijcientis exceptionem contra actionem non extinguitur: sed hic non succumbit facto rei, sed propter defectum iuris. ¶ In tex. ibi: [ante cognitionem cauiae.] dicit quod tenet lect. Azo. pot. sic intelligi secundum Bal. quod reus contra actorem agentem de facto pot. obijci exceptionem transactionis: non dupliciter scilicet per modum dilatoriae ad impediendum contestationem, & ad faciendum se absolui ab obseruatione iudicij. Secundum modo per modum peremptoriae post lit. contest. & ad faciendum se absolui diffinitiuum: ut in l. eleganter. §. si quis post. ff. de condi. reue. & hic est intellectus ipsius: si ergo eligat primum modum, repellat a iudicio, & absoluitur ab obseruatione iudicij, ut vix hoc petat poenam, & restitutionem datorum: & similiter obtinebit si non opponeret ad impediendum contestationem, quod est facere potest: procederet in utroque iudicio, & intentato per actorem & intentato per reum contra actorem super poena: & similiter ut in utroque obtinebit reus absolutus diffinitiuum. In isto condonabit actor. sed lect. aliorum pcedunt opi. gl. & ille intellectus Bal. magis placet. In gl. quare incipit obligatus. in fi. ibi cum hoc pactum nudum etiam faciat ibi non est bona comparatio: quia pactum nudum continet promissionem de futuro, quare est apta parere obligatio naturalis: ut plenè no. in l. si vnus. §. pactus. ff. de pac. Sed ac

ceptilatio non continet promissionem de futuro, sed dispositionem vel enunciationem per verba de presenti: quare sunt apta parere obligationem iuxta no. in l. vlti. §. si p. de verb. obli. & l. j. in prin. ff. de pac. & videtur casus in l. si. §. j. ff. de iur. do. cum glo. ibi posita: sed alij dicunt plus quam gl. quod imò oritur ciuilibis & naturalis propter solennitatem verborum: quia cum pactum nudum pariat naturalem acceptilationem, quæ est vestita: debet parere etiam ciuilibi. quibus obstat quod s. dixi sed pro eis facit: quia acceptilatio videtur continere tacitum pactum de non petendo: quod patet: quia interdum si non valet tanquam acceptilatio, valet ut pactum: ut l. si vnus. §. pen. ff. de pact. ¶ Et interdum verba enunciativa de presenti habent vim pacti: ut l. tale pactum. in prin. ff. de pac. Bar. reduxit ad concordiam: quod aut querimus, an ex ipsa acceptilatio ne oriatur alia obligatio, & dicendum est quod non: quia verba eius non sunt apta ad hoc: nisi ex interpretatione iuris, quoniam non valeret ut acceptilatio: aut vtrū propter acceptilationem oriatur naturalis obligatio ex æquitate naturalis: quare dicitur ut amplius non petatur, & dicendum quod sic per l. Maruia. §. j. ff. lo. ma. non autem ciuilibis: quia illa æquitas non producit ciuilem: ut in l. hoc amplius. §. his natura debet. de reg. iur. & illa iura diuersa. nam si ex acceptilatione, vel propter acceptilationem:

b quia dictio ex significat causam remotam: ut l. eo tempore. in fin. ff. de pecu. ¶ In glo. magna ibi: [respondeo quinque sunt opi.] secundum primam quare fuit Azo. si reus consecutus est poenam, & restitutionem datorum, actor admittitur ad agendum de facto: cum nullam habeat actionem. reo hoc patiente: non aliter: quia si vult, potest ipsum repellere: & sic consequi omnia tria: & probat. Azo. quod repellatur tribus rationibus. secundum Vltra. in vers. alij. ut Al. dicunt. J. admittitur actor ad agendum de facto etiam reo inuito: quia cogitur pati, postquam consecutus est poenam & restitutionem datorum: & illam tenuit Pe. per l. lul. §. quare situm. ff. ad exhibend. Bartol. dicit quod ille §. nihil facit: quia ibi non compellitur inuitus: sed volens ad admittendum quem agere de facto. nam quod rogatur inuitus, nullo iure cauetur domi. Rapha. hanc opi. iustificat: quia verum est quod ibi nolens pati tur a principio, si vult absolui ab actione ad exhibendum, ut dicitur corretor quod agat de facto: poterat enim hoc non dicere si nolebat: sed postquam consecutus est illud quod intendebat consequi: quia fuit absolutus ab actione ad agendum: ut dicat contentor quod agat de facto, compellitur inuitus pati quod ille agat de facto. alias actor deciperetur autoritate illius l. quod non est dicendum. l. in commodato. §. sicut. in fi. ff. commodat. ita in casu nostro: quia si reus vult consequi poenam & restitutionem datorum, poterit dicere contentor quod agat de facto: nec poterit intentioni exceptiones obijcere: quia videtur actum tacite quod non obijciat: quasi de communi consensu sit a transactione recessum in lege, qui habebat in fine. cum ibi nota. per glossam. ff. de manumiss. testa. & nota. in lege, lecta. ff. si certum petatur. in gl. super ver. mensium. facit l. cum putarem. ff. famul. erciscun. vers. nam videtur & c. vbi valet iudicium, & sententia: licet actor nullam habuerit actionem, si reus non opposuit: vel quia noluit: vel quia non potuit: & illa est tolerabilis: licet ipse non alleget dictas leges, nec ita clare loquatur secundum alias tres opiniones quare sunt in iudicio, actor admittitur ad agendum de iure, quia actionem recuperat directam, vel utilem, propter hoc quod reus consecutus est pactum: sed omnes reprobaueunt quod dicitur hic per Bartolum qui tenet opinio. Azo. per rationes de quibus supra per l. si vnus. §. pactus. ff. de pactis. ¶ Et ista glossa in vers. [Tertia.] semper allegatur: quod quando constat iudici actorem nullam actionem habere vel accusatorem non habere ius accusandi, potest eos ex officio suo repellere: etiam reo non opponente. Sed quid si iudex non repellit, an tenebitur reo in syndacatu? Doct. hoc non tagunt, puto dicendum quod si reus nil

b Dictio vel. Adde gl. i. l. si mater. ff. de impen. Car. in c. cum mana. in v. oppo. de ele. idem Car. in c. si. in fi. primæ q. de temp. po. ordi. & in c. tertio loco in j. not. de probat. & in c. j. in j. op. de purg. cano.

b Dictio ex. Adde Bar. in l. j. in §. ex incendio. ff. de incendi. rei. naufrag. Bart. in l. non dubium. C. de legib. idem in l. ex placito. C. de reru. permut. idem in l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur.

c Puto dicendum. Adde Spe. in titu. de offi. iud. §. impendit. ver. quid si iudex. & Ang. in d. l. non quicquid. & ibi ponit notabile verbum, allegando gl. in auh. de testi. §. quoniam vbi gl. vult quod licet iudex ex officio post conclusum in causa possit repetere testes ut declarent dictum suum: tamen si non facit, pars aduersa conqueri non potest quod tene meum. Cur tius.

c syndacatu? Doct. hoc non tagunt, puto dicendum quod si reus nil

Pauli de Castro Prima super Codice.

a **¶** Si quis maior. Ad de Bal. consil. cccxi. incipit. Super primo pun. to. in ij. volu. & ad materiam huius. vide Alex. d. imo. in c. si. xxxij. & in c. si. lxxij. col. ij. ver. ij. forisico. & in c. si. lxxv. in j. vol. & in c. si. xlix. col. iij. & seq. in iij. lib. Franc. Cur.

b **¶** Supplicando. Ad hoc dictu pau. de ca. adde Car. in suo c. si. xxvj. & hoc dictu Pau. hic refert & sequitur Alex. de imo. in c. si. xxxij. col. iij. circa prin. in j. vol. Fran. Cur.

dixit, non tenetur: quia licet possit repellere. vt in hac gl. nō tamen cōpellitur reo nō postulante. vt in l. non quicquid. ff. de iudi. secus si reus postulauit hic. vt in l. iij. §. hoc autē iudiciū. ff. de dam. in sec. ¶ Et allegatur ista gl. ad duas q. primò secundū Ia. bu. si dicat statutu quod bannito non reddatur ius nec agendo, nec excipiendo, & ego ago cōtra bannitum. ipse autē excipit quod nullam habeo actionem, replico q. nō debet audiri propter statutu ipse replicat quod nō est ipse ille qui me repellit. sed defectus actionis sine qua agere non possum. & sic licet. ego repellar, non propterea redditur sibi ius. & sic nihil fit contra statutu, licet mihi denegetur, vt ppter defectu iuris rei: quia actor nō metitur ius ex defectu iuris rei: sed meriti oportet ex persona sua. vt in l. j. §. p. inde. ff. si pars hāre. pet. & l. militis. §. veteranus. ff. de testa. mili. certē ista glo. facit pro bannito, quod debeat audiri: quia non excipit. sed defectu iuris in notitiā iudicis deducit. ¶ Item inducit Bar. si proceditur contra aliquē criminaliter quod occidit Titium, qui tamen Titius erat bannitus, & poterat impune occidi, tamen inquisitus nō audeat comparere, ne ponatur ad torturā: compareret tertius. dicens domine iudex non potestis procedere contra illū quia nullū maleficiū cōmisit: cum potuerit illum impune occidere. q. erat bannitus. et producit ad notitiā bannū in publica forma certē debet audiri: quia per hoc deducitur ad notitiā iudicis quod ipse actor non habet ius inquirendi, vel accusandi. Et per istum modū prouidebitur contra l. dicentē quod in causa criminali vbi imponitur poena personalis, nō admittitur procurator: sed debet comparere principalis. vt in l. j. §. ad crimen. ff. de publi. iudi. quia bene admittit ille qui ostēdat ius inquirendi, vel accusandi nō competere, nec venit vt procurator, sed tanquā defensor innocentie. Cy. autem in l. reos. circa si. j. de accu. dicit eum audiri si bannum est notorium: nō aliter. sed certē si prōducit in publica forma, sunt deducē. in notoriū. argu. in l. edictō. ff. de edi. diui. adria. tollen. vbi per inspecturā scripturę dicitur res in notoriū deduci. vt no. Bar. in l. iij. §. de pigno. ¶ Vltimò queritur circa predicta vtrū in casu huius l. posset actor qui incepit venire contra, et sic incidit in poenam, poenitere: & poenā euadere. & etiam restitutionem datorū desistendo ab agendo. videtur quod sic. quia hoc concedit reo, qui fuit in mora implendi trās actionem, vt possit moram purgare: & poenam euitare. vt s. eo. l. si maior annis secundum primam lec. glo. in l. siue apud acta. in vlti. glo. & videtur per Bar. in l. quamuis. ff. de in ius vocā. sed contra hoc Bar. videtur sentire. quia reus non admittitur ad purgandam moram quam omisit in non faciendo. Sed acta in malē faciēdo, quod est difficilior. vt not. in l. ij. ff. ad sil. certē etiam mora commissa in malē faciēdo potest purgari infra modicu tempus, si ius aduersarij nō est effectum deterius. vt in l. si in lege §. colonus. ff. loca. & illa videtur requirere opi. nam minus esset iniquum quod si actor dedit libellū, & fecit reum citari, qui comparuit, & per hoc videtur actor venisse contra transactionem: vt l. proxima. non possit poenitere, & à lite discedere refundendo reo expensas, si non remaneret reus in aliquo damno. per d. l. quamuis. lex autē ista debet intelligi quando actor stabat in perstincta sua volendo admitti ad agendum. licet à iudice fuerit repulsi inuitus. & istud est substantiale in hac l. In glo. ibi. [de effectu beneficij tantum cogitauit.] dic quod ibi fuit actum quod non produceretur seruus ad libertatem sub certa poena. Si ergo emptor ipsum de facto duxit, quia manumissio non tenuit, non producit ad libertatem, in poenam non incidit. quia nō fit cōtra pactum manumittendo de facto. tamen nō sequitur effectus de quo fuit cogitatum. sed in casu isto nō fuit cogitatum nisi de facto & actu facti. quia actor abstulerat sibi actionem liberando reum per acceptilationem. & postea promisit nō venire contra transactionem, certē non poterat venire contra. nisi de facto. ergo de illa contra venit non videtur cogitatum, vt faciat ipsum in poenam incidere. huius rei gratia. ¶ Barto. dicit quod aut queritur an quis aliquid faciēdo de facto consequitur actionem. & de hoc dicit vt in l. mulier. §. j. ff. de conditio. insti. aut queritur

an faciēdo de facto, & nō de iure incidat in poenam: & ista est materia nostra. in qua est dicendum quod aut loquitur in poena legali, & in ea incidit. vt in l. quæ ea mēte. ff. de iur. aut de poena conuentionali, & tunc si constat de intēctione partium, standum est illi si non constat, aut erat tale quid quod non poterat fieri de iure, & etiam de facto, & videtur actum quod si de facto fiat, incurratur in poenam. vt hic, quod tamen dicit verum si pars adueria incommoatur. aliās secus. & vide hic per eum. quia semper allegatur super isto passu.

- 1 Quatuor necessaria, ut veniens contra transactionem iuram, incurrat poenam huius legis, quæ poenæ sunt quatuor. & quæ sunt?
- 2 Tres modi, per quos dicitur quis contrahere.
- 3 Poenæ conuentionales applicantur parti seruanti contractum, & quid in poenæ legali, & quid in testamentis?
- 4 Iuramentum an habeat firmare contractum, licet non faciat iuramentū incidere in poenam, & quando faciat quem incidere in poenam huius legis?
- 5 Per iuramentum quando sit infamia, & quando non?

LEX

XLI.

I quis maior. ¶ Actor veniens contra transactionem iuram, si maior erat xxv. annorum, incurrat infamiam: & repellitur ab agendo, soluit poenam, & data restituit: quæ applicantur aduersariæ parti transactionem obseruanti hoc dicit ista lingua larisima. l. ¶ Nota. quatuor necessaria ad hoc vt incurratur poena huius. l. scilicet quod transigens sit maior. xxv. annis & c. Item q. transactio sit ipso facto, nulla coactione interueniente: & intelligit Bar. siue licita siue illicita. vnde si ex forma statuti fuit compellus ad transigendum, vel compromittendū, licet illa compulsiō sit licita, quia autoritate statuti: tamen veniendo cōtra non incidit in istas poenas. Idem Raph. dicit hoc procedere si fuit compellus compromittere, & etiam iurare: quia forte sic dicit statutu. Sed si dicat tantum quod compellitur compromittere, & ad hoc sit compellus. sed ipso facto præstitit iuramentū, tunc veniendo contra bene incidet in istas poenas propter contemptam religionem iuramenti: cum illud iuramentum fuit præstitum sponte nullo cogente imperio. Tertiò requiritur quod transactio fuerit iurata de non veniendo contra: nec tunc est curandum an facta fuerit per acqui. stipu. & acceptilationem. nam tunc etiā non interueniente iuramento patiet poenas huius. l. excepta infamia. vt in l. præcedenti. an autem facta fuerit per pactum nudum propter interuentum iuramenti, quod tantum operatur quantum acceptilatio quod ad illas tres personas. & etiam plus. quia facit incurrere in infamiam. Quartò requiritur quod venerit contra. ¶ Secundo nota tres modos veniendi contra, scilicet interpellando iudicem: intellige & faciēdo aduersarium citari, & incommoari per id quod habetur in simili in authenti. qui semel. infra quomodo & quando iudex. intelligitur tamē quod ipse non fuit ab aduersario prouocatus, vt ipse interpellaret iudicem: quia tunc non videret venisse contra. arg. l. libertus. ff. de in ius vocan. Item intellige quod aduersarius comparuit: aliās non videretur venisse contra: vt in l. quamuis. eodem titulo. Et quod perseverauerit in veniendo contra: secus si esset si remitteret per patientiam, vt in eadem l. probatur, alio modo videtur venire contra. supplicando b principi vt det delegatum contra aduersarium in illa causa: & tunc etiam parte non citata: nec etiam illo iudice adito videtur hoc sufficere ad faciēdum poenas incidere: quod satis est & durum, & rigorosum: & forte in practica non seruaretur. Tertiò modo si non seruauit promissa. quod intellige id est non fuit in mora obseruandi: aliās secus: vt in l. si duo. §. cum ibi no. per Barto. ff. de consti. pe. Tertiò nota quatuor poenas quæ incurruntur contra iurantem, scilicet quia efficitur infamia, & repellitur ab agendo, soluit poenam, & restituit data. Et est aduertendum quod poena infamiae & priuatio acti. incurruntur ipso iure: vt hic patet in verbo. [priuatus.] absque alia libentia iudicis: ex quo sequitur secundum Barto. quod non habet locum purgatio moræ quia quodcumq. executio facta est à l. vel ab homine, cessat moræ purgatio: vt in l. si is cui. ff. de legat. ij. & in l. qui ob rem non defensam. de conditio. indebi. quod ergo supra dixi posse ipsum poenitere, & poenam euadere, non procederet quantum ad infamiam & priuatio acti. sed quantum ad restitutionem datorum, & solutionem poenæ extrinsecæ: quia istæ non incurruntur ipso iure: sed requiritur sententia condemn

condematoria: patet ergo quod iuramentum impedit purgationem secundum Bartolomeum. tu restringe ut dixi in his in quibus facta est executio. Item patet quod habet vim clausule rato manente pacta: quia facit repellere ab agendo, & solui poenam, & restituere data: quae poenae non currebant nisi appositae esset clausula illa: ut in l. cum proponas. §. eo. vel non interuenisset acceptilatio. ut in l. prece. ha. de iur. iur. clausula si non valet ut ago, valeat ut valere potest: ut in l. cum pater. §. filius maritus. ff. de leg. ii. ideo dicit ipse quod si transactio non valeret ut transactio, quia facta post rem iudic. §. eod. l. si causa cognita: facit eam valere iure pacti: cuius contrarium esset si non interuenisset iuramentum: ut ibi non per Doctorem. ¶ Vltimo non secundum Baldum. quod poenae conventionales applicantur parti seruanti contractui: quid in poena legalis: dicit ut in l. fin. ff. de liti. Et quid in iuramentis: dicit ut per Bar. in l. vxor. §. si haeres. ff. de leg. ii. Cate- ri hic vide per Doctorem. vñ tñ dico quod non tñgitur per alios: qd̄ illi debet intelligi qñ transactio erat valida, vel poterat aliquo modo valere iure transactionis, vel pacti: ut supra dixi. Sed si nullo modo erat valida, veniens contra eam etiā iurata non incurrat poenam de quibus hic: etiā si erat maior: per glossam. quae est in l. proximi. in glo. mag. circa mediū. ibi: vel dicit quod ibi fuit veditio facta cum decreto, unde valuit. ¶ Sed si queritur an iuramentum habear firmitatem contra contractum, licet non facit iurantem in poenam incidere. dicit qd̄ de iure civilis si valebat, vel non poterat expugnari, ratione minoris etatis faceret ipsum valere & impugnabile esset: ut in l. j. si aduer. ven. & in aut. sacramenta. Sed si alia ratione, secus ut in l. non du- lum. §. de legi. de iure cano. verò si potest seruari sine interitu salu- tatis, seruandū est: etiā si contractus esset nullus de se: ut in c. cum contingat. de iure iur. posset tamen peti absolutio, ut indu- ceret pactum in partem aduersam, ut si esset extortum per metum: vel periculum super vfuris: ut in c. j. de iure iuran. & in c. ad aures quod met. cau. & ibi per Inno. in c. debitores. eo. tit. de iure iuran. Concludit ergo breuiter quod quando iuramentum non habet validitatem contra contractum, quia de se est validus, & irretactabilis: tunc si fiat contra, facit quem incidere in poenam huius l. sed si habet contra contractum validitatem, quia de se erat nullus, vel poterat retracta- ri in privilegio minorum: ut in casu l. pe. & aut. sacramenta. j. si aduer. tunc si iuramentum de non veniendo contra solū habet vñ effectum: quia facit contra contractum irretactabile, ut in illis iuribus, & his finibus contentis non extenditur ad aliū effectum, ut faciat quē inci- dere in poenam huius l. ut d. gl. in fi. in l. frater a fratre. ff. de condic. inde in q. mag. Sed si sit duplex iuramentum, quia iurat non ve- nire contra, ratione vel ex privilegio minoris etatis, vel alia qua- cunque poenam ista videntur duo iuramenta: & tunc primum facit contra contractum irretactabile, ac si esset celebratus a maiore: & secun- dum facit ut veniens contra incidat in poenas huius l. tanquam contra contractum celebratus a maiore secundum Jac. Bu. ad quod fa- cit quod no. glo. de resc. in. ven. l. ij. sed Bar. tenet quod etiā hoc casu non incurrat poenas huius l. quia quod primum iuramentum fa- cit ipsum haberi pro maiore. hoc est secundum veritatem, sed secundum fictionem illa l. quae requirit ipsum esse maiorem xxv. an. debet in- telligi qd̄ sit maior secundum veritatem, non secundum fictionem. ar. in l. fi. j. de huius qñ ve. tra. imp. nā in poenalibus casus fictus non idē impo- nitur qd̄ veniat. in l. ij. §. haec verba. ff. de neg. gest. & sic non habet locum ista l. qui impetrasset veniam etatis: & haec opi. a quior. ¶ Vñ simpliciter allegat ista l. qd̄ piurus est infamis: qñ iuravit aliquid facturum in futurum, & non facit: secus si iura- vit aliquid fuisse de preterito: vel de presenti esse, quod tamē non facit: & sic periurus: ut in teste falso, qui propterea non infamatur ipso iure: ut in l. Lucius. ff. de infam. sed si esset condemnatus de falso, bene infamaretur: non tñ rōne periurij, sed rōne cōdena- tionis de publico crimine: ut in l. infamiae. ff. de pu. iu. sed hic infamatur ipso facto sine sententia: dicit tñ Baldus qd̄ requiritur infamia decla- ratoria: sed certē etiā sine ea si potest probari per iuramentum, habet pro infame absq̄ sententia, dicit etiā Baldus qd̄ hoc solū habet locū qñ iuratur super contractu de non renūciando, vel de non veniendo contra, vel de ipso observando: sed si non sub contractu, ut si qs iura- vit obedire iuramento rectoris: licet sit de futuro, non tamen infamatur si non obedit, quod perpetuū tene menti: quia debemus iure regulari: nisi in casu qui reperitur exceptuatus: & regulari- ter periurus non est infamis: quia hoc non comprehenditur in l. ff. de infam. vbi ponitur casus in quibus incurritur infamia ipso iure: vel per sententiam, & ille non enumeratur ibi: & reperitur

ille casus exceptuatus in hac l. quae loquitur a tur quando fuit iuratum super contractu. tene menti.

1. ¶ Princeps secularis, ut Imperator, an possit annullare iuramentum, & eius vires?
2. De connexis idem est iudicium, Separatorum, separata debet esse ratio. Utile per inutile non vitiatur, quando possunt separari, & non habenti inuicem dependentiam.
3. Quid si mouetur questio falsi ante transactionem vel sententiam, & postea fiat transactio, vel detur sententia?
4. Instrumentorum appellatione continentur testes, & quid in dilationibus quae dantur a iudice?
5. Quot modis agatur de falso?
6. Sicut sententia lata per falsa instrumenta, vel testes, non rescinditur nisi mediante beneficio restitutionis in integrum, ita nec transactio facta praetextu falsorum instrumentorum, vel testium, unde procedat ista restitutio?
7. Rescriptio quae fit per istam legem ratione falsitatis instrumentorum, vel testium, non requirit dolum vel calūniā ducentis, & requiritur restitutio, & quid si probetur scientia producentis?
8. Sententia si lata sit praetextu falsorum instrumentorum, etiam si producentis fuerit bone fidei, tamen potest aduersus sententiam petere restitutionem in integrum.
9. Si quis fuit motus ad transigendum praetextu falsi instru- menti super illo tantum articulo super quo fuit produ- ctum alius non: sed super alijs bene erat facturus, etiā si instrumentum non fuisset productum, & una summa tantum fuit data pro omnibus, an rescindatur contractus in totum?
10. Valor alicuius partis possessionis vel fundi aestimatur pro bonitate ipsius partis, non pro mensura.
11. Instrumentum an sit totum vitiosum ratione partis.
12. Testis falsus in uno capitulo, an vitietur in alio?

LEX

XLII.

Lex falsis. ¶ Eatenus rescinditur transactio etiam iurata, quatenus reperitur facta praetextu falsorum instrumentorum, vel testium, ceteris in sua firmitate manentibus: nisi sint illis connexi, & nisi super falso fuerit transactum. h. d. ista sing. l. Et prima exceptio dum dicit, nisi sit illis connexa, intelligitur: quia tunc vitatur si- cut vitatur principale. Secunda exceptio intelligitur: quod fiat retractatio, nisi super falso fuerit transactum: ut ponitur, hic ca- sus: ut in glossa. h. d. in princip. In text. ibi: [quamuis iusiuran- dum.] hic faciebat dubium propter l. praecedentem. Sed ut ibi dixi l. loquitur quando fuit iuratum super contractu valido & inexpugnabili, etiam si iuratum non fuisset. Sed hic si non fuisset iuratum, contractus erat expugnabilis. propter falsas probationes: quibus iurans fuit inductus ad transigendum, cre- dens illas esse veras, aliās non facturum: sicut & posset rescindi sententia lata ex falsis instrumentis, vel probationibus: ut infra si ex falso instrumento, per totum. & ff. de re iudica. l. diuus. & ff. de except. l. quae agnitis. ergo & idem si interuenit iuramentum: quia non debet esse iniquitatis vinculum. ¶ Et sic nota quod princeps secularis, ut Imperator, potest annullare iuramentum, & eius vires: ut supra de legib. l. non dubium: ideo dicit glossa. lex civilis habet vim apostolici: idem quantum ad annulationem iuramenti: ut not. in l. adigere. §. quamuis. aliās. §. Julia. ff. de iure pa. & l. h. n. qui satisda. cogan. certē hodie de iure canonico non ita est: quia si potest seruari sine peccato iuramentum, debet seruari: nec potest quis propria autoritate contravenire: sed si con- tinet iniquitatem, petat absolui ab episcopo: quod dicit per Inno- cen. in cap. venerabilem. de elect. c. fratrem. & in cap. ad au- res quod metus causa. vel hodie in casu huius legis esset peten- da absolutio: & eo modo si statutum annullaret iuramentum, non esset seruandum: quia non potest statutum hodie facere, si l. imperialis non potest: licet seruetur contra de facto: & Baldus. vi- detur approbare hanc obseruantiam in aut. sacramenta. j. si ad- uer. vendi. sed non placet dictum eius, ut ibi dicam: & repeten- do aliās hoc tenui. In text. ibi: [tamen civiliter falso reuelato,] scilicet duntaxat, & non criminaliter: & sic bene probat hic text. illud quod not. glossa. in l. fi. j. de fide instru. quae inci. quae in- scriptiones: quod non expedit prius accusare criminaliter: sed

a An iuramentū. Ad d. Bal. cōst. ccccxj. inci. Super primo pūcto. in ij. vol.

b Periturus est infamis. Adde glo. in c. qrelā. de iure iur. gl. in c. ve- nerabilē. de elec. gl. in c. si qs cōuictus. xxij. q. v. Cyn. in l. ij. C. de reb. cred.

c Annullare iuramē- tū. Adde doc. in c. ve- nerabilē. de elec. doc. in c. nouit. de iud. Ho- stie. in c. quēadmodū de iure iur. Alexan. de Imo. consil. xxxvij. incip. vñ petitione Ant. de Ro. in ij. vo- lumine.

d Si statutū. De hoc qñ statutū possit an- nullare iuramētū vi- de p. Alex. de Imo. in cōst. xij. col. ij. & col. iij. in j. vo. & in cōst. xxxvij. col. pe. i. ij. vol. & in cōst. l. iij. in ij. & iij. col. & in iij. vol. in consil. c. j. Fran- cis. Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

perueniatur ad ciuile q. orientem ex crimine. imò potest incipi à
 ciuili. vt hic placet. licet quidam dixerint contrarium. sed cōtra.
 quod illi melius dixerunt. vt j. vbi caus. fil. l. j. ff. ad fil. l. in cogni-
 tione. So. ibi criminalis dabat aditum ad ciuilem in quā ciuili-
 ter proceditur. ibi executiue. ideo oportet præcedere criminalem
 antequam executio fiat in ciuili. sed hic non dabat aditum ad ci-
 uilem, in quā nō pcedebatur hic executiue: sed ordinariē facit
 l. j. de appel. ¶ In tex. ibi. [conuicta fuerit.] Not. quod idē est iudi-
 cium de connexis. facit j. de neg. geg. l. si cognati. et ff. de separa. l. j.
 §. præterea. & de adm. tuto. l. ita autem. §. si tutor. In tex. ibi. [fir-
 mis manentibus.] No. ergo quod separatorū separata debet esse
 ratio l. si. ff. de calum. & quod vtile per inutile nō vitatur, quan-
 do possunt separari, & non habent inuicem dependentiam facit
 l. si ipso. §. generaliter. cum ibi no. ff. de do. inter vi. & vxor. &
 aduertendum quia intelligo hanc l. nisi instrumentum falsū vel
 falsum productum super vno articulo, dederit causam trāfactio-
 ni fiendæ super omnibus alijs articulis hoc posset probari quod
 altera pars super nullo alio articulo trāsegiſſet, si tale instrumen-
 tum productum non fuisset. nā dico quod tunc retractabitur in
 omnibus, licet nō fuerit productum nisi super vno arti. vel ea. et
 hoc Doc. nō tangunt. sed ratio naturalis ita dicat. q. deficit cau-
 sa finalis, ob quam aduersarius transegit. & non debet remanere
 4 deceptus. arg. in l. eleganter. §. si post. ff. de condi. inde. ¶ In fi. tex.
 ibi. [controuersia.] not. quod si mouetur questio falsi ante tran-
 sactionem vel sententiam, et postea fiat transactio, vel detur senten-
 tia super negotio principali, licet nihil dicatur de falsitate, censetur
 transactio: vel sententia lata super falsitate, vt de cetero non pos-
 sit allegari. vt hic. & not. in l. si. j. de fide instru. multo fortius q. si
 super q. falsi expressè fuit transactū, vel lata sententia s. eo. l. actio
 ne. in fi. ¶ In glo. j. & ibi. [et idem in falsis testibus.] vt j. si ex fal.
 5 instru. in rubro & nigro quia appellatione instrumentorum con-
 tinentur testes l. j. ff. de fide instru. l. notionem. §. instrumentorum.
 de verbo. sig. nisi in dilationibus quæ dantur à iudi. nam si dare-
 tur dilatio ad producendū instrumenta, non possent j. illam pro-
 duci testes vel econuerso: quoniam ad diuersam rem daretur. vt
 patet in c. cum dilectus. de fide instru. vbi instrumenta possunt
 produci vsq. ad cōclusionem in causa exclusiue: licet sit lapsa di-
 latio data ad probandū. quia illa censet data ad probandū per te-
 stes. vt j. illa poterant instrumenta produci. & ita tenet Spe. in tit.
 6 de dila. ¶ In gl. se. ibi. [quatuor ergo modis.] adde quintū. s. p. of-
 ficiū iudicis. per qd impetrat resti. in inte. aduersus transactionē
 factā p̄textu falsi instr. nā ad hoc vt obtineat in restitutione peti-
 ta necesse habebat p̄bare falsitatē. ita intellige gl. seq. nā nō supe-
 rest locus exceptioni vel replicationi de quibus j. qd promiserat
 ex causa transac. nā tūc non est locus transibilis, sed repetitium
 quā cōsequi nō pōt nisi petita & obtēta restitutione in integ. in
 qua non habebit necesse probare falsitatē instrumenti. Et econ-
 uerso in actore inducitur per reū, si liberasset eū per acceptilatio-
 nē, nā tūc nō esset locus replicationi, cū non possit interim age-
 re actione prima, ad cuius substitutionem venit replicatio. vt l.
 sub p̄textu instrumenti. s. eo. sed indiget noua actione. quā con-
 sequi non pōt nisi habita restit. in integ. Et tunc dabitur utilis
 reicissoria q. prius dabatur directa l. j. & ij. si aduer. transac. & in
 hac restitutione necesse habebit probare falsitatē. Sed si ille con-
 trā quē fuerunt producta falsa instra inceptisset à causa crimina-
 li, & fecisset condēnari producentē instra de falso, quia scienter
 produxit, tunc illa sententia sufficeret ad probandū falsitatem in
 causa ciuili postea mota super rescissione transactionis: nec im-
 pediret aliter probare falsitatē: cum ista causæ descendat ab eo-
 dem principio. & in causa criminali solenniores sunt probatio-
 nes. vt l. sciant. j. de proba. & idē si primò egisset act. in factū, &
 petiſſet producentē condēnari ad interesse. nam illa sententia fa-
 ceret fidem in causa restitutionis. & ita sentit ista gl. & etiā Bal.
 In glo. ibi. [Tertio per excep.] & aduertendū. quia exceptio &
 replicatio non prius videtur cōpetere quā concedatur sic in in-
 te. rest. de qua loquitur sequens gl. per l. nam & postea. §. si mi-
 nor. ff. de iureiur. & l. necnō. §. exēplo. ff. qui. ex cau. ma. & de ex-
 cep. l. exceptiones. in fi. quæ restitutio peti potest principaliter et
 incidenter nullo dato libello, nam si actor qui reū induxit, agat
 ad sibi promissa, reus volens eum excludere debet dicere quod
 transactio fuit facta p̄textu falsi instrumenti, quapropter pe-
 tit se restitui aduersus eam, qua restitutione cōcessa excipit con-

tra agentem de dolo, quia dolo facit agere ex transactione rescis-
 sa: & sic per modum contradictionis in nouo libello petat resti-
 tu. si tamen tempora iussugantur: quia si lapsus esset quadrienniu
 sic non posset petere restitutionem agendo principaliter: ita nec
 contradicendo: vt d. §. si minor. vbi est casus: ideo remedium est
 quod petat intra tempus, & nō expectet q. actor agat: q. posset
 deferre ad agendum post quadrienniu vt illum excludat à resti-
 tu. in integ. Alij dicunt quod imò exceptio competit non prohibi-
 ta restitutione, cum videatur competere act. in factum: fortius
 ergo competit exceptio. sed in §. si minor. non dabatur act. sine
 restit. eodem modo nec exceptio. de hoc articulo vide hic per
 Bar. qui aliter loquitur. & do. Raph. qui per illa verbalia super hoc
 effundit, & deuſat à Bar. & est passus subtilis. ¶ In glo. seq. in
 prin. ibi: [per in inte. resti.] no. quod sicut sententia lata per fal-
 sa instru. vel testes non rescinditur nisi mediante beneficio resti-
 tu. in integ. vt l. diuus. ff. de re iudi. & j. si ex fal. instru. per totum. ita
 nec transactio facta p̄textu falsorum instrumentorum, vel tes-
 tium: & sic mero iure valeat: aliā nō esset necessaria restitutio.
 l. in causæ. la. ij. in prin. ff. de mino. facit quod no. gloss. in l. si ad
 quem. ff. de acqui. hære. de sententia lata p̄textu falsæ causæ an
 valeat, vel non: videtur hoc verum: etiam si in sententia vel trans-
 acti. fuerit facta mentio de dictis instrumentis: puta quia constat
 nobis per talem instrumentum &c. nam adhuc ista verba non
 reddunt sententiam vel transactionem conditionalem, sed purā:
 vt infra subiicitur in gloss. Sed vnde procedit restitutio? Dicunt
 quidam ex generali clauſula edicti prætoris posita in l. j. in fin. ff.
 quib. ex cau. ma. si qua mihi iusta causa &c. Et si ita est, olim de-
 bebat peti intra annum utilem. hodie verò infra quadrienniu cō-
 tinuum: vt in l. si. de temp. in integ. rest. Alij dicunt: & hanc tenet
 do. Raph. quod ex cōstitutionibus principum. de quibus in l. di-
 uis. & l. qui agnitis. ff. de exce. quod tūc poterit perpetuo peti. i.
 vsq. ad xxx. an. quia remedia iuris ciuilis sunt perpetua: sed præ-
 toria sunt temporalia: vt insti. de perpe. & temp. act. & ita etiam
 tenui in l. admonendi. ff. de iureiur. vel dic quod vsq. ad xx. ann.
 quia tantū durat accusatio: vt j. de fal. l. querela. & adhuc ista pla-
 cet: sed contra, quod non sit necessaria restitutio, quia videmus
 quod datur act. in factum ex crimine falsi: vt l. qui nomine. ff. de
 falsis: etiam sine alia restitutione: propter hoc quidam dixerunt,
 quod etiam tenet. Bart. quod dabitur exceptio & replicatio etiā
 sine resti. & probant per l. iudicati. j. si ex fal. instru. vbi dicit de
 negari act. iudicati ex sententia lata per talia instrumenta: vt in c.
 cum venerabilis. de excep. quia si datur actio, fortius exceptio.
 quomodo ergo est necessaria restitutio: de qua loquitur ista glo.
 dicit Barto. quando quis vult causam de nouo tractari: quia erat
 perempta instantia & act. sed nō intelligo quid velit dicere: ideo
 mihi videtur dicendū quod licet actio detur sine restitutione, ex-
 ceptio tamen & replicatio minime dētur. nam actio datur ad in-
 teresse: exceptio & replicatio dantur ad rescindendū transactio-
 nem, vel sententiam. Item actio ad interesse non datur nisi cōtra
 dolosum qui scienter produxit falsa instrumenta, sed exceptio &
 replicatio etiam contra non dolosum: quia sufficit falsitas instru-
 menti absq. dolo producentis, vt fiat rescissio de qua hic: vt j. se-
 quitur in gl. ideo non cōpetit exceptio vel replicatio nisi prohibi-
 ta restitutione: quæ potest peti incidenter: vt dixi in gl. p̄acce-
 denti. prout est casus in l. nam & postea. §. si minor. ff. de iureiur.
 & l. exceptiones. in fi. ff. de excep. & l. necnō. §. exēplo. ff. qui.
 ex cau. ma. & ita debent intelligi iura allega. per Bart. in contra-
 rium. scilicet. l. iudicati. & c. cum venerabilis. de excep. licet sim-
 pliciter loquatur. In gl. ibi: [nec enim intelligitur tacita condi-
 tio.] contra hoc oppo. de l. si. de diuer. rescri. Sol. ibi in rescripto
 principis concessio ad postulationem alterius, in quo subintelli-
 gitur conditio si preces veritate nitantur: secus in act. priuatorū
 vel inferiorum à principe factis etiam p̄textu alterius scripturæ:
 quia non intelligitur si illa conditio sit vera: quod no. diligen-
 ter. pro quo facit glo. in l. ita demum. in prima glo. ff. de arb. in gl.
 ibi: [nec distinguo.] pro declaratione huius ver. oppo. quod re-
 stitutio non sit necessaria: quia propter calumniam producentis
 falsa instrumenta transactio est nulla ipso iure, si ille erat actor:
 vt in l. in summa. §. j. ff. de condi. indebi. & si reus, rescinditur per
 actionem doli, vel replicationem: vt supra eo. l. sub p̄textu in-
 strumentum: etiam alia restit. non concessa. Solu. & tene mentem
 8 rescissio quæ fit per istam l. ratione falsitatis instrumentorum vel
 testium

etiam, non requirit dolum vel calūniā producētis: quia etiam
 produxit bona fide, probata tamē fallitate sit rescissio: ita intel
 ligi simpliciter. ideo hoc non præsupponit calūniā in litigan
 tibus per consequens non sequitur transactio ut nulla: ideo requirit
 restitutio. Sed si probaret scientiā producentis, & sic calūniā
 procederet contrarium: sed quia hoc est difficile probare, sciē
 tiam probare fallitatem non sic est difficile: cautius est intentare
 hanc. Iam illam licet ista restitutio detur infra quadriennium
 secundū quodam remediū illarum l. perpetuū. † Not. ergo
 secundū Doct. ex hoc gloss. intellectu ad totum tit. j. si ex fal. in
 fin. ad calum. l. Diuus. ff. de re iudi. quod habet locū etiam si
 producus fuerit bonæ fidei. & nihilominus possit aduersarius ad
 uentū sententiam petere restitu. quod perpetuū tene mentī. In
 glo. ibi. vel dic quod ibi fuit facta venditio cum decreto, unde
 valuit hic non valuit transactio. † Ista glo. videtur hic sibi con
 tradicere in eo quod dixerat in principio valere transactionem,
 in eo iure non fore necessariā restitutionem: vti hic dicit: contra
 quod non valuit. Sed præsens dictum est notandum per hanc l.
 pro eo quod dixi in l. præced. quod quando transactio est nulla,
 non potestur quis venire contra iuramentum de iure ciuili.
 & sic non incidet in poenam, vel sententiam lege, prece.
 Item si contractus esset validus mero iure, posset tamen expu
 gari alia ratione præter quam minoris ætatis, si iuramentū non
 fuit appositū. nam tunc si appositū est, adhuc non facit ipsum co
 tractum in expugnabilem. iecus si ratione minoris ætatis. l. j. si
 iur. ven. de iure cano. verò indistincte reddit contractum va
 lidum & in expugnabilem, si pot saluari sine interitu salutis æter
 næ: quod potest ergo soluere contrarium de d. l. i. nam hoc iuramē
 tum non excludit à beneficio resti. in inte. postulando, vt in tex.
 cōiuncta ista glo. in princ. & in d. l. j. unde excludit à beneficio
 restitutionis. Sol. dic quod ibi loquitur de restitutione quæ con
 cedatur maxime in priuileg. ætatis, non propter malitiā aduer
 sarij: quæ restitutio de facili denegatur: hic verò de illa quæ con
 cedatur propter vitiū falsorum instrumentorū aduersarij, pro
 pter quæ fuit iurans inductus ad transigendum, & deceptus: &
 hic fundatur in maiori æquitate: quia non propter fauorem, sed
 propter salutem naturalem: quæ difficiliter tollitur quam priu
 ilegium: & hæc est ipsa veritas fundata de iure communi tam
 maioribus quam maioribus: quod difficiliter tollitur quam pri
 uilegium minorum vt not. gloss. in dicta l. j. In glo. sequen. ibi:
 † Ibi est data pecunia pro omnibus qui erant in cōtrouersia. † Iup
 plenius tamen fuit motus in omnibus ad transigendum præter
 xxi falsum instrumentū: quia tunc transactio in omnibus rescindere
 non videtur in principio: sed solum † fuit motus ad transigendum
 præter xxi falsum instrumentū super illo tantum articulo super quo fuit
 productum: non super alijs bene erat facturus, etiam si
 instrumentum non fuisset productum: est ergo dubium: quia vna
 summa tantum fuit data pro omnibus an rescinderetur cōtractus
 in totum: quia aut erat vnicus propter vnitatem sententiæ: & sic
 videbatur non posse p. parte rescindi: sicut quādo plures res emū
 tur vno pretio. l. quod li. de in diem adiectio. glo. tamē vult quod
 rescindatur solum pro parte: quia alia capitula erant diuīdua: &
 potest tempore separari: alia dubitatio est quātum videbitur da
 tum de illa pecunia pro illo capitulo quod rescinditur, vti scimus
 quātum potest repen. à date. & gloss. hic singulariter dicit quod
 pro vniuersitate rei & valore rerum: unde si erat questio de fun
 do & hereditate, & produxi falsum instrumentum super heredi
 tate super fundo, & transigisti mecum super vtroque, probata
 falsitate instrumenti & rescissa transactio super hereditate si ipm
 cōtractum poterit repetere de summa, æstimabitur hereditas &
 fundo: & si hereditas valet in triplo plus quam fundus, diuidi
 tur quādam in quatuor partes, & repetes tres partes, & alia quar
 ta pones me, remanebit pro fundis: vult gloss. quam Bartol. dicit
 in dicta. † Et inducit ad questionem de facto quam habui
 quia statutum dicit Peru. quod ille qui repen. dotem cōsistens
 cum pecunia, si deontor non habet pecuniam: teneatur recipere
 de bonis ipsius pro libito voluntatis ad æstimationem catastri:
 quādam repetebat mille, & erat vna possessio quæ valebat tri
 pliciter: vna particula: puta tertia secundum mēsuram valebat
 in duplo plus quam alia, ipse valebat eligere illam particulam
 tantum pro ius mille, quæ volebat forte duo millia per se dicit
 iure. & respondisse quod non poterat: quia æstimatio facta in ca

astro de tribus millibus, censetur facta pro
 bonitate cuiuslibet particulæ: non pro mēsu
 ra: & sic ista particula quæ valebat duo mil
 lia, pro bonitate sua cēsetur fuisse æstimata
 duobus millibus: & alia duæ tertiæ mille:
 non ergo debet habere illam pro mille: licet
 non faciat nisi tertiam partem ad mēsuram
 & eodem modo si vēdidisti tibi fundum pro
 mille, & euincatur quarta pars fundi, quæ
 pro sui bonitate valet dimidiam istorū mil
 le, poteris agere de euic. non pro quarta par
 te de mille, sed pro dimidia: facit lex j. ff. de
 euic. † In ead. glo. ibi. † Item not. hic arg.
 a quod instrumentum non est totū vitiosum
 ratione partis. † Dic quod si instrumentum in
 vno capitulo est falsum propter vitium no
 tarij, qui ipsum cōfecit, quia scienter appo
 nit falsum, tunc in omnibus alijs capitulis
 reputatur esse falsum: quia attenditur fides
 notarij: vt l. si aliquid. j. de suscept. & archa.
 li. x. & no. in l. si quis ex argētarijs. ff. de edē.

à qua fide depēdet authoritas totius instrumenti, unde cum appa
 reat ipsum dixisse falsum in vno de substantiālibus præsumitur
 etiam in alijs falsum dixisse. secus si non erat de substantiālibus, vt
 si dixisset actum ante domum talis: & tamē illa domus non erat
 illius: & ita voluit loā. An. in c. fraternitatis. de hære. in fi. vbi o
 mnino vide. Sed in casu huius instrumenti transactionis non
 erat falsum in alio capitulo propter vitium notarij qui confecit:
 bene tamē vnum capitulum erat vitiosum propter alterius vitiū
 notarij, qui cōfecerat instrumentum falsum: & ratioe cuius fuerat
 facta transactio super illo: sed si non erat vitiosum instrumentum ra
 tione notarij scribētis, sed alia ratioe tūc si vitium erat in aliquo
 quod requiritur ad solēnitatem instrumenti: puta in annis dñi, vel
 in dictis, similiter vitiatur totum. secus in his quæ non cōcernunt
 solēnitatem, si alia capitula sunt diuersa & separabilia, & ab illo
 non depēdent: vt no. in l. si vnus. j. de testa. † & quod supra dixi de
 instrumento falso, locum habet in falso teste, si in vno capitulo re
 peritur dixisse falsum, q. non valebit dictum eius etiam in alijs,
 super quibus virtute eiusdem iuramenti quod violauit, testifica
 tus est: & sic redditur periurus in vno: unde perdit fidem etiam
 in alijs secundum doct. Tene mentī.

Super questione an quis sit monachus, an possit fieri transactio?

LEX

XLIII.

Iubemus in omnibus. † Super causa
 ri transactio. h. d. in effectu. & hoc quādo transactio tē
 dit in fauorem status: vt quia litigo cum aliquo, dicens
 ipsum esse seruum meum, vel ascriptitium, ipse dat mihi certam
 summam: & consentio quod remaneat in sua libertate. nam pos
 sum cōsentire in mei præiudiciū, & facere ipsum liberum. Sed
 quid econtra. si do tibi, & ipse consentit remanere in sua seruitu
 te. gloss. dicit quod non valet: per l. nec si volens. infra de libera
 ti causa. & quia cōtra bonos mores: & quia remanēdo in seruitu
 te non posset illam rem habere. Doctores dicunt hoc esse verū,
 si constaret ipsum esse liberum hominem. quia non potest face
 re se seruum, nisi se vendat ad pretium participādum: sed si erat
 dubium, dicunt transactionem valere per hanc l. quæ loquitur
 simpliciter: & quia multa valent ratione dubij: quæ si essent cer
 ta, non valerent: vt nota. in l. si putas. j. de petitio. heredita. & l. si
 quis ex aliena. ff. de iudi. nec obstat vltima ratio: quia bene po
 test seruus de facto tenere pecuniam: tamen conuientibus
 oculis domini sui, id est domino patiente: vt lege, quarta. ff. de
 manumissio. Et nota prædicta pro concordijs & transactio
 nibus quæ fiunt per Papam cum communitatibus terrarum
 ecclesiæ. Exemplum in Bononia: quæ est ecclesiæ Romanæ
 quod ad plenam iurisdictionem: si Papa concordat cum eis quod
 debeant certum censum in anno: & stent in sua libertate quod
 ad omnia: quod talis compositio valeat: nec debeat per suc
 cessorem eius retractari. † Vltimò glossa quærit quid in mo
 nacho: si sit questio inter Abbatem & quendam alium, quem

CVitiosum. De hoc
 vide per Bald. in suo
 consil. c. lxxv. in pri
 ma parte. & in cōsi.
 xxvj. in ij. vol. Ol
 dra. in consil. xxxvj.
 & ibi quid in reser
 & p. eūdē Pau. de ca.
 in cōsi. suo ccc. in no
 uis. incip. quātum ad
 primū. Et vltra præ
 dicta vide p. Ant. de
 Bu. in c. cū lo. de fide
 instr. & in c. cū olim.
 col. xij. de cōsi. Bar. in
 l. qntus. ff. de aur. &
 arg. leg. & Doc. in l.
 j. si q. simpliciter.
 ff. de verb. obli. Ale
 x. de Imo. in consil.
 xliij. col. iij. in iij.
 vol. & aliquid in cō
 sil. c. xxxij. in j. vo. &
 in dictis locis habes
 quid in teste. Franc.

Pauli de Castro Prima super Codice.

a **¶** Vbi ad qd tempus. Adde Bar. i. l. in oib. in si. cu. gl. ff. de diuer. & rep. p. scri. & adde qd iste error calculi ita pot allegari in ca appellatis, sicut in causa principali etia si esset deductus in ca principali. ita ipse Pau. de Cast. in c. si. suo. x. incipit. in casu present. in nouis. Franc. Cur.

b **¶** Si pro parte valere. Adde Ang. in l. sancimus. in j. no. C. de pac. Car. in c. Rayniti. in j. no. de test. et qd error expressus in iura. vide p. Are. in c. si. lxxv. in c. si. ci. & c. si. ex. & in c. si. clv. Franc. Cur.

c **¶** Recedendum a cdi opt. Adde Io. and. i. c. j. de consti. Abb. in c. prudentia. & in c. quareti. de offi. delega. p. eundem in c. tua nos. de vsu. & per eundem ibi nouis. in c. j. de c. si. Alex. de Imol. in c. si. colu. v. & in c. si. xxv. colu. iij. circa si. i. j. vol. Cur.

Abbas dicit esse monachum. et ipse negat, & transigunt. quia ipse dat certa pecuniam Abbati. & Abbas consentit quod remaneat laicus. vel econtra. gl. in prin. dicit valere tras a. si. si interueniat decretum epi. certe nec eps hoc posset qd est monachus, efficiat laicus nam etia de Papa dubitatur an hoc possit. vt in cap. cu. ad monasteriu. in si. de sta. reg. oportet ergo quod ista qd. dirimat per sententia diffinitiuam. quia illa habebitur pro veritate. Sed econuerso bene est in sua potestate facere se monachum, licet contra non sit propter hoc non vitia transactio. sed propter aliud videretur vitari: quia continet simoniam, recipiendo pecunia ab Abbate, vt remaneat monachus. Tene menti perpetuo.

De errore calculi. Rubrica.

¶ Si inter duos mercatores pluries fuerit saldata ratio & summat. si tamen alter ipsorum dicat fuisse commissum errorem in calculo, iterum debet calculari.

Error calculi usque ad quantum tempus possit allegari? Sententia in qua est expressus error calculi, vel summe, an sit nullus? nu. 1.

¶ Quid si error non fuit expressus in sententia?

LEX VNICA.

¶ Error. Si i calculo sit error, potest ita

pius retractari. nisi super errore sit iudicatum, vel transactum, & in

¶ debitu per errorem calculi promissum condicatur. hoc dicit secundum Bar. vel sic secundum Bal. licet pluries in calculo sit erratum & licet etia in stipulatione deuenit, adhuc pot retractari, nisi

2 sit super eo transactum, vel iudicatum. h. d. ¶ In tex. ibi. [vnde rationes.] per istu tex. dicit Bald. quod licet inter duos mercatores pluries fuerit saldata ratio & summat, si tamen alter ipsorum dicat fuisse commissum errorem in calculo, iterum debet calculari. Sed contra. quia nunquam erit finis. Respon. iudex dabit calculationem: cuius relationi stabitur nisi probetur contra. vt in l. ij. j. de vsu. & fruct. leg. & ita not. Barto. in l. instar. j. de iure fil. lib. x. Sed vsque

a ad quod tempus poterit allegari error calculi? dic vt ibi per eundem & per glo. in l. calculari. ff. de adm. re. ad ciui. perti. qd dicit qd vsque ad xxx. annos. ibi tamen loquitur in computatione facta per administratores publicos super administratione alterius administrationis: & in damnum reipublice sed non fuit error, sed gratia: quia admisserunt aliquas expensas, quas non debuerunt admittere. & tunc potest allegari vsque ad decennium. vide de hoc per Barto. in d. l. instar. Item dicit Bal. per istum versu. quod licet fuerit facta confessio, & pluries reiterata, non tamen nocet. quod intellige si per errorem fuit omissa. sed si ex certa scientia, tunc nocet quia si non fuisset reiterata, posset adhuc infringi probato contrario per l. cum falsa. supra de iur. & fac. igno. secus si est reiterata etiam semel. ita simpliciter colligitur ex tex. & ex not. per Barto. in l. cum scimus. j. de agri. & cens. post princ. lib. xj. & sic extra iudicium. sed in iudicio nocet etiam si non sit reiterata. vt in l. j. j. de confes. & quod not. in l. rura. j. de omni agro defer. lib. xj. ¶ In tex. ibi. [si res iudicata non sunt.] hoc potest intelligi duobus modis. Primo quando fuit iudicatum post motam controuersiam de errore, & sic super ipso errore & tunc si tenetur quæstio erroris sit s. tit. primo l. actione in fine. & l. si ex falsis. Secundo quando non fuerit mota quæstio erroris, tamen fuit iudicatum super quantitate per errorem assummat. puta fuit assummata ratio pro omnibus deductis & computatis restas debitor meus in centum, & de hoc confecta est scriptura confessionis vel promissionis: quia promissisti illa centum mihi dare ad mei petitionem, cum tamen reuera non restares debitor in tanta quantitate: sed in maiori, vel in minori, certe si peto centum, et lata est sententia pro me, in qua non est appellatum. nec ego amplius potero querere de errore, nec tu. licet q. erroris nunquam fuerit not. etiam quod dixi in d. l. si ex falsis. In glo. magna ibi. [solutio distinguitur.] hæc vera. sed in primo membro distinctionis. ij. fuit error expressus in sententia si dixit iudex: quia constabat nobis Titium teneri Scio in quinquaginta ex tali causa. Itē in xxv. ex alia

causa: ideo condemnatus ipsum in centum: & sic condemnauit in xxv. ultra. sed si diceret per errorem calculi, quasi xxv. faciant centum. Queritur vtrum sententia erit nulla solum in xxv. in quibus fuit erratum? gloss. ibi sentit quod in totum sit nulla: & idem in si. voluit gloss. quæ est in l. fina. ff. de iurisd. omnium iudicum. quia in vno articulo vel summa non potest sententia pro

b te valere, & pro parte non: vt in l. in hoc iudicio. ff. famil. ercisc. sed in diuersis articulis secus: vt l. etiam. ff. de mino. & hanc partem communiter tenent Docto. contrarium, tamen determinauit gloss. in l. ij. j. de re iudicata. quod non est nulla nisi in xxv. Et hanc tenet hic dominus Rapha. respondeo ad iura allegata in contrarium: dicit tamen non esse recedendum à communi opinionione in iudicando. sed pone quod iudex condemnauit in minus quam debuerit: putat quod constat nobis talem teneri tali in xx. ex tali causa: & in xxv. ex alia causa, ideo condemnamus in xl. dixit Iaco. de Raue. quod censetur condemnatus in xlv. in l. qui quartam. ff. de legatis j. arguendo de sententia testatoris ad sententiam iudicis. & Pet. & Cy. non audent recedere ab ista opinione: licet eam non reprobent, nec approbent. Breuiter videlicet est dicere quod in casu precedenti non valeat in summa expressa in isto casu: valeat etiam in non expressa in sententia: ideo verius videtur dicere quod in totum sit nulla, quia debuit in illis quinque cum condemnare, vel absolueri, si fuerint petita. alias sententia est nulla: vt no. in l. j. j. si aduer. rem iudi. & ff. de

c doli excep. l. apud Celsum. §. quare. el. primo. ¶ Circa secundum membrum gloss. quando error non fuit expressus in sententia, posito quod colligatur ex actis gloss. tenet ad sententiam valere. Ultramonta. dicunt contra. cum sententia referatur ad acta: vt l. ait prætor. §. j. ff. de re iudicata. & infra de senten. quæ sine certa quacti. profel. hæc sententia. & sic error qui colligitur ex actis, censetur contineri in sententia. Barto. dicit hoc verum si iudex se referat expressè ad acta: vt quia dicat, quia constat nobis talē teneri tali in c. vt apparet ex actis, & ex instrumentis productis in causa, cum tamen in vno non contineatur nisi quinquaginta, & in alio xxv. idem condemnamus ipsum in c. nam tunc fatetur Bartol. quod licet ista non exprimantur in sententia, tamen erit nulla: quia censetur expressa, postquam se retulit ad instrumenta: vt l. asse toto. ff. de here. insti. sed si non retulit se expressè, tunc quædam sunt acta ad quæ de necessitate refertur, vt libellus. l. vt fundus. ff. communi diuidun. vel sententia primi iudicis appellata. Et hoc casu si in sententia vel in libello primi iudicis continetur error, non valebit sententia secundum iudicis: etiam si expressè non referat se ad illa quæ censetur referri præsumptione iuris, sed si sint talia acta ad quæ de necessitate non refertur, tunc nisi se referat error contractus in illis non censetur contineri in sententia: & sic erit inualida: hæc sunt verba notabilia Bartol. & Bald. simpliciter tenet gloss. quod etiam si referat expressè ad acta, sententia non sit nulla: quia si iudex dicat: cum constat nobis ex dictis talis testis Titium teneri tali in c. cum tamen illi non fuerint examinati, vel si fuerint, hoc non probant, nihilominus valet condemnatio: vt not. Innocen. & Ioan. Andr. in c. quoniam contra falsam. de probatio. & in c. cum Bertoldus. de re iudic. aliud ergo quod est exprimatur specificè, tunc non valet propter defectum formæ: & aliud quod exprimatur implicite: quia tunc non est defectus formæ secundum Bald. ad quod facit quod in simili habetur in l. si quis legatum. ff. de fal. iuncta l. si quis aliquid. §. testamentum. ff. de pœnis. & ista opi. fortè verior est: prædicta in sententia quæ innititur voluntati & authoritati iudi. transact. verò quæ innititur voluntati partium, si non continet errorem expressum, clarum est quod non est nulla: nec venit annullanda: licet facta fuerit super quantitate assummata per errorem calculi: & imponit finem quæstioni de errore, & ita intelligitur iste text. ¶ Sed si continet expressum errorem, glossa vult quod nihilominus valeat mero iure: sed rescindatur quatenus fuerit error licet Ultramonta. teneant quod ipso iure non valeat, propter defectum consensus. Doctores nostri dicunt quod non est defectus consensus, quia non fuit erratum in substantiis libus, qui error inducit defectum consensus: vt in l. in venditionibus. ff. de contrahen. emptio. sed est defectus in causa. Nam si promittis mihi centum, credens te ad ipsa teneri, quod cum non conuenis, bene consentis in promittendo: ideo obligaris: vt hic in si. litere. Sed si in causa erras, & hic deficit consensus: quia credis te teneri